Cuvânt înainte

Cu un real simţ de nevrednicie mă văd pus în situaţia să prezint a-ceastă carte modestă de cântări creştineşti de laudă, mulţumire şi devoţiune, spre gloria eternă a Marelui nostru Mântuitor şi Domn, Isus Hristos!

Poate nu aş fi îndrăznit să fac niciodată acest lucru dacă nu aş fi citit cartea proorocului Amos, cu deosebire cele scrise în capitolul 7, de acest minunat om al lui Dumnezeu, provenit din Tecoa, o localitate la vreo 19 km. sud de Ierusalim, a cărei semnificaţie este: „trâmbiţa" sau „sunetul trâmbiţei". Aşa a fost şi mesajul lui în acea generaţie, ca un sunet de trâmbiţă care chema poporul la o trezire spirituală din decadenţa lui, decadenţă care a culminat într-un cult al formelor religioase fără conţinut, fără frică şi ascultare de Domnul. Slujba lui avea să fie grea, ca şi a lui Ieremia, îndreptată atât împotriva căpeteniilor politice cât şi a celor religioase abătute de la calea lui Dumnezeu.

Conflictul din capitolul 7 a fost generat de preotul Amaţia care nu putea să sufere cuvintele lui Dumnezeu vestite de Amos (vers. 10-11). Cuvintele lui Amaţia erau batjocoritoare şi pline de ameninţare: „Pleacă, văzătorule, şi fugi în ţara lui Iuda! Mănâncă-ţi pâinea acolo şi acolo prooroceşte! Dar nu mai prooroci la Betel, căci este un loc sfânt al împăratului şi este un templu al împărăţiei!" (Mulţumesc Domnului că şi eu am avut parte în multe rânduri, ca o favoare, de astfel de cuvinte de ocară din partea fraţilor „religioşi" care au forma de evlavie, dar îi tăgăduiesc puterea.)

Iată cuvintele de răspuns ale lui Amos, cu un conţinut superb, care îi definesc atât caracterul de om al lui Dumnezeu, cât şi nobila însărcinare care a primit-o. Amos a răspuns lui Amaţia: „Eu nu sunt nici prooroc, nici fiu de prooroc; ci sunt păstor (cioban) şi strângător de smochine de Egipt. Dar Domnul m-a luat de la oi şi mi-a zis: Du-te şi prooroceşte poporului Meu Israel!" Un om smerit, dar ce mesaj a avut!

Pe drept pot spune şi eu că nu sunt nici compozitor, nici poet, nu am făcut studii de specialitate în aceste domenii, dar am fost cucerit din copilărie de minunăţiile acestor două ramuri ale culturii umane. Nu am nimic cu ce să mă laud şi să mă prezint, doar cu un simplu dar al lui Dumnezeu de a cânta, cu o voce de tenor, apreciată de alţii a fi bună.

în aceeaşi situaţie de oameni modeşti, şi soţia mea, Domnica, a colaborat cu mine la textul unor cântări din această carte.

Primul instrument muzical pe care l-am văzut în viaţa mea de copil a fost un flaut al tatălui meu, pe care îl folosea la dirijarea unui cor religios fară să fi avut nici el vreo instruire profesională. Flautul nu m-a atras.

Dar dragostea de muzică m-a făcut să acumulez cu sârguinţă cunoştinţele muzicale teoretice şi practice care ni s-au predat în primii 4 ani de liceu. Apoi m-am străduit să învăţ singur (alte posibilităţi nu am avut) să cânt la mandolină, chitară, acordeon, harmoniu şi pian. Pe baza acestei sumare instruiri, în situaţii de nevoie, am dirijat unele coruri mici, cu caracter religios şi patriotic, pe când eram adolescent. Odată cu întoarcerea la Dumnezeu, întreaga atenţie mi-a fost atrasă spre Cuvântul lui Dumnezeu, părtăşia frăţească şi, în cadrul acesteia, spre muzica vocală. Am cântat cu pasiune sfântă solo, în duet, cvartet şi cor, cântările de preamărire a Domnului.

La un an după întoarcerea mea la Dumnezeu, în anul 1946, pe când aveam să împlinesc 20 de ani, am şi ajuns să cunosc botezul focului în confruntarea cu forţele ateist-comuniste ale regimului de tip sovietic instaurat în România îndată după al doilea război mondial, din pricina mărturiei active a Evangheliei Domnului Isus Hristos.

Persecuţiile au început împotriva mea în toamna anului 1947, apoi s-au ţinut lanţ tot restul vieţii, cu mai multe arestări şi, în final, condamnare la 20 de ani muncă silnică, din care am executat aproape 6 ani. Am mers pe drumul ocării şi al suferinţei împreună cu soţia, până la riscurile totale, conştienţi că ne-a fost hărăzit de Domnul ca cea mai mare binecuvântare aici pe pământ. Numai pe un astfel de drum am putut fi formaţi pentru a sluji ca martori ai împărăţiei lui Dumnezeu şi ai Domnului Isus Hristos.

Până să fi ajuns fericit întemniţat al lui Hristos n-am compus cântări, n-am scris versuri. Acolo, în cele mai grele încercări s-a deschis izvorul ceresc al cântecului. Ceea ce am trăit, aceea am cântat! Cu adevărat, muzica este matematică înveşmântată în arta care exprimă sublimul. Este o ştiinţă a numărului ascuns în armoniile sonore ale poeziei. Uneori am trăit torentul divin al biruinţei, alteori curgerea lină a celor mai adânci dureri ale sufletului omenesc.

Mulţumesc distinsului frate, profesor Teodor Caciora, cu înaltă pregătire în ştiinţa şi arta muzicii, pentru că a acceptat să facă binevenite corecturi la unele cântări, atât la melodie cât şi la cuvinte.

Spre gloria veşnică a Celui Veşnic închei spunând că am intitulat a-ceastă carte „Cântările biruinţei", pentru că Domnul meu Isus Hristos mi-a dat harul să nu pot fi îngenunchiat, cu rezistenţa frântă, de sistemul care a distrus atâtea suflete omeneşti. Acela care a biruit lumea, iadul şi moartea ne-a chemat pe sfintele Sale urme, pe care să-I cântăm slava fără apus!

Chicago, 1 Decembrie 2002.

Mihail Mia Iovin

Sub semnul mirării...

Cântările Biruinţei sunt cântări de mărire. în armonii de slavă, jertfa luptătorului e dedicată Biruitorului a toate.

Dar iată că gestul măririi devine anost în perspectiva nesfârşită a măreţiei divine. într-adevăr, când punctul mărit devine univers şi clipa mărită devine veşnicie, cum mai poate fi lărgit universul sau crescută veşnicia? Şi, când „tot ce este desăvârşit are margini" (Ps. 119:96), cum mai poate fi mărit Domnul oştirilor?

Răspunsul vine odată cu îndemnuh Preamăriţi pe Domnul! Paradoxal, preamărirea este un act diminutiv. în cuprinsul ei, strigătul măririi amuţeşte în prostrarea mirării şi lauda se însoţeşte cu umilinţa până la uitarea de sine a cântăreţului. Pădurea se uită în bobul de ghindă, universul se uită în rouă, durerea se uită în lacrimă şi veşnicia întreagă se uită în clipa de faţă. Dar, cum numai curcubeul răsfrânt în miriadele de stropi, lauda Domnului creşte în uitarea de sine a lăudătorilor. în perplexitatea creaturii, măreţia Creaţiei îşi află un rost nou şi un vas de cinste mai încăpător.

Cântarea măririi e sărbătorească, adică periodică. Dar mirarea este o sărbătoare neîntreruptă, un pianissimo da capo al fine, a cărui continuare nu poate fi decât crescendoul transfigurării. Cu zbaterea aripei în murmurul mirării, vibraţia sonoră devine unda de lumină a marii treceri din neunde către undeva.

Acolo undeva, morile de vânt se opresc în semnul adunării şi al înmulţirii pe de rost. Steagul şi făclia poposesc pe verticală şi uleiul din candele stampară mărgăritare. Apa vie creşte cercuri în ligheanul de aramă şi mirosul jertfei suie drept. Soarele dreptăţii soarbe zarea mării de oştiri în zale şi o piramidă de popor îşi urcă umbra în cântarea treptelor desăvârşirii. Rănile vechi se lămuresc în borangicul harfei şi laurii înmuguresc în sunetul alămii. Preoţi în chimire binecuvânta pacea şi coruri reunite le răspund din viitor.

Tot acolo, fară fast, fără de veste, o săgeată spintecă văzduhul şi se împlântă bont sub streaşină. Fulgeră atât de scurt că perdeaua fumului de la altar nici măcar nu tresări. Doar fiii lui Core i-au prins zborul în pupilă şi s-au mirat:

„Până şi pasărea îşi găseşte o casă acolo, şi rândunica un cuib unde îşi pune puii... Ah! Altarele Tale, Doamne al oştirilor, împăratul meu şi Dumnezeul meu!" (Ps. 84:3)

Psalmul citat este prototipul preamăririi. Cântarea descinde în oglinda Creaţiei cu pluta semnelor de exclamare. Dar, de îndată ce orizontul se lărgeşte şi apele se adâncesc, sonurile măririi descresc a mirare şi expiră într-un „Ah!" extatic. Predicatul frazei următoare sublimează în fiorul de nespus. Astfel, cântarea de mărire trece arcul de triumf al suspinului mirării. Pe cornişă, bătut în cuie de noroi, atârnă cuibul rândunicii, unde puii cresc ca semne vii ale mirării şi ciclul ascensiunii începe a se repeta.

Fraţi creştini, cântarea este fapta harului şi harul faptei. Primiţi culegerea de faţă ca invitaţie de a cânta Domnului o cântare nouă. Totodată, de la o sărbătoare la alta, uitaţi-vă la păsările cerului şi suspinaţi a mirare. Adoraţi pe Domnul!

AUTORUL COPERTEI

...şi al măririi

M-am apropiat cu dragoste şi pasiune de textele şi melodiile „unchiului Mia", întrezărind în acestea surse noi de inspiraţie muzicală.
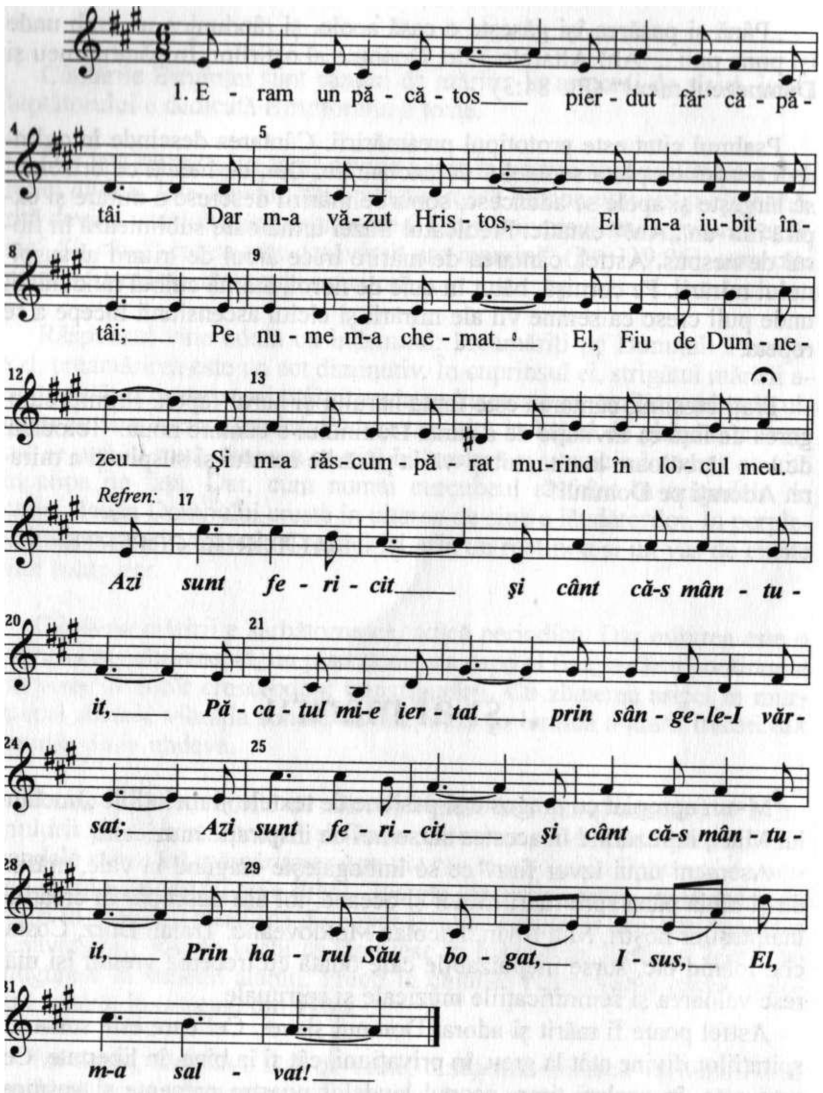
Asemeni unui izvor firav ce se îmbogăţeşte curgând la vale, mărindu-şi albia până spre râuri, fluvii şi oceane, tot aşa descopăr în creaţiile înaintaşilor noştri, Mia Iovin, Nicolae Moldoveanu, Traian Dorz, Costache Ioanid etc. surse inepuizabile care odată cu trecerea vremii îşi măresc valoarea şi semnificaţiile muzicale şi spirituale.

Astfel poate fi mărit şi adorat Domnul slavei, Cel care este sursa inspiraţiilor divine atât la greu, în privaţiuni, cât şi la bine, în libertate, Cel care este, în acelaşi timp, scopul laudelor noastre prezente şi veşnice.

Teodor Caciora

1. Eram un păcătos

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Eram un păcătos pierdut far' căpătâi
Dar m-a văzut Hristos, El m-a iubit întâi;
Pe nume m-a chemat El, Fiu de Dumnezeu
Şi m-a răscumpărat murind în locul meu.

R: ***Azi sunt fericit şi cânt că-s mântuit,***
Păcatul mi-e iertat prin sângele-I vărsat;
Azi sunt fericit şi cant că-s mântuit,
Prin harul Său bogat, Isus, El, m-a salvat!
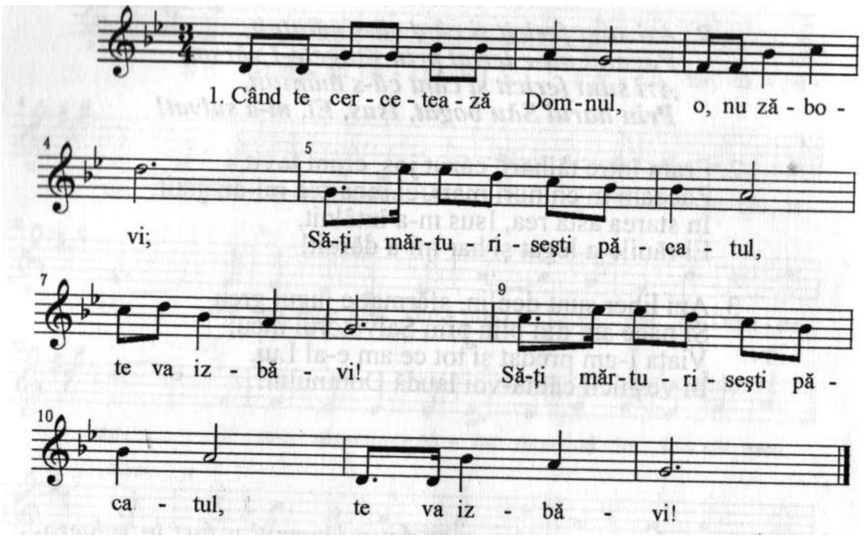
2. Eram între tâlhari, căzut jos, crunt lovit,
făceam în chinuri mari, ei moartea mi-au gătit;
In starea asta rea, Isus m-a întâlnit,
El rănile-a legat şi har mi-a dăruit!

3. Azi liber sunt deplin, sfarmat e jugul greu
Şi pace am din plin prin Salvatorul meu;
yiaţa I-am predat şi tot ce am e-al Lui,
în veşnicii cânta-voi laudă Domnului!

<u>Notă</u>: Prima cântare pe care mi-a dat-o Domnul a fost în subteranul Securităţii din Timişoara (dec. 1958), celula nr. 19. Subiectul ei este întoarcerea mea la Dumnezeu. Câţiva ani mai târziu, după eliberarea mea din închisoare (1964), am fost anchetat de un ofiţer de Securitate cu privire la ea: „Spune drept, cine sunt tâlharii despre care vorbeşti în strofa a Il-a, nu-i aşa că suntem noi? Tu eşti cel ce ai căzut între tâlhari, adică noi, care te-am bătut şi schingiuit? " l-am răspuns cum mi-a dat Domnul în clipa aceea: „ Ce ziceţi, Isus pe care l-am numit în cântare, este pentru dvs. o persoană reală, sau una fictivă? " A stat pe gânduri câteva momente şi mi-a răspuns: este una fictivă. (Se temea să spună că e reală, asta ar fi însemnat că şi el credea în Isus. Ar fi fost o mare greşeală a lui pentru care putea să-şi piardă funcţia de ofiţer comunist). I-am răspuns: „Dacă Isus este un personaj fictiv, atunci nici „tâlharii" nu sunt persoane reale, ci fictive. Deci nu este vorba despre dvs. în cântecul meu!" „Dar atunci, ce sunt tâlharii, hai spune!" I-am răspuns: „ Tâlharii sunt păcatele mele care voiau să mă distrugă, să-mi pierd viaţa veşnică dăruită prin Isus Hristos. " A văzut că a pierdut bătălia şi a schimbat subiectul. Ei îmi pregăteau dovezi pentru un nou proces.

2. Când te cercetează Domnul

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Când te cercetează Domnul, o, nu zăbovi*
//: Să-ţi mărturiseşti păcatul, te va izbăvi!' 7/

2- ş^'i'. a ™ n c i povara toată jos la crucea Lui;
//: Şi primeşti a Sa răsplată, cum în lume nu-i 7/
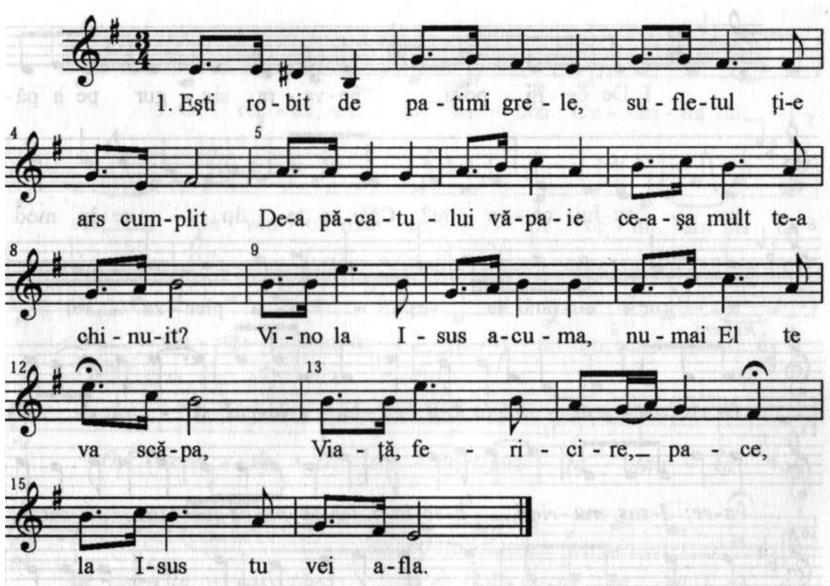
3. Har şi pace şi iertare în dar vei primi;
//: A Sa binecuvântare nu ţi-o va opri. 7/

4. Vei trăi atunci minune ce n-ai mai trăit;
//: La-al Său sân tu pe vecie vei fi fericit. 7/

5. Când te cercetează Domnul, o, nu zăbovi*
//: Să-ţi mărturiseşti păcatul, te va izbăvi!' 7/

3. Eşti robit de patimi?

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Eşti robit de patimi grele, sufletul ţi-e ars cumplit
De-a păcatului văpaie ce-aşa mult te-a chinuit*
Vino la Isus acuma, numai El te va scăpa,
Viaţă, fericire, pace, la Isus tu vei afla.
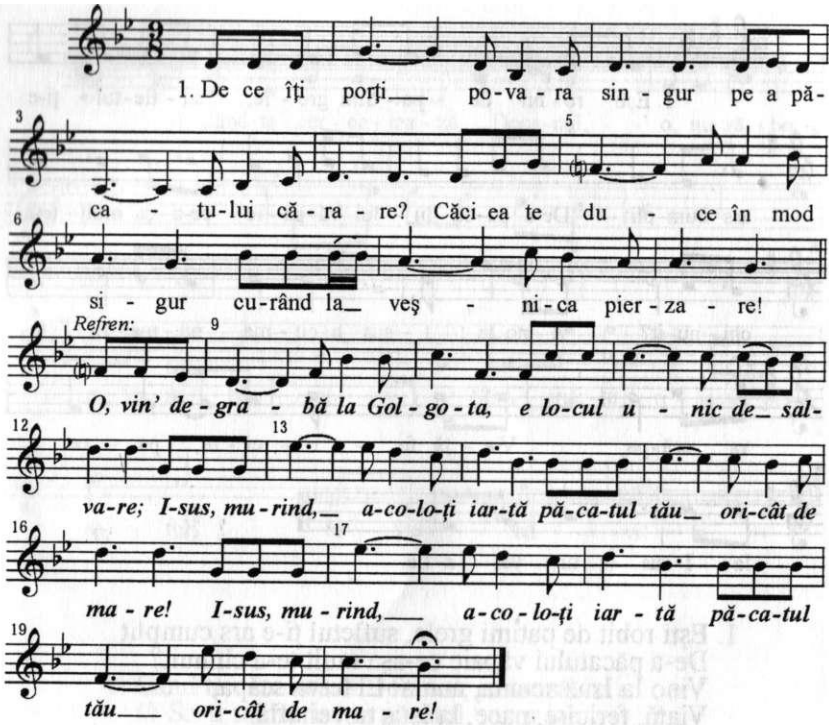
2. Eşti fricos sau ţi-e ruşine sub povara de blestem?
Te apasă groaza morţii sau de oameni tu te temi?
Vino chiar acum la Comnul, spune-I Lui durerea ta;
Chinul tău ce te apasă El îndată-ţi va lua.

3. Vei cunoaşte-a Lui putere, Harul Său cel minunat
Când în mantia iertării tu pe veci vei fi-mbrăcat.
Jertfa Lui e garanţia că vei fi cu drag primit;
Şi vei înţelege-atuncea cât de mult El te-a iubit.

4. Căci de Unul ai nevoie şi-acel UNUL e ISUS;
El murind pe lemnul crucii mântuirea ţi-a adus.
O, primeşte-L chiar acuma, El e Salvatorul tău,
Cerul socoti-va-ndată că eşti cetăţean al Său.

4. De ce îţi porţi povara singur?

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. De ce îţi porţi povara singur pe a păcatului cărare?
Căci ea te duce în mod sigur curând la veşnica pierzare!

R: O, vin' degrabă la Golgota, e locul unic de salvare;
//: Isus, murind, acolo-ţi iartă păcatul tău oricât de mare! ://
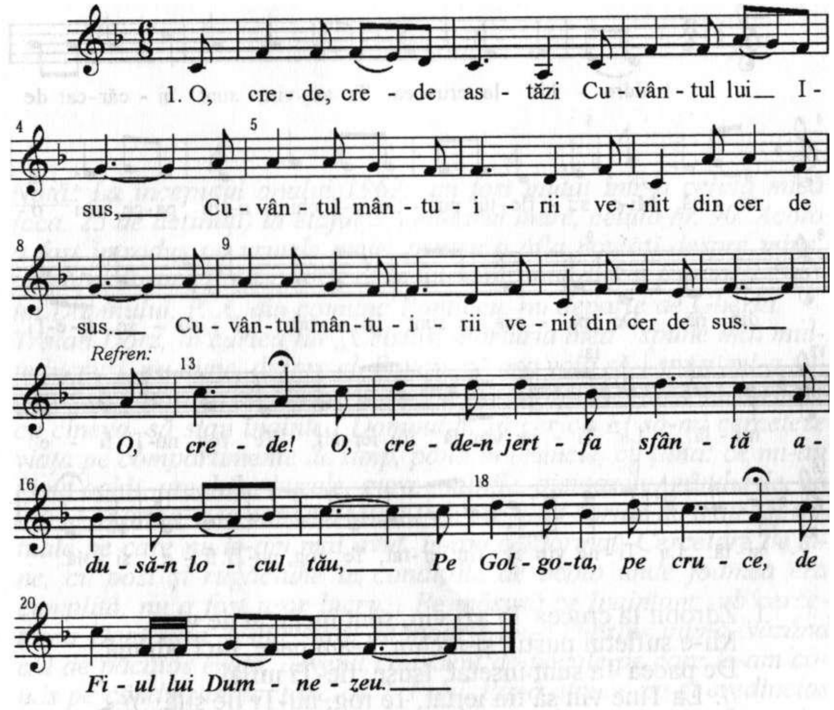
2. De ce să porţi blestemul morţii, robit de patimi fără număr?
Când pentru-a ta scăpare sortii legau pe Isus, Baraba... liber!

3. De ce să schimbi tu veşnicia pe-o viaţă-aşa nenorocită?
Când poţi primi chiar azi solia şi viaţa pentru cer gătită!

4. Pe ce să stai în întuneric, când El, Lumina lumii, vie,
In cerul strălucind feeric te cheamă-acum la-mpărăţie!

5. O, crede, crede astăzi!

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. O, crede, crede astăzi Cuvântul lui Isus,
//: Cuvântul mântuirii venit din cer de sus. .7/

R: O, ***crede! O, crede-n jertfa sfântă adusă-n locul tău,***
Pe Golgota, pe cruce, de Fiul lui Dumnezeu.
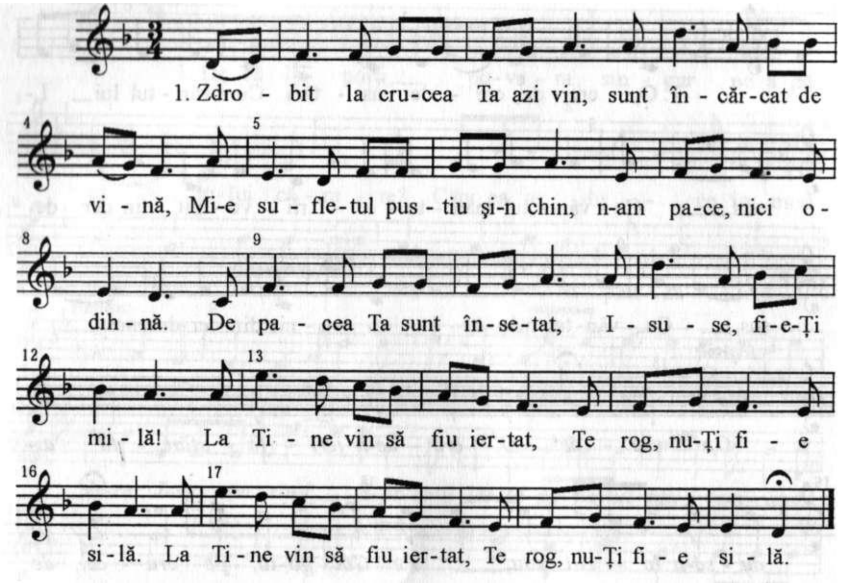
2. O, crede ferm acuma că El te va primi
//: Aşa cum eşti în zdrenţe, la El de vei veni. .7/

3. Respinge-ndată şoapta ce-ţi spune să amâi;
//: De o asculţi, pierdut eşti, şi-n moarte tu rămâi. .7/

4. Suprema oră bate ca tu să fii salvat;
//: Te hotărăşte-acuma, în veci vei fi iertat! .7/

6. Zdrobit la crucea Ta

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Zdrobit la crucea Ta azi vin, sunt încărcat de vină,
   Mi-e sufletul pustiu şi-n chin, n-am pace, nici odihnă.
   De pacea Ta sunt însetat, Isuse, fie-Ţi milă!
   //: La Tine vin să fiu iertat, Te rog, nu-Ţi fie silă. .7/

2. Vrăjmaşul mult m-a prigonit, veşmântu-mi e ocară,
   Din cupa morţii am sorbit, viaţa mi-e amară.
   Tot ce-am avut am risipit: talanţi şi timp şi vlagă,
   //: Ruşinea mi-a acoperit fiinţa mea întreagă. .7/
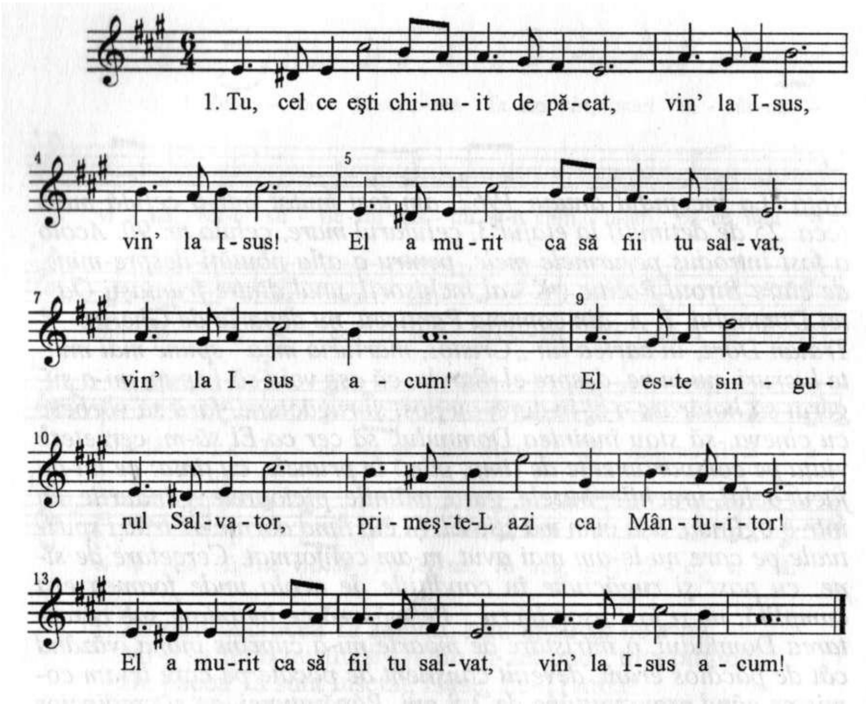
3. Şi-acum când nu mai am nimic, şi-n mine-i doar ruină,
   Spre Tine ochii mi-i ridic, durerea mi-o alină.
   Revarsă-n mine Duhul Tău cu roadele-i senine;
   //: Alungă astăzi duhul rău şi negura din mine. .7/

4. **Nu** plec nebinecuvântat din faţa Ta, Stăpâne;
   Iti mulţumesc că m-ai iertat, vîaţa-mi Ţi-aparţine.
   O, fă cu mine ce doreşti, mă dau cu totul Ţie;'
   //: O, fă cu mine ce voieşti aici şi-n veşnicie. .7/

Notă: La începutul anului 1962, am fost mutat într-o celulă mică (cea. 25 de deţinuţi) la etajul 3, celularul mare, celula nr. 90. Acolo a fost introdus pe urmele mele, pentru a afla noutăţi despre mine, de către Biroul Politic „K" al închisorii, unul dintre fruntaşii Oastei Domnului, P A. din comuna Panticeu, nu departe de Gherla. Traian Dorz, în cartea lui „ Cristos, mărturia mea " spune mai multe lucruri, nu bune, despre el. Sandu, că aşa voia să-i spun, mi-a sugerat să hotărăsc o zi în care, cu post şi rugăciune, fără să vorbesc cu cineva, să stau înaintea Domnului, să cer ca El să-mi cerceteze viaţa pe compartimente de timp, până în pruncie, cu ţinta: ce mi-au făcut ochii, urechile, buzele, gura, mâinile, picioarele, gândurile, ca într-o oglindă, aşa cum mă ştie El. Şi eu, fiind dornic de trăiri spirituale pe care nu le-am mai avut, m-am conformat. Cercetare de sine, cu post şi rugăciune în condiţiile de acolo unde foamea era cumplită, nu a fost uşor lucru... Pe măsură ce înaintam sub cercetarea Domnului, o întristare de moarte mi-a cuprins inima, văzând cât de păcătos eram, devenit conştient de păcate pe care le-am comis pe când eram un ţânc de 2-3 ani. Până atunci, ca şi credincios de 16 ani, am avut multe experienţe binecuvântate şi am trăit o viaţă biruitoare. Dar ce mi-a fost dat să cunosc acum a fost teribil şi am dorit ca celula nr. 90 din Gherla să îmi devină mormânt, să nu mă mai vadă nimeni. Experienţa mea devenise sinonimă cu aceea a apostolului Pavel din Romani cap. 7, cu concluzia din versetul 24: „ O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi din acest trup de moarte? " Dar, după o mâhnire soră cu moartea şi pocăinţă cum nu mai avusesem alta până atunci, a urmat o eliberare şi o fericire ce nu se poate exprima în cuvinte omeneşti. Eu m-am ales cu un mare câştig. Dar, de fapt, scopul lui P. A. a fost altul: să-mi sondeze trecutul, ca să aibă ce raporta ca fapte vinovate faţă de regim. Aşa ceva însă n-a putut găsi! Atunci am primit această cântare: „Zdrobit la crucea Ta". Cei ce iubesc mântuirea Lui să zică fără încetare: „Mărit să fie Domnul!" (Ps. 40:16)

7. Tu, cel ce eşti chinuit

MUZICA: G. C. Stebbins
TEXT: Mia Iovin
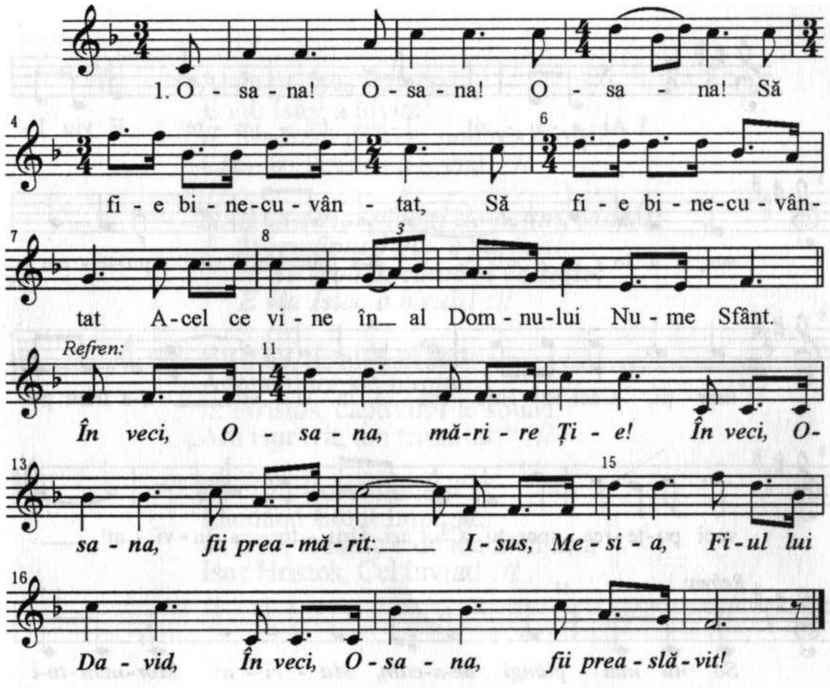

1. Tu, cel ce eşti chinuit de păcat, vin' la Isus, vin' la Isus!
   El a murit ca să fii tu salvat, vin' la Isus acum!
   El este singurul Salvator, primeşte-L azi ca Mântuitor!
   El a murit ca să fii tu salvat, vin' la Isus acum!

2. Cauţi în zadar fericirea-n plăceri; vin' la Isus, vin' la Isus!
   Veşnic la El vei avea primăveri, vin' la Isus acum!
   El e Izvorul cel minunat, cine din El bea e vindecat;
   Vino şi bea şi-ai să scapi de poveri, vin' la Isus acum!

3. Vino acuma chiar din calea ta, vin' la Isus, vin' la Isus!
   Vei fi iertat, fericit vei cânta, vin' la Isus acum!
   El te aşteaptă cu drag să vii, la slava Lui părtaş vrea să fii.
   Vei fi primit, fericit vei cânta, vin' la Isus acum!

8. Osana!

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Osana! Osana! Osana! //: Să fie binecuvântat://
   Acel ce vine în al Domnului Nume Sfânt.

   R: îjt veci, Osana, mărire Ţie!
   In veci, Osana, fii preamărit:
   ţsus, Mesia, Fiul tui David,
   In veci, Osana, fiipreaslăvit!
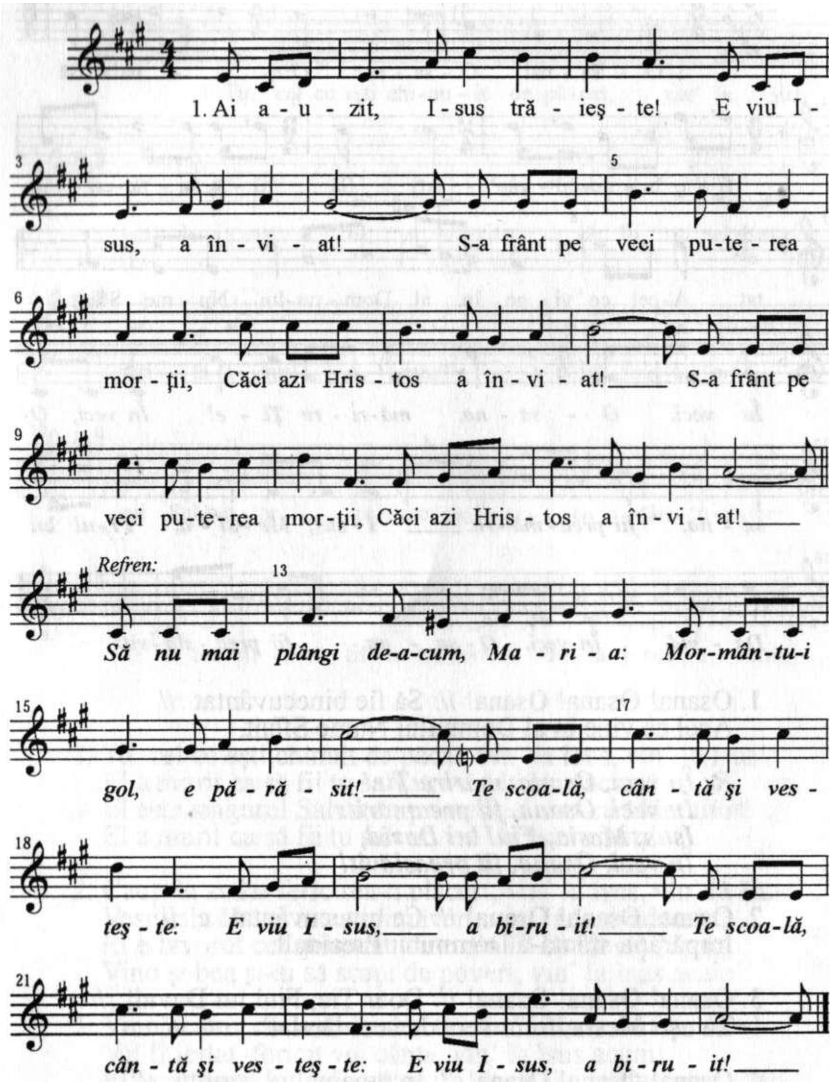
2. psana! Osana! Osana! ***II:*** Ce binecuvântată e ://
   împărăţia sfântă-a Domnului Preaînalt.

3. Osana! Osana! Osana! //: Doar Ţie, Fiul lui David! .7/
   Tu eşti Mesia, fii în veci de veci lăudat!

4. Osana! Osana! Osana! //: în preaînaltul cerului, .7/
   Onoare Ţie, al veciilor Domn, Amin!

9. Ai auzit, Isus trăieşte!

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Ai auzit, Isus trăieşte!
E viu Isus, a înviat!
//: S-a frânt pe veci puterea morţii,
Căci azi Hristos a înviat! 7/

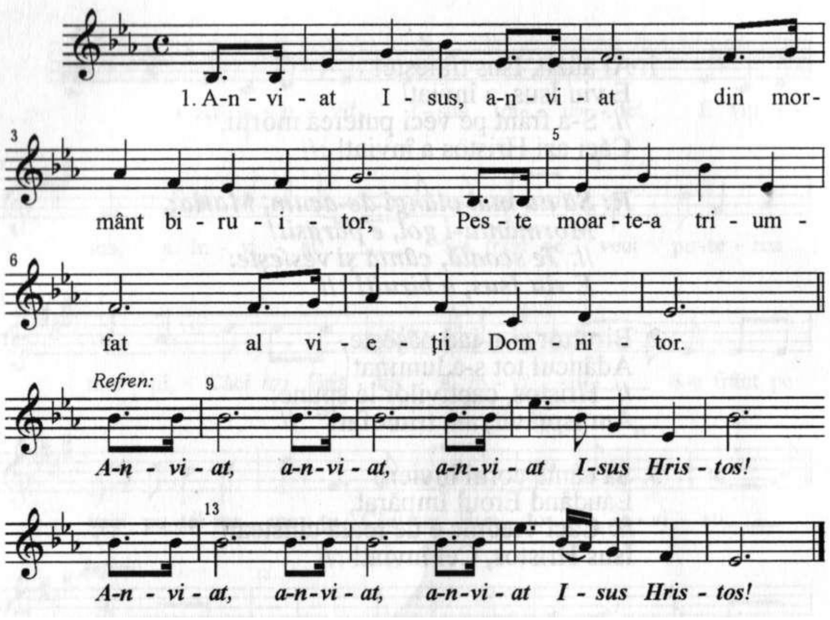
R: Să nu mai plângi de-acum, Măria:
MormântU'i gol, e părăsit!
II: Te scoală, cântă şi vesteşte:
E viu Isus, a biruit! ://

2. Biruitor şi-n iad păşeşte,
Adâncul tot s-a luminat!
//: Hristos, captivilor le spune:
„Am isprăvit, am triumfat!" 7/

3. Să cânte corul învierii
Lăudând Eroul împărat,
//: Căci vrednic e de toată cinstea
Isus Hristos, Cel înviat! ://

10. A-nviat Isus, a-nviat!

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. A-nviat Isus, a-nviat din mormânt biruitor,
   Peste moarte-a triumfat al vieţii Domnitor.

R: A-nviat, a-nviat, a-nviat Isus Hristos!
A-nviat, a-nviat, a-nviat Isus Hristos!

2. Straja s-a neliniştit, neputinţa i-a cuprins,
   Vestea când au auzit că Isus e Cel ce-a-nvins.
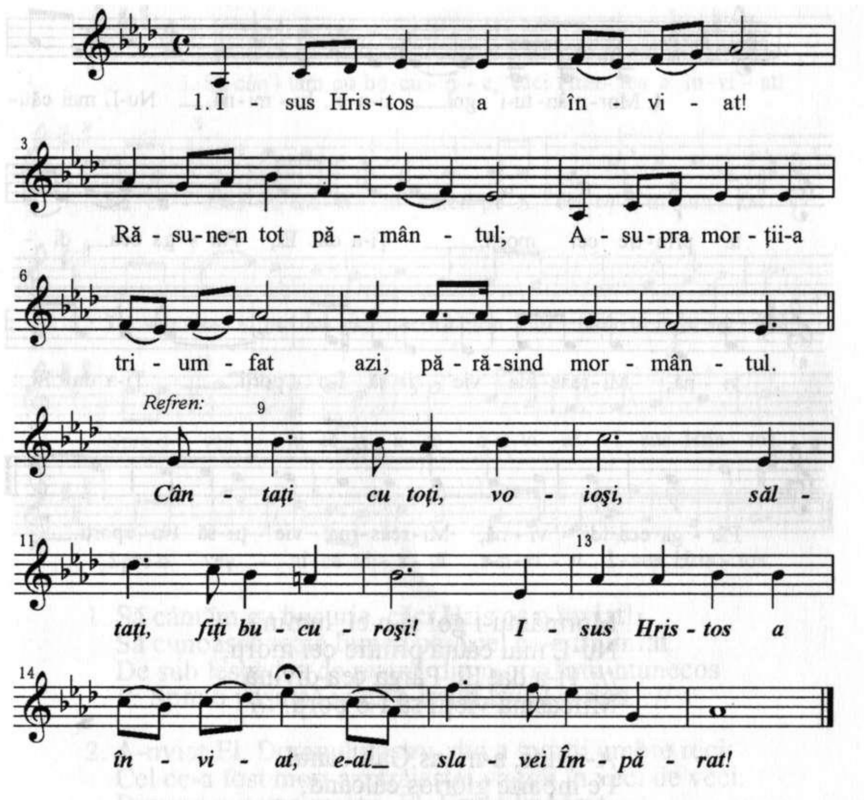
3. A-nviat Eroul Hristos, pârga celor adormiţi,
   Al Său Nume prea frumos cu cântări să-L'preamăriţi!

4. Mărturia vieţii noi în Isus am dobândit,
   înviaţi fiind şi noi de Cel viu ce-a biruit.

R: El e viu, El e viu, este viu Isus Hristos!
El e viu, El e viu, este viu şi-n veci va fi!

11. Isus Hristos a înviat!

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Isus Hristos a înviat! Răsune-n tot pământul;
   Asupra morţii-a triumfat azi, părăsind mormântul.
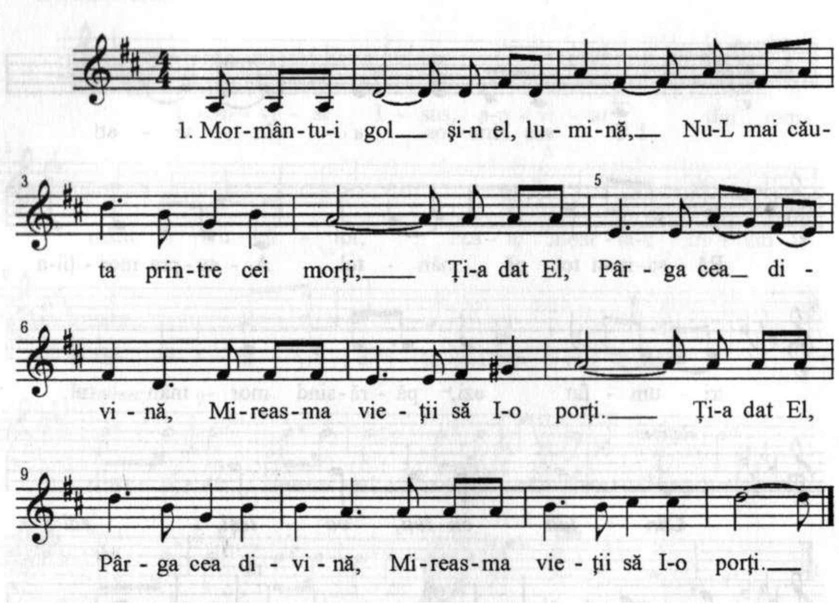
R: Cântaţi cu toţi, voioşi, săltaţi, fiţi^bucuroşi!
Isus itristos a înviat, e-al slavei împărat!

2. Cel ce pe cruce a murit #-nfrânt puterea morţii
   Şi pe vrăjmaş 1-a biruit începătorul vieţii.

3. Isus e viu, mereu vestiţi: El e Biruitorul!
   Cei păcătoşi pot fi primiţi la El, Mântuitorul!

12. Mormântu-i gol

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Domnica Iovin

1. Mormântu-i gol şi-n el, lumină,
Nu-L mai căuta printre cei morţi,
//: Ţi-a dat El, Parga cea divină^
Mireasma vieţii să I-o porţi. 7/

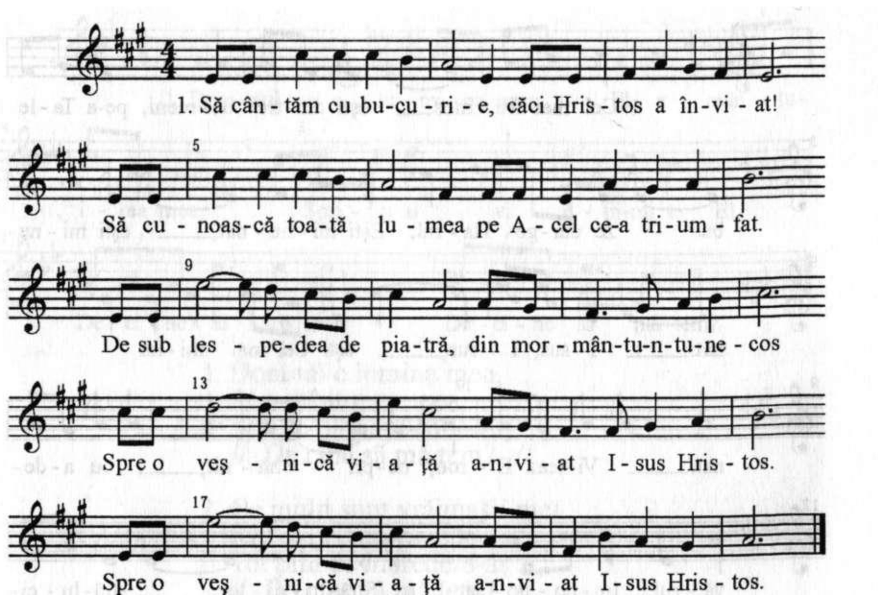
2. A-nvins, a-nvins Galileanul
Pe moarte glorios călcând;
//: Triumful Lui cu tot elanul
Să-1 cânţi: e viu, viaţă dând. 7/

3. Mormântu-i gol, de strajă-s îngeri,
Senină-i slava cea de sus;
//: Miez de lumină-n văi de plângeri,
Tu mergi şi zi: E viu Isus! .7/

4. Din noapte grea şi chin amarnic
Bobul de grau udat în plâns,
//: Hristosul, Unsul Celui veşnic
Sărută-n tine rodul strâns. 7/

13. Să cântăm cu bucurie

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

Spre o veş - ni-că vi - a - ţă a-n-vi - at I-sus Hris - tos.

1. Să cântăm cu bucurie, căci Hristos a înviat!
Să cunoască toată lumea pe Acel ce-a triumfat.
De sub lespedea de piatră, din mormântu-ntunecos
//: Spre o veşnică viaţă a-nviat Isus Hristos. .7/
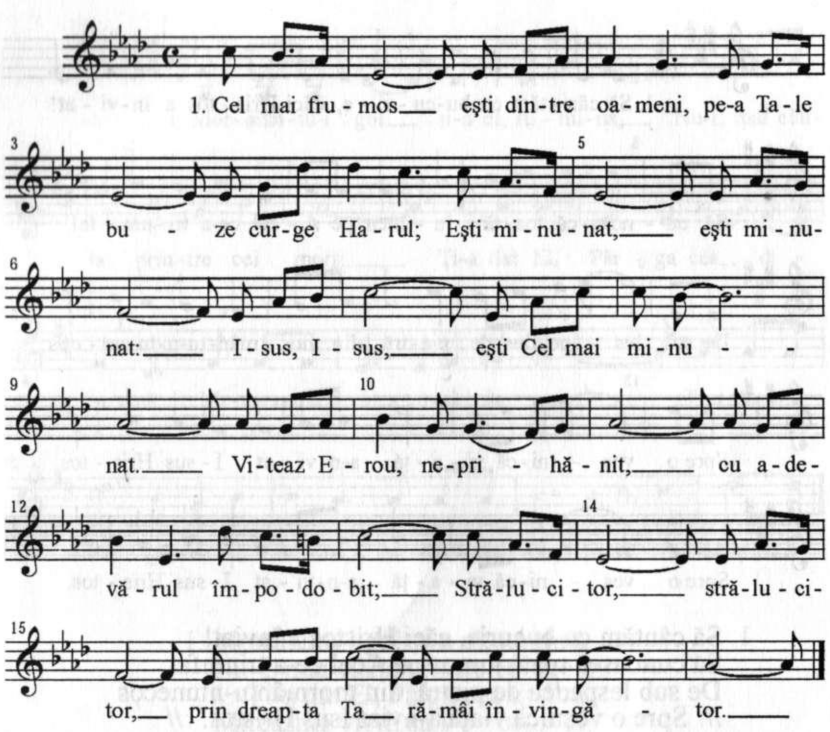
2. A-nviat El, Domnul nostru, din a morţii umbre reci;
Cel ce-a fost mort azi trăieşte; vajxăi în veci de veci.
Biruind puterea morţii, El, Eroul împărat,
//: Peste veacuri străluceşte Cel ce-a fost crucificat. 7/

3. Unde-ti este boldul, moarte, unde e al tău regat?
S-a sfârşit puterea morţii când Hristos a înviat.
Slavă, glone, mărire, Ţie-al vieţii Domnitor
//: Ce murind, zdrobit pe cruce,'ai ieşit biruitor! .7/

14. Cel mai frumos

Ps. 45

MUZICA: Ruth Cave Jones
TEXT: Domnica Iovin

1. Cel mai frumos eşti dintre oameni, pe-a Tale buze curge Harul;
   Eşti minunat, eşti minunat: Isus, Isus, eşti Cel mai minunat.
   Viteaz Erou, neprihănit, cu adevărul împodobit;
   Strălucitor, strălucitor, prin dreapta Ta rămâi învingător.
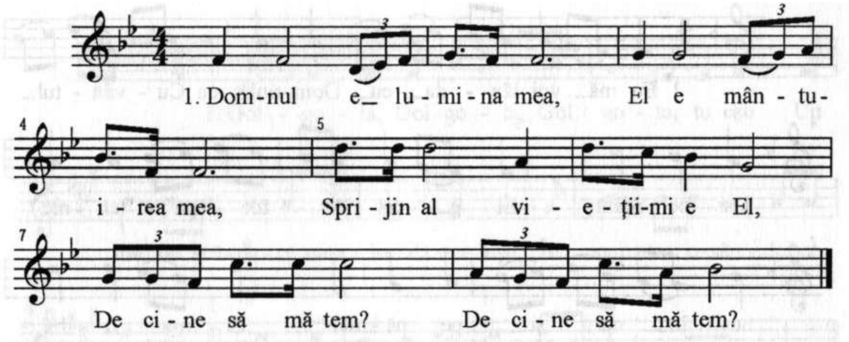
2. Aloia, casia şi smirna, parfumul slavei răspândeşte;
   Tu eşti iubit, Tu eşti iubit: Isus, Isus, pe drept Tu eşti iubit,
   fu untdelemn de oucurii eşti uns de Tatăl din ypşnicii:
   încununat, încununat, al păcii Domn, al slavei împărat.

3. Mireasa Ta-i împodobită, în Casa Ta, frumos gătită
   Cu aur scump, cu aur scump trecut prin foc, plătit cu sânge scump.
   Ascultă fiică, pleacă-te, îţi uită casa, întoarce-te!
   Şi-atunci vei n, şi-atunci Vei fi cu Domnu-n slavă, în veci tu vei fi.

15. Domnul e lumina mea

Ps.27

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Domnul e lumina mea,
   El e mântuirea mea,
   Sprijin al vieţii-mi e El,
   li: De cine sa mă tem? .7/

2. Ce mulţi sunt vrăjmaşii mei,
   Război ei îmi fac mereu;
   Tot plin de încredere-aş fi,
   //: De cine să mă tem? .7/
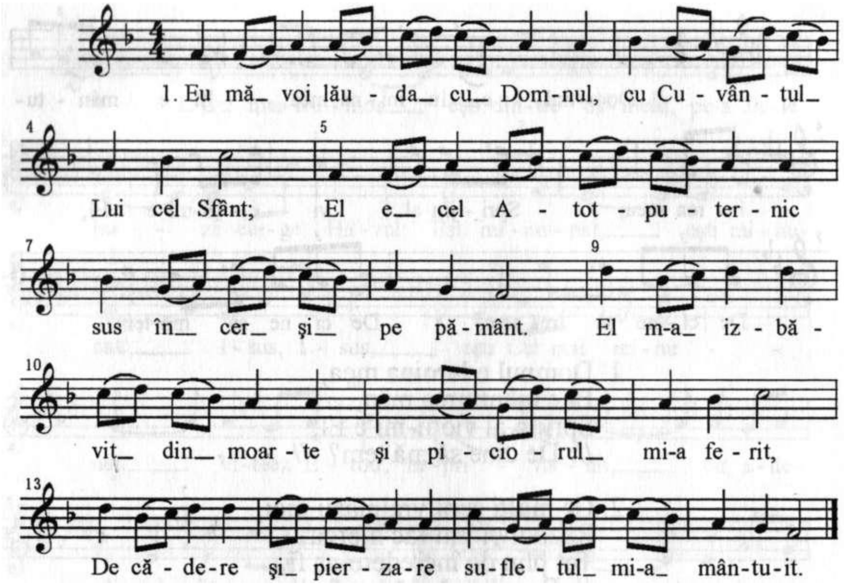
3. M-ascunzi în coliba Ta,
   In Templul Tău eu voi sta;
   Minunat Tu mă ocroteşti!
   II: De cine să mă tem? .7/

4. Tu-mi zici: „Caută faţa Mea!"
   Şi eu, faţa Ta o caut, '
   Cu-a Ta faţă mă-nviorezi,
   //: De cine'să mă tem? .7/

5. Cei dragi când mă leapădă,
   Cei răi când mă judecă,
   Doar în Tine-ncrederea-mi pun,
   //: De cine să mă tem? .7/

6. Când Domnu-i lumina mea,
   Cât şi mântuirea mea,
   In necazuri: El îmi e scut!
   //: De nimeni nu mă tem! 7/

16. Eu mă voi lăuda cu Domnul

1. Eu mă voi lăuda cu Domnul, cu Cuvântul Lui cel Sfanţ;
   El e Cel Atotputernic sus în cer şi pe pământ.
   El m-a izbăvit din moarte şi piciorul mi-a ferit,
   De cădere şi pierzare sufletul mi-a mântuit.
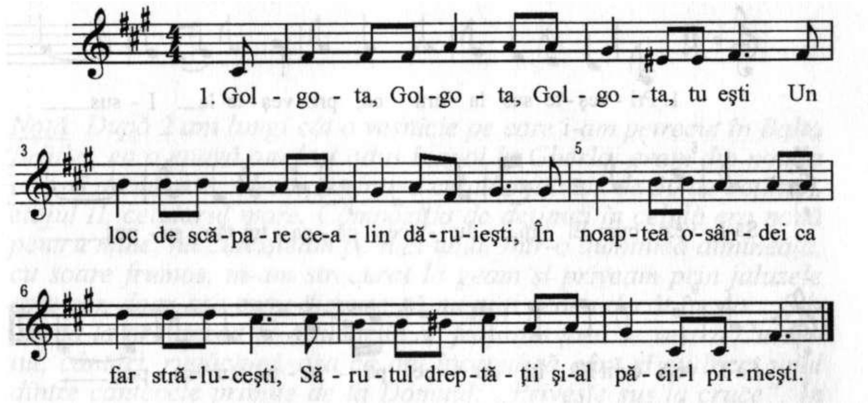
2. Eu mă voi lăuda cu Domnul, cu credincioşia Lui,
   Cu purtarea Sa de grijă, Dumnezeul Harului.
   Tu îmi numeri paşii vieţii, paşii vieţii de pribeag
   Şi-i păzeşti cu-a Ta putere in al anilor şirag.

3. Cei ce uneltesc întruna caută viaţa să mi-o ia,
   Dar zadarnic ei se luptă când eşti Tu de partea mea.
   De nimic nu mă voi teme, nicicând nu voi da 'napoi!
   Ruşinaţi să fie-aceia, toţi cei ce îmi fac război.

4. Voi umbla în curăţie şi în alb înveşmântat
   Pân' ajunge-voi îri Casa Celui Binecuvântat!
   Oare ce-ar putea să-mi facă nişte oameni păcătoşi,
   Când cu mine-ntruna este Tatăl celor credincioşi!

17. Golgota

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Golgota, Golgota, Golgota, tu eşti
   Un loc de scăpare ce-alin dăruieşti,
   In noaptea osândei ca far străluceşti,
   Sărutul dreptăţii şi-al păcii-1 primeşti.

2. Pe-a ta înălţime pe cruce întins
   De-a lumii răutate la moarte împins,
   Stă Domnul Vieţii de sete cuprins
   Şi-n spasmele morţii El pare învins.
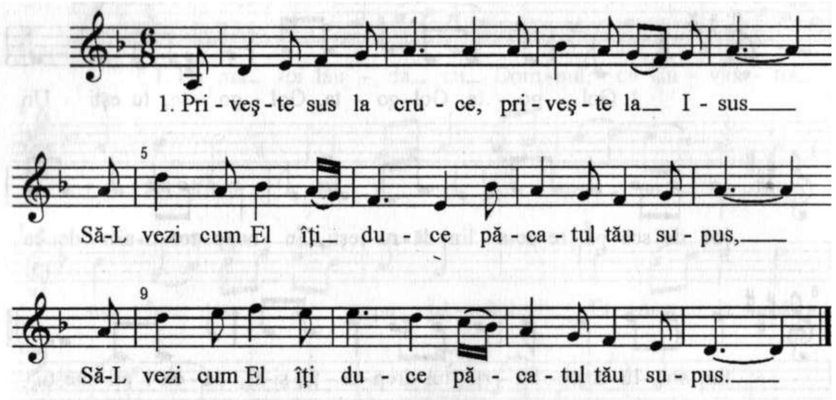
3. De-a slavei veşminte El fu dezbrăcat,
   Bătut, ocărât, chinuit şi scuipat,
   Cununa de spini ce pe cap a purtat,
   Ca om al durerii smerit a răbdat.

4. La drama ce bezna a-ntins pe pământ,
   Tot cerul asistă privind pe Cel Sfânt
   Ce-n moarte pe veci pe Satan l-a înfrânt
   Şi demoni şi fiare şi-n iad câte sunt.

5. Golgota, Golgota, Golşota, tu eşti
   yn loc de scăpare ce-alin dăruieşti,
   In noaptea osândei ca far străluceşti,
   Sărutul dreptăţii şi-al păcii-1 primeşti.

18. Priveşte sus la cruce

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Priveşte sus la cruce, priveşte la Isus
//: Să-L vezi cum El îţi duce păcatul tău supus. .7/

2. A Sa iubire mare îl face neclintit
//: Pe cruce când El moare de toţi fiind părăsit. .7/

3. Priveliştea-i grozavă să-L vezi pe Dumnezeu
//; Cum dezbrăcat de slavă, El moare-n locul tău. .7/
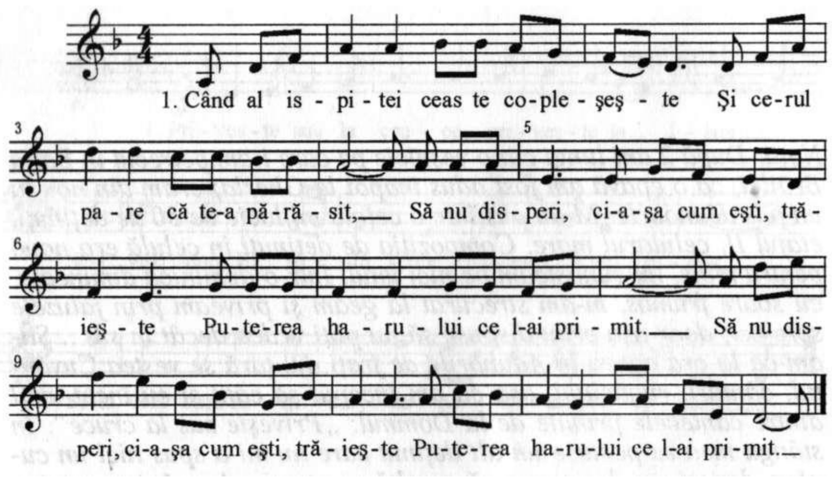
4. A ta nelegiuire L-a dus acolo sus;
//: Să-ţi dea azi mântuire, doar El poate, Isus! .7/

5. O, vino cu căinţă la tronul Său de har,
//: Primeşte prin credinţă iertarea Sa în dar. .7/

<u>Notă</u>: După 2 ani lungi cât o veşnicie pe care i-am petrecut în Balta Brăilei, ca o epavă am fost adus înapoi la Gherla; eram din nou la un pas de moarte. M-au pus într-o celulă mijlocie de 50 de deţinuţi, etajul II, celularul mare. Compoziţia de deţinuţi în celulă era nouă pentru mine, nu cunoşteam pe nici unul Intr-o duminică dimineaţa, cu soare frumos, m-am strecurat la geam şi priveam prin jaluzele spre cer, doar aşa erau dispuse să nu poţi vedea decât în sus... Ştiam că la ora aceea în Adunările de fraţi din ţară se vestea Cuvântul, cântări, rugăciuni, aşa că am început să cânt şi eu încet unul dintre cântecele primite de la Domnul: „Priveşte sus la cruce". In stânga mea se postase un alt deţinut care nu mi-a spus nici un cuvânt, dar mi-am dat seama că ascultă cu atenţie. Am cântat nuanţat, ca să poată prinde mesajul cântării mele, aşa că am avut nu numai cerul cu sfinţii ca auditoriu, ci şi unul dintre deţinuţii dintre miile de acolo. Am cântat, transportat în duh, cele 5 strofe care se încheie cu o duioasă chemare la mântuire prin credinţă şi pocăinţă. Deţinutul din stânga mea, care a ascultat cu mare interes, mi se adresează, în timp ce pe obraji îi curgeau lacrimi: „Domnule, spune-mi, te rog, de unde ai învăţat acest cântec atât de frumos şi pătrunzător, cum eu nu am mai auzit? Am trăit momente deosebite de cercetare şi înălţare şi sunt fericit că am fost lângă dumneata la geam " I-am răspuns că nu l-am învăţat de la nimeni, ci Dumnezeu mi l-a dat mie, special, la închisoare. A început să se confeseze că el este din munţii Făgăraş, că înainte de închisoare obişnuia şi el să cânte în strană la o biserică ortodoxă din satul lui, că a fost judecat şi condamnat la MSV, adică: muncă silnică pe viaţă. Motivul, că pe la stâna lui s-au abătut nişte oameni care erau partizani împotriva comunismului, iar, la cererea lor, le-a dat ceva de mâncare că erau înfometaţi, mămăligă cu brânză şi ceva caşcaval. Pentru asta a fost condamnat la Muncă Silnică pe Viaţă, pentru o faptă bună... Aşa s-a întâmplat, că Domnul mi-a făcut parte şi mie de o slujbă binecuvântată în acea Duminică dimineaţa în închisoarea din Gherla, în prima parte a anului 1962, încât am uitat de noi, musafirul meu cu MSV şi eu cu 20 de ani muncă silnică. Mărit să fie Domnul!

19. Când al ispitei ceas

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Când al ispitei ceas te copleşeşte
   Şi cerul pare că te-a părăsit,
   //: Să nu disperi, ci-aşa cum eşti, trăieşte
   Puterea harului ce l-ai primit. .7/
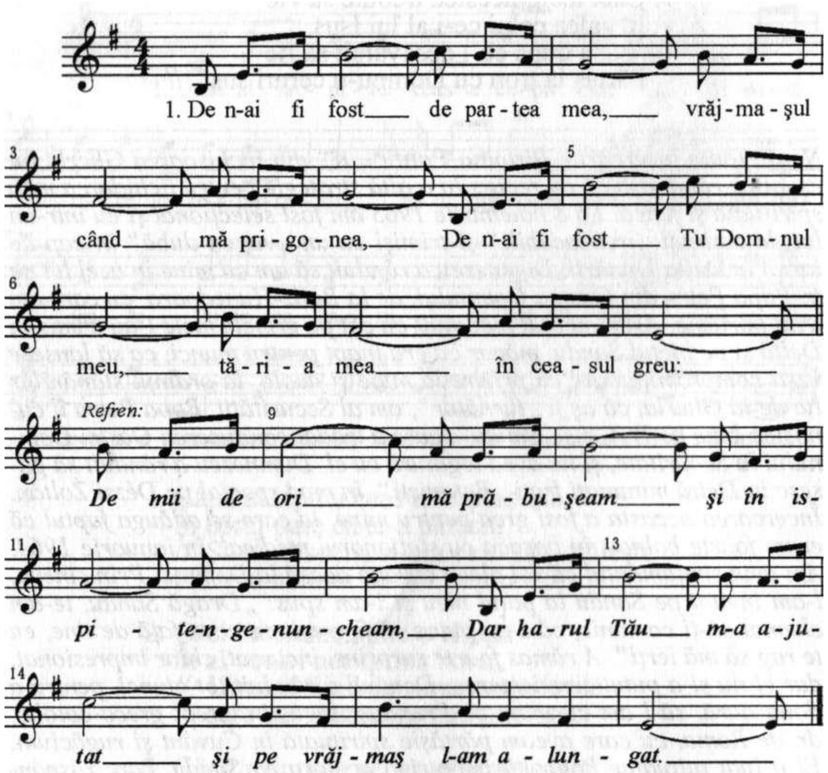
6. Când ocărât de gloată te cutremuri
   Şi Adevărul pare-a-ţi fi duşman,
   îl: Să nu cedezi nimic, căci peste vremuri
   Ocara-i slavă sus în Canaan. .7/

7. fa c i toate-acestea trebuie să vie
   In calea celui ce-i al lui Isus,
   //: Ca după ce-i desăvârşit să fie
   Părtaş la tron cu Domnu-n ceruri sus! .7/

<u>Notă</u>: Toate încercările Biroului Politic „K" din închisoarea Gherla au eşuat pe rând, aşa că au recurs la o altă strategie pentru lichidarea mea spirituală şi fizică. La 8 noiembrie 1963 am fost selecţionat şi eu într-un lot de deţinuţi „ireeducabili" şi trimişi cu un „vagon-dubă" în cap de iarnă în Delta Dunării. Dumnezeu a rânduit să am cu mine în acel lot pe fr. Popa Petru din Oastea Domnului, de la Batiz-Hunedoara, cu care am avut părtăşie. Asta, cu atât mai mult cu cât pe urmele mele l-au trimis în Deltă şi pe bietul Sandu, măcar că era inapt pentru munci, ca să lanseze veşti compromiţătoare cu privire la mine şi acolo, la ordinul stăpânilor lui de la Gherla, că aş fi „ turnător ", om al Securităţii. Popa Petru îl cunoştea bine pe P A. zis „Sandu", care a trădat conducerea Oastei Domnului la Securitate, şi nu avea legătură cu el. Dumnezeu a rânduit să găsesc în Deltă minunaţi fraţi „ Betanişti", în mod special pe Dezsi Zoltán. încercarea aceasta a fost grea pentru mine, la care se adăuga faptul că eram foarte bolnav, în baraca cu staţionarul medical, în ianuarie 1964. Am avut simţământul că voi pleca curând acasă la Domnul. Prin cineva, l-am invitat pe Sandu la patul meu şi i-am spus: „Dragă Sandu, te-am chemat să-ţi comunic, că s-ar putea să fi greşit cu ceva faţă de tine, eu te rog să mă ierţi". A rămas foarte surprins, încurcat, chiar impresionat, dar el nu şi-aputut cere iertare... Domnul a rânduit tot atunci, pentru a doua oară, să-l am cu mine pe Prunduş Augustin, preot greco-catolic, dr. de Roma, cu care aveam părtăşie spirituală în Cuvânt şi rugăciuni. El a luat atitudine hotărâtă împotriva acelora ca Sandu, care răspândeau lucruri defăimătoare la adresa mea. Domnul Isus mi l-a dat şi pe Almăjan Nicolae, un ţăran cinstit, ortodox din Banat, care l-a înfruntat pe P. A.: „Cum poţi spune astfel de lucruri denigratoare despre domnul Iovin, am fost un an de zile împreună la Gherla, la munci exterioare şi toţi l-am apreciat ca pe un om deosebit? " La asta, bietul Sandu i-a răspuns: „Aşa e, domnule Almăjan, şi eu îl cunosc tot aşa, dar ce să fac, asta-i piesa pe care trebuie s-o joc... " După 2-3 ani de la eliberare Sandu a venit la Arad să mă caute. Sincer a mărturisit că îi pare rău şi îşi cere iertare pentru felul cum s-a purtat faţă de mine la închisoare. Securitatea s-a folosit de el prqmiţându-i reabilitarea şi eliberarea mai devreme, dar eu l-am iertat. în acele condiţii a fost izvorul cântării: „ Când al ispitei ceas te copleşeşte ". Pentru toate să fie slăvit Domnul, care m-a izbăvit din toate, în marea Lui îndurare!

20. De n-ai fi fost de partea mea

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. De n-ai fi fost de partea mea, vrăjmaşul când mă prigonea,
   De n-ai fi fost Tu Domnul meu, tăria mea în ceasul greu:
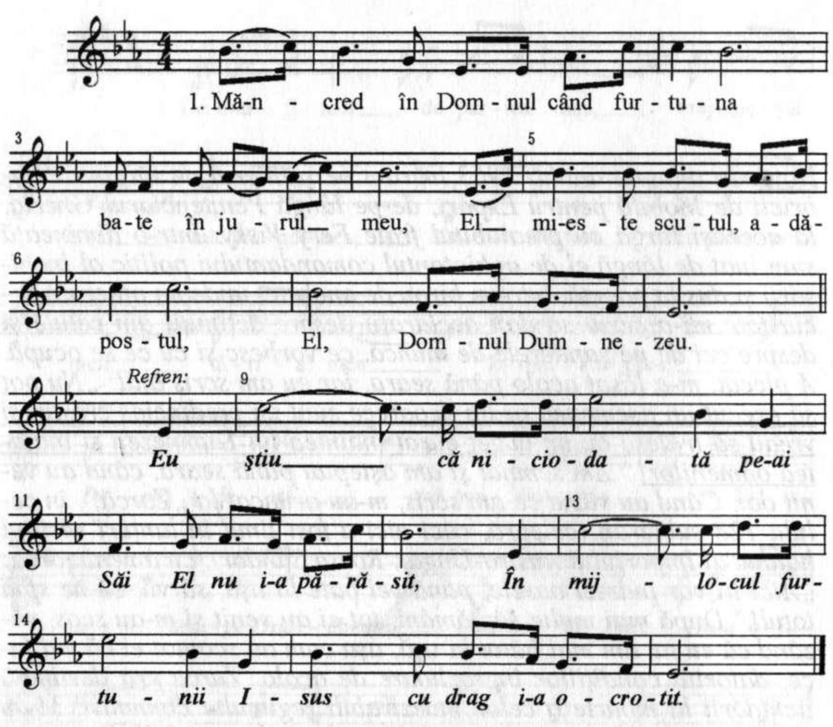
R: De mii de ori mă prăbuşeam şi în isjpite-ngenuncheam,
Dar harul Tău m-a ajutat şi pe vrăjmaş l-am alungat

2. De nu-mi erai Prieten drag în al durerilor şirag,
   Când norii grei m-acopereau şi când duşmani mă-mpresurau:

Notă: în toamna anului 1963 lucram pe şantierul de lărgire a Fabricii de Mobilă pentru Export, de pe lângă Penitenciarul Gherla, la aceeaşi targa cu preaiubitul frate Fery Visky. într-o dimineaţă sunt luat de lângă el de aghiotantul comandantului politic al închisorii şi dus la poartă, într-un birou de anchete, unde un ofiţer de Securitate mi-a cerut să dau declaraţii despre deţinuţii din celule şi despre cei de pe şantierele de muncă, ce vorbesc şi cu ce se ocupă. A plecat, m-a lăsat acolo până seara, iar eu am scris atât: „Nu pot să execut un asemenea ordin deoarece sunt un credincios creştin si vreau să trăiesc cu un cuget curat înaintea lui Dumnezeu şi înaintea oamenilor! Am semnat şi am aşteptat până seara, când au venit doi. Când au văzut ce am scris, m-au aruncat la „Zarcă", în celula 128 subteran (celebră, căci aici a fost ţinut în lanţuri vestitul haiduc al Imperiului Austro-Ungar, Rozsa Săndor), cu ameninţarea: „Aici îţi vor putrezi oasele, până vei bate la uşă, să vii, să ne spui totul!" După mai multe săptămâni, tot ei au venit şi m-au scos, văzând că eu nu am mai bătut la uşă, aşa cum au scontat ei că voi face, datorită condiţiilor îngrozitoare de acolo. Zarea era destinată lichidării la moarte a celor indezirabili regimului comunist. M-au dus pe celularul mare într-o celulă mijlocie la etajul II. Peste o zi l-au introdus din nou pe urma mea pe dascălul P. A. din Oaste, zis Sandu. El a fost pus să mă lanseze în celulă tocmai ce nu am vrut niciodată să fac, să vând, să torn pe fraţi si pe alţii, despre ce gândesc şi fac. Experienţa a fost teribilă pentru mine. Nu e ceva mai rău decât să fii ştiut între deţinuţii politici că eşti turnător. L-am avut cu mine atunci, rânduit de Dumnezeu, pe preaiubitul frate Dan Ioan din Cluj, din „ Oastea Domnului", cu care aveam părtăşie în rugăciune şi Cuvânt. El îl cunoştea bine pe bietul Sandu, şi refuza să aibă orice legătură cu el. Dacă nu mi l-ar fi dat Domnul acolo pe fr. Dan, m-aş fi prăbuşit cu totul. Atunci mi-a dat Domnul cântarea aceasta care a fost o mare mângâiere şi binecuvântare! O cântam împreună, spre slava Domnului Isus Hristos, care a venit la noi în celulă. Mărit fie Domnul!

21. Mă-ncred în Domnul

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Mă-ncred în Domnul când furtuna bate înjurul meu,
El mi-este scutul, adăpostul, El, Domnul Dumnezeu.

R: T£u ştiu că niciodată pe-ai Săi El nu i-a părăsit,
In mijlocul furtunii Isus cu drag i-a ocrotit.

2. Mă-ncred în Domnul când necazul vine asupra mea,
Când norii negri cu grămada aduc primejdia.
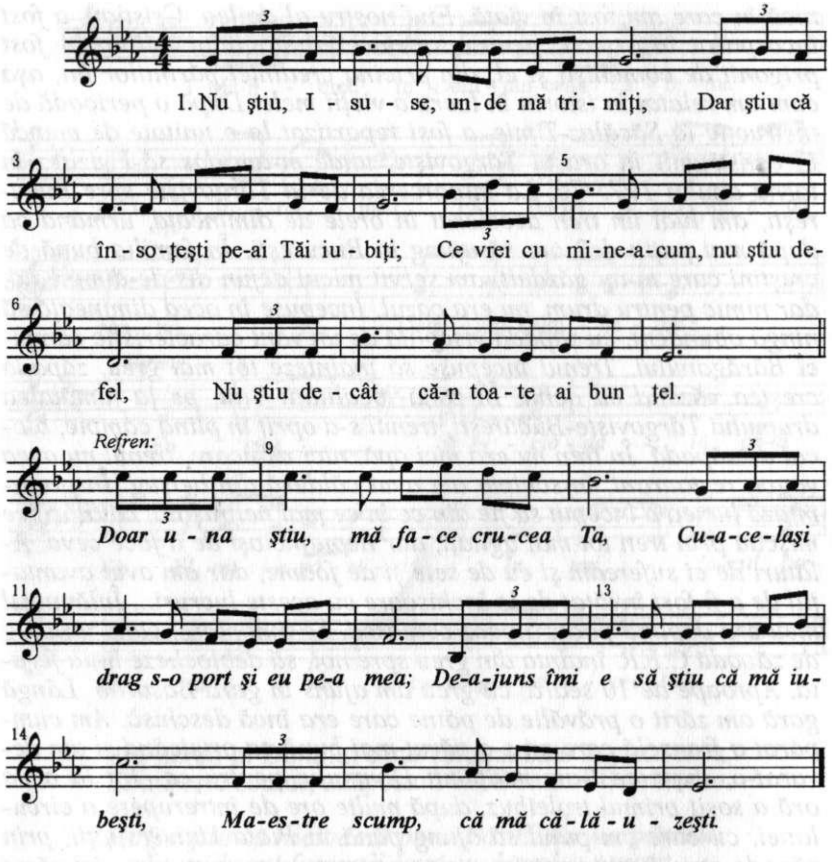
3. Mă-ncred în Domnul când amicii pe rând mă părăsesc,
Mai tare m-alipesc de Domnul, pe El mă bizuiesc.

4. Mă-ncred în Domnul totdeauna, n-am alt ocrotitor
Mai bun, mai tare, mai statornic, El mi-e Mântuitor.

Notă: Această cântare mi-a dăruit-o Domnul într-o împrejurare tinică în care am fost în viaţă. Fiul nostru al doilea, Cristian, a fost încorporat în armată pentru satisfacerea stagiului militar. A fost prigonit de comunişti şi el, din pricina credinţei părinţilor lui, aşa cum am relatat în istoria în lucru a vieţii mele. După o perioadă de instruepe la Săcălaz-Timiş, a fost repartizat la o unitate de muncă în construcţii în oraşul Târgovişte, unde m-am dus să-l vizitez în iarna anului 1975/76. La întoarcerea de la Târgovişte spre Bucureşti, am luat un tren accelerat în orele de dimineaţă, urmând ca după mai puţin de2 ore să ajung la Bucureşti. In familia bună de creştini care m-au găzduit, am servit micul dejun dis-de-dimineaţă, dar nimic pentru drum, nu era cazul începuse în acea dimineaţă să ningă abundent, cu zăpada viscolită de un vânt caracteristic câmpiei Bărăganului. Trenul începuse să înainteze tot mai greu, zăpada creştea văzând cu ochii. în zona localităţii Titu, pe la jumătatea drumului Târgoyişte-Bucureşti, trenul s-a oprit în plină câmpie, blocat de zăpadă. în tren nu era nici apă, nici mâncare, trenul nu avea vagon restaurant, în schimb am avut căldură din belşug. înspre amiază lumea a început să fie din ce în ce mai neliniştită, călătorii se mişcau prin tren tot mai agitaţi, dar neputincioşi de a face ceva. Alături de ei sufeream şi eu de sete şi de foame, dar am avut avantajul de a fi fost învăţat de la închisoare cu aceste lucruri... Inlăuntrul meu era deplină pace, o pace cerească. Se înnoptase, când un plug de zăpadă C.F.R. înainta din greu spre noi, să deblocheze linia ferată. Aproape de 10 seara, cu greu am ajuns în gara Basarab. Lângă gară am zărit o prăvălie de pâine care era încă deschisă. Am cumpărat o franzelă care mi s-a părut mai bună ca orişicând şi am devorat-o, după ce I-am mulţumit Domnului pentru ea. Tot la acea oră a sosit primul troleibuz, după multe ore de întrerupere a circulaţiei, cu care am putut să ajung până în Piaţa Universităţii, prin zăpada care a atins grosimea de un metru, cum eu nu am mai văzut de la vârsta de 7 ani, la Arad. Aşa, am ajuns aproape de miezul nopţii la bunele mele gazde, familia sorei Elena R. In noaptea aceea m-am rugat şi I-am cerut Domnului un Cuvânt de izbăvire, drum deschis ca să ajung acasă şi să nu lipsesc de la serviciu. In marea Lui îndurare m-a ascultat. Dimineaţa s-a comunicat că drumul spre Braşov a fost redat circulaţiei, aşa că am putut ajunge cu bine acasă şi la serviciu. Atunci am primit cântarea aceasta prin care L-am preamărit pe Dumnezeul Izbăvirilor, mărit să fie Numele Lui!

22. Nu ştiu, Isuse!

MUZICA: ***Melodie maghiară***
TEXT: trad.: Domnica Iovin;
adapt: Vasilică V. Moisescu

1. Nu ştiu, Isuse, unde mă trimiţi,
   Dar ştiu că însoţeşti pe-ai Tăi iubiţi;
   Ce vrei cu mine-acum, nu ştiu defel,
   Nu ştiu decât că-n toate ai bun ţel.

   R: Doar una ştiu, mă face crucea Ta,
   Cu-acelaşi drag s-o port şi eu pe-a mea;
   De-ajuns îmi e să ştiu că mă iubeşti,
   Maestre scump, că mă călăuzeşti
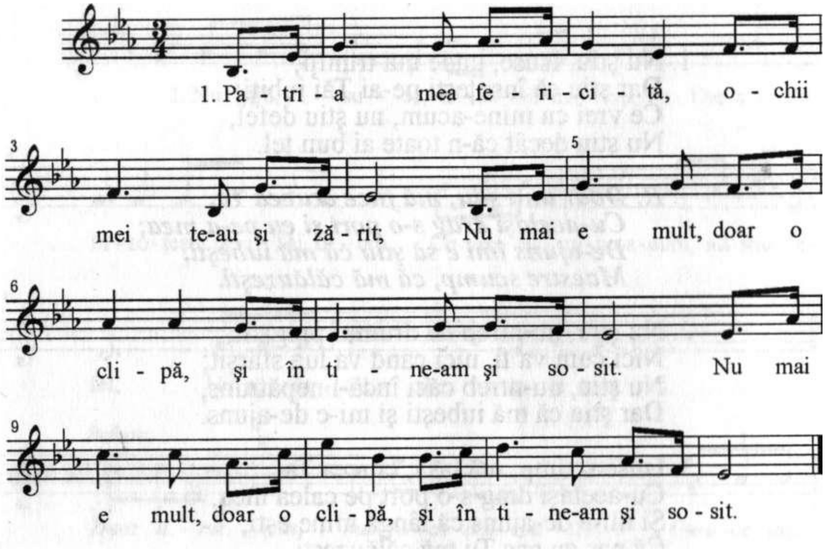
2. Nu ştiu, nu-ntreb de drumul pregătit,
   Nici cum va fi, nici când va lua sfârşit;
   Nu ştiu, nu-ntreb căci încă-i nepătruns,
   Dar ştiu că mă iubeşti şi mi-e ae-ajuns.

3. Isuse scump, mă lasă, crucea Ta
   Cu-acelaşi drag s-o port pe calea mea,
   Şi mi-e de-ajuns că lângă mine eşti,
   Că pas cu pas Tu mă călăuzeşti.

Notă: Această cântare e tradusă din limba maghiară. A fost cântată mult de fraţii de credinţă de acolo, în timpul evenimentelor din toamna anului 1956, când trupele comuniste din Pactul de la Varşovia au atacat şi ocupat Ungaria, ca să înăbuşe în sânge revoluţia. Un fapt vrednic de remarcat a fost acela că trupele româneşti nu au luat parte la acea acţiune cotropitoare. Am tradus-o şi noi în limba română; prin ea am fost mult pregătiţi de Domnul pentru evenimentele grele din 1958, când am fost arestaţi şi condamnaţi la ani grei de închisoare.

23. Patria mea fericită

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Patria mea fericită, ochii mei te-au şi zărit;
   //: Nu mai e mult, doar o clipă, şi în tine-am şi sosit. 7/

2. Mă atrage înspre tine dorul după-al tău Stăpân
   //: Care mi-a promis că vine să mă ia la bunu-I sân. .7/

3. Simt cum se desface casa şi se sfarmă rând pe rând,
   //: Numai omul dinlăuntru se-nnoieşte tot crescând. .7/
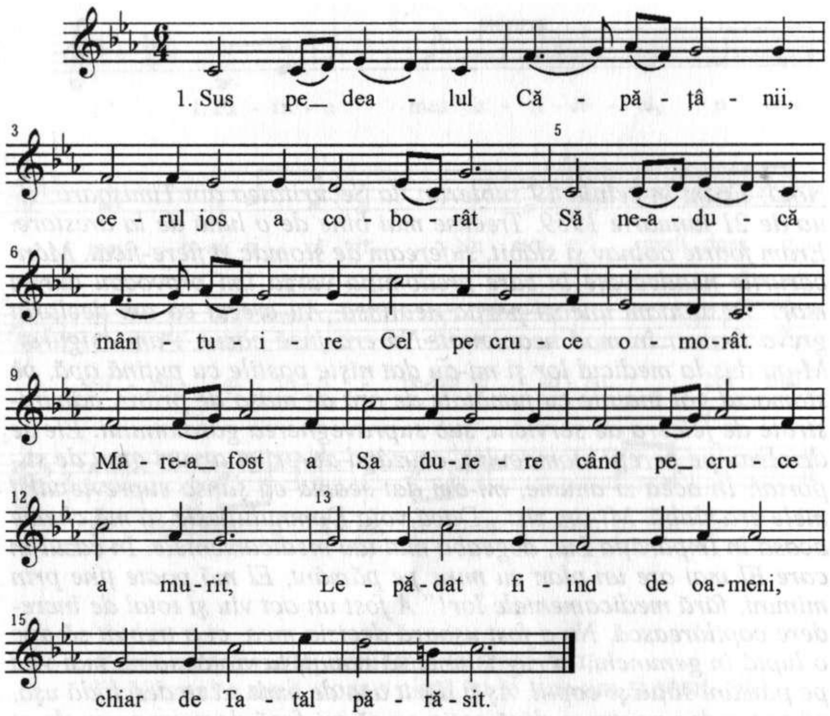
4. Alergarea-i isprăvită şi credinţa am păzit,
   //: Mă aşteaptă-acum cununa ce Isus mi-a pregătit. 7/

\

<u>Notă</u>: Eram în celula 19 subteran, la Securitatea din Timişoara, ziua de 21 ianuarie 1959. Trecuse mai bine de o lună de la arestare. Eram foarte bolnav şi slăbit, suferearn de stomac şifere-ficat. Mâncărurile neadecvate în care predomina varza îmi provocau dureri mari. Restituiam uneori porţia neatinsă. Au crezut că am declarat greva foamei în mod neanunţat. Nu era însă cazul, i-am asigurat. M-au dus la medicul lor şi mi-au dat nişte pastile cu puţină apă, pe stomacul gol înainte cu jumătate de oră de masa de prânz, administrate de felcera de serviciu, sub supravegherea gardianului. Ele se dizolvau^ pe pereţii stomacului, cauzând dureri şi arsuri greu de suportat. In acea zi anume, mi-am dat seama că şansa supravieţuirii mele era slabă. Mi-am zis: „Dacă voia Domnului este să mă cheme acasă în împărăţia Lui, degeaba mai iau medicamentele. în cazul în care El mai are un plan cu mine pe pământ, El mă poate ţine prin minuni, fară medicamentele lori" A fost un act viu şi total de încredere copilărească. Nu a fost uşoară decizia mea, ci a trebuit să duc o luptă în genunchi, în rugăciune, să renunţ la viaţă, să nu mai văd pe pământ soţia şi copiii. Aş fi dorit aşa de mult să se deschidă uşa, să pot vedea pentru o clipă soţia ca să-mi facă doar un semn de aprobare, fară vorbe, şi mi-ar fi fost deajuns. Pentru mine asta ar fi însemnat: „Drumul e bun, mergi înainte prin credinţă" (Evrei 11:34). Domnul a fost bun şi mi-a şi dat această credinţă şi pace deplină. Când a venit felcera să-mi dea medicamentul, am refuzat să-l iau şi am spus că de azi înainte renunţ la orice fel de medicament. M-a ameninţat grav, a plecat bombănind, iar eu, plin de pacea lui Dumnezeu, am primit îndată cântecul de 4 strofe pe care l-am cântat până seara târziu. Am început să mănânc tot ce mi-au dat. Am cerut un singur lucru, însă, Domnului, să îmi păstreze viaţa până la proces, ca să pot şi eu depune o mărturie spre slava Lui în faţa norului de martori văzuţi şi nevăzuţi. Uimitor, durerile au încetat din acel moment şi a început o oarecare refacere în trup. Minunat este Domnul şi vrednic de laudă!

24. Sus pe dealul Căpăţânii

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

chiar de Ta - tăi pă - ră - sit.
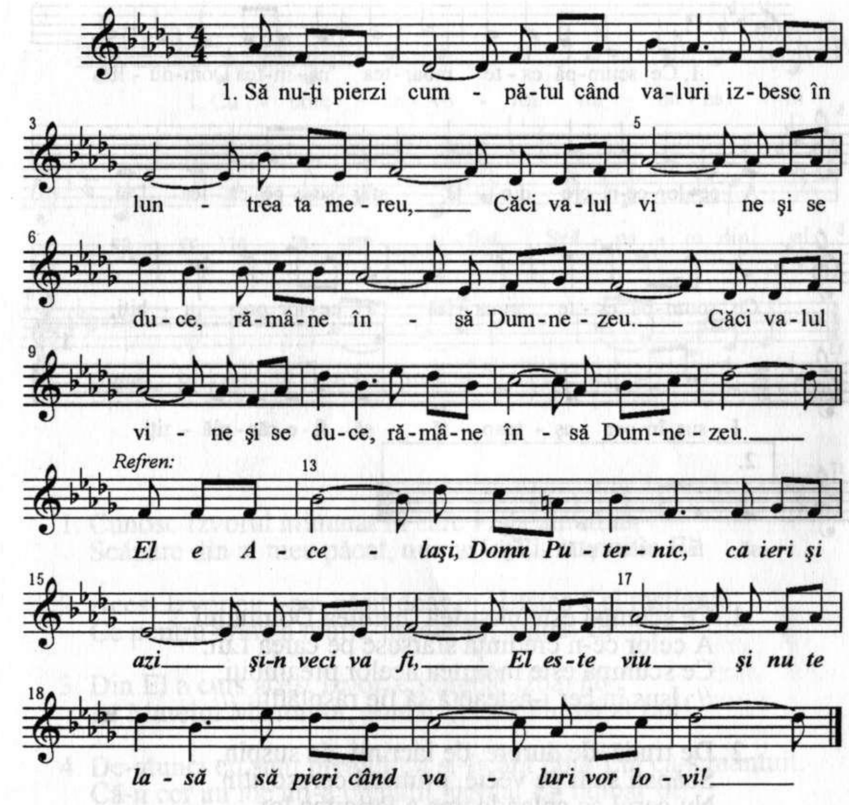
1. Sus pe dealul Căpăţânii, cerul jos a coborât
   Să ne-aducă mântuire Cel pe cruce omorât.
   Mare-a fost a Sa durere când pe cruce a murit,
   Lepădat fiind de oameni, chiar de Tatăl părăsit.

2. Dar prin jertfa Lui preasfântă, El pe veci ne-a liberat
   Din a morţii închisoare şi în Cer ne-a strămutat.
   Norul nesfârşit de martori, rod al crucii lui Isus,
   Preamăresc al Lui Sfânt Nume, decât toate mai presus.

3. Slavă Ţie, Doamne, slavă, Miel ce-ai fost înjunghiat,
   Vrednic eşti de toată cinstea, în mărire înălţat,
   înaintea Ta se-nchină cer, pământ recâştigat,
   Al veciilor Părinte, fii în veci glorificat!

25. Să nu-ţi pierzi cumpătul

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Să nu-ţi pierzi cumpătul când valuri izbesc în luntrea ta mereu,
   //: Căci valul vine şi se duce, rămâne însă Dumnezeu. .7/
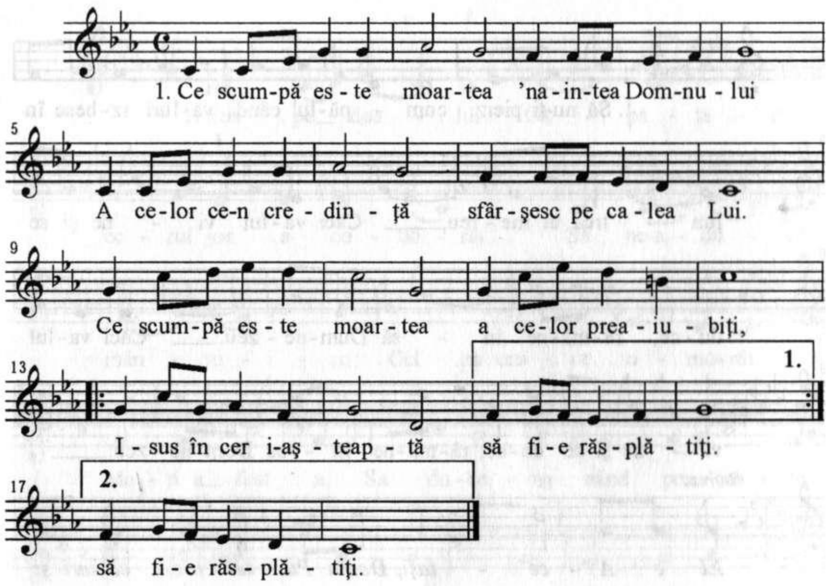
R: El e Acelaşi, Domn Puternic, ca ieri şi azi şi-n veci va fi,
El este viu şi nu te lasă să pieri când valuri vor lovi!

2. Să nu îţi pierzi credinţa care-ti arată drumul însorit;
   //; Prin văi adânci de'întuneric, cu Domnul poţi fi liniştit. .7/

26. Ce scumpă este moartea

Ps. 116:15

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Ce scumpă este moartea 'naintea Domnului
   A celor ce-n credinţă sfârşesc pe calea Lui.
   Ce scumpă este moartea acelor preaiubiţi,
   //: Isus în cer i-aşteaptă să fie răsplătiţi. .7/
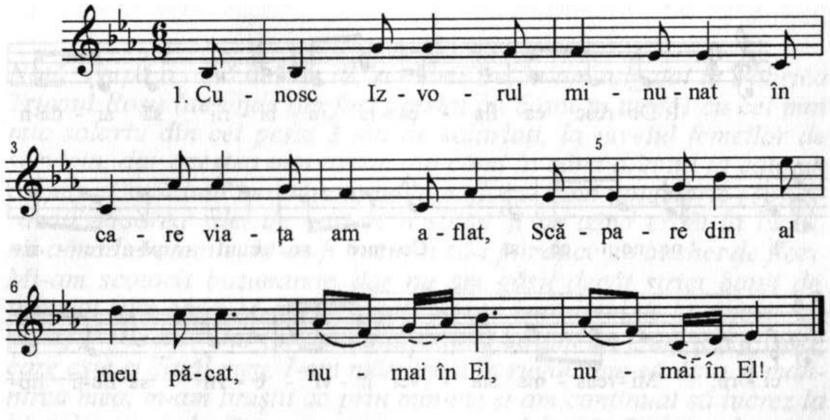
2. De trudă, de durere, de lacrimi, de suspin,
   Scăpaţi sunt pe vecie, primind ceresc alin.
   Nu cerul cu splendoarea e fericirea lor,
   //: Ci Domnul însuşi este răsplata sfinţilor. .7/

3. Căci cerul fară Domnul e-un sfeşnic far' lumini,
   p-un templu fară chivot; în el să nu te-nchini.
   In Templul Veşniciei, în Nou Ierusalim,
   //: Hristos e Mare Preot, ce har să Ii slujim! .7/

4. Ce scumpă este moartea 'naintea Domnului
   A celor ce-n credinţă sfârşesc pe drumul Lui.
   Ce scumpă este moartea a celor preaiubiţi,
   //: Hristos în cer i-aşteaptă să fie răsplătiţi. .7/

27. Cunosc Izvorul minunat

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Cunosc Izvorul minunat în care viaţa am aflat,
   Scăpare din al meu păcat, numai în El, numai în El!

2. Acest Izvor eu l-am găsit doar în Hristos Cel răstignit
   Ce pentru mine a murit, numai El, numai El!

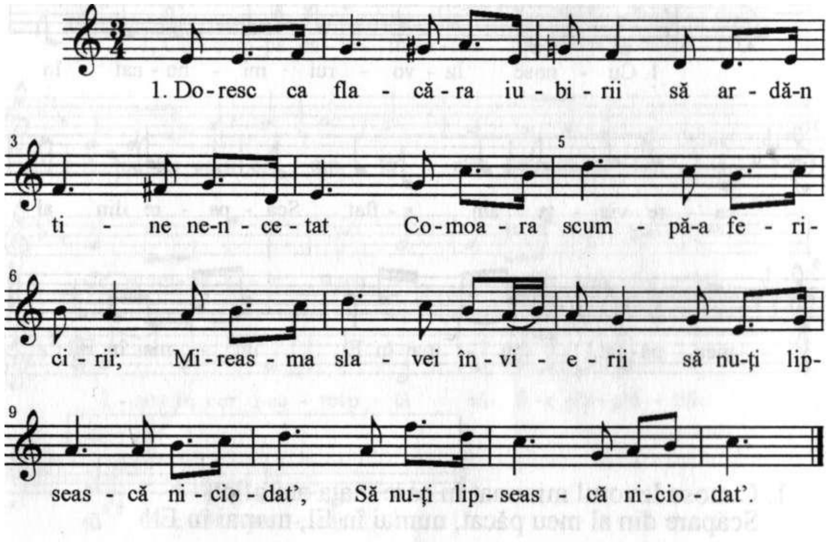
3. Din El a curs acest Izvor, e sângele izbăvitor
   Al Marelui Mântuitor, numai alLui, numai al Lui!

4. De-atunci eu sunt preafericit şi-I cânt doar Lui că-s mântuit,
   Că-n cer un loc mi-a pregătit, numai El, numai El!

5. O, vii şi tu la-acest Izvor, sărmane fiu rătăcitor?
   Isus e şi-al tău Salvator, numai El, numai El!

28. Doresc ca flacăra iubirii

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin
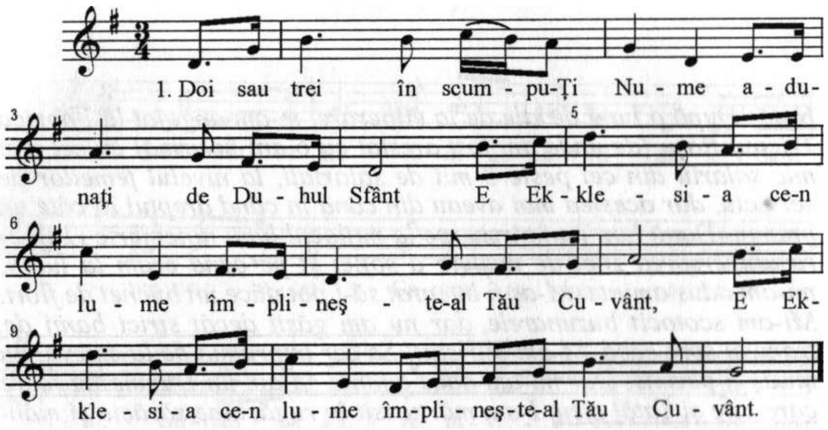

1. Doresc ca flacăra iubirii să ardă-n tine ne-ncetat
   Comoara scumpă-a fericirii;
   Mireasma slavei învierii să nu-ţi lipsească niciodat',
   Să nu-ţi lipsească niciodat'.

2. Rodire sfântă în tăcere spre slava lui Isus Hristos;
   Pentru-adevăr chiar şi-n durere
   Să rabzi, să îţi găseşti plăcere; trăind aşa, va fi frumos,
   Trăind aşa, va **Fi** frumos.

Notă: După o lună de zile de la eliberare, m-am angajat la Fabrica Tricoul Roşu (de unde am fost arestat cu 6 ani în urmă) cu cel mai mic salariu din cei peste 3 mii de salariaţi, la nivelul femeilor de serviciu, dar acestea mai aveau din când în când dreptul la câte un premiu. Două luni mai târziu, pe la mijlocul lunii noiembrie (13), era aniversarea zilei de naştere a soţiei şi pe când eram la lucru, mi-am adus aminte. M-aş fi bucurat să-i pot duce un buchet de flori. Mi-am scotocit buzunarele, dar nu am găsit decât strict banii de tramvai spre casă. M-am întristat! Să cer împrumut de la cineva, nu mi-aş fi permis. Dar mi-am adus aminte că am un Dumnezeu mare care este şi Tatăl meu. I-am mărturisit în rugăciune sărăcia şi mâhnirea mea, m-am liniştit ca prin minune şi am continuat să lucrez la biroul meu unde făceam totuşi, muncă calificată. Pe când lucram, dintr-o dată am simţit în lăuntrul meu că s-a deschis un izvor de inspiraţie şi au început să curgă cuvinte aşezate în versuri, în acelaşi timp cu melodia care mi se părea venită şi ea direct din cer de la Domnul. O bucurie negrăită şi strălucită mi-a umplut inima, totul a venit mai uşor ca şi orice altă compoziţie din trecut. Inima îmi cânta de fericire şi abia aşteptam să vină ora de plecare spre casă. I-am mulţumit Domnului pentru sărăcie şi pentru că nu am avut bani în buzunar în ziua aceea. Dar aşa, am putut să-i duc un buchet de flori cereşti, care rămân pentru eternitate. A venit în sfârşit şi ora de plecare şi am zbughit-o spre ieşire. Era o zi de toamnă cu ploaie care a curs toată ziua. Nu am avut răbdare să aştept tramvaiul în staţia de lângă fabrică şi am plecat în pas grăbit pe lângă linia de tramvai. Aş fi vrut să zbor, să ajung cât mai repede acasă. Nu mi-a păsat de ploaie, de noroi, de nimic, cântam din nou şi din nou, de la început la sfârşit cântarea şi, într-un târziu, m-a ajuns din urmă tramvaiul şi am ajuns cu bine acasă. Am fost nespus de fericit să-i pot cânta soţiei mele. Domnita, cântarea primită pentru ziua ei, cu acompaniament de chitară. A fost un dar al lui Dumnezeu pentru noi în ziua aceea de 13 noiembrie 1964. ca orice dar bun şi desăvârşit care se coboară din cer, de la Părintele Luminilor pentru care mă-nchin cu mulţumire. Acest dar este o binecuvântare şi astăzi, pentru mulţi. Mărit să fie Domnul, Cel Vrednic să primească toată lauda, slava şi cinstea, în veci. Amin!

29. Ekklesia

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin
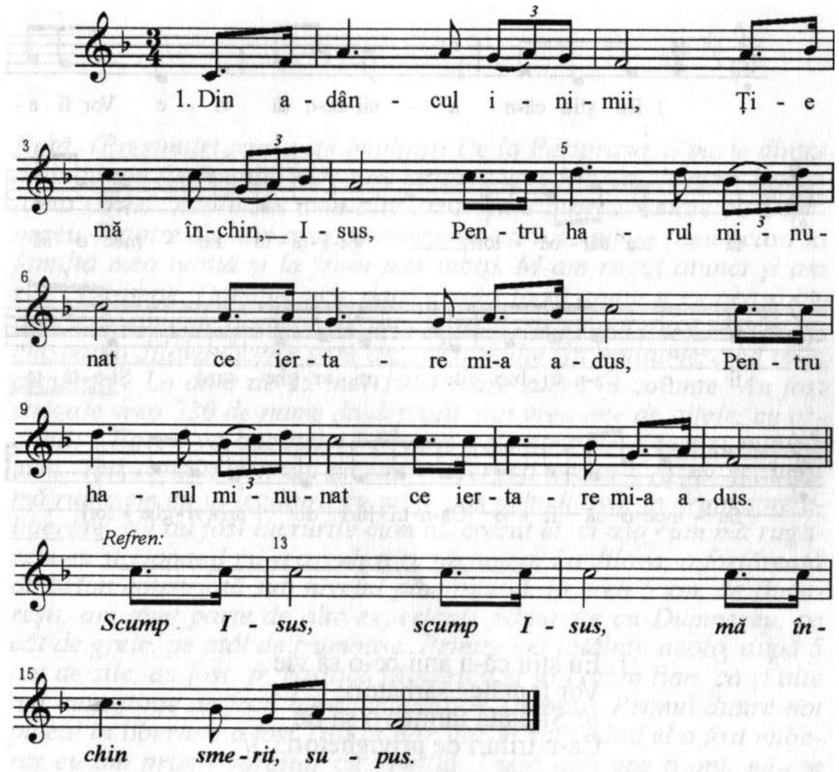

1. Doi sau trei în scumpu-Ţi Nume adunaţi de Duhul Sfânt
   //: E Ekklesia ce-n lumeîmplineşte-al tău Cuvânt. .7/

2. E cereasca Ambasadă coborâtă-aiceajos;
   //: Ea în toate-L reprezintă numai pe Isus Hristos. .7/

3. Steagul fluturat deasupra e iubirea lui Isus
   //: Care biruieşte lumea: slava Patriei de Sus. .7/

30. Din adâncul inimii

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Din adâncul inimii, Ţie mă închin, Isus,
   //: Pentru harul minunat ce iertare mi-a adus. .7/

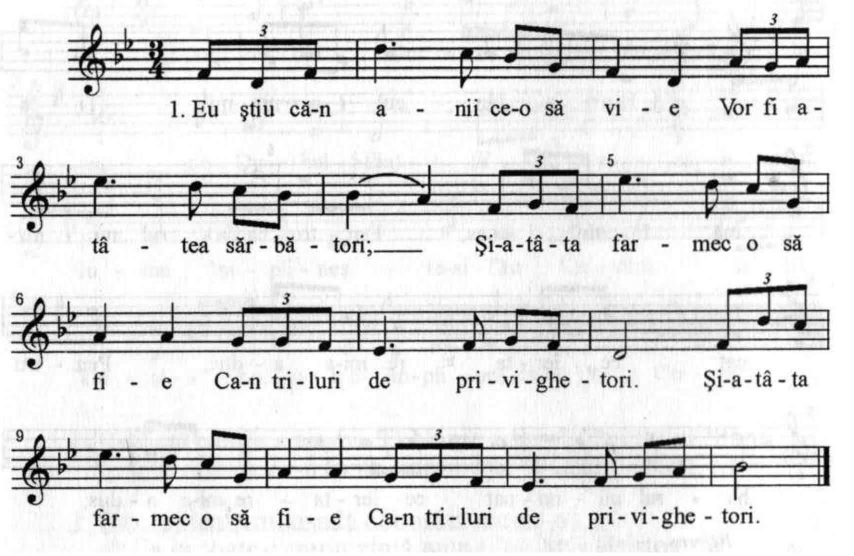
R: Scump Isus, scump Isus, mă închin smerit, supus.

2. Din adâncul inimii mă închin şi-Ţi mulţumesc
   //: Pentru mila, pacea Ta ce în Tine le găsesc. .7/

3. Din adâncul inimii cânt, slăvesc iubirea Ta
   //: Ce Te-a dus în locul meu sus pe lemn, pe Golgota. 7/

31. Eu ştiu!

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Eu ştiu că-n anii ce-o să vie
Vor fi atâtea sărbători;
//: Şi-atâta farmec o să fie
Ca-n triluri de privighetori. .7/

2. Va fi o dulce primăvară,
Cum niciodată n-am avut,
//: Când iarna grea cu-a ei povară,
Uimit privesc cum a trecut. .7/
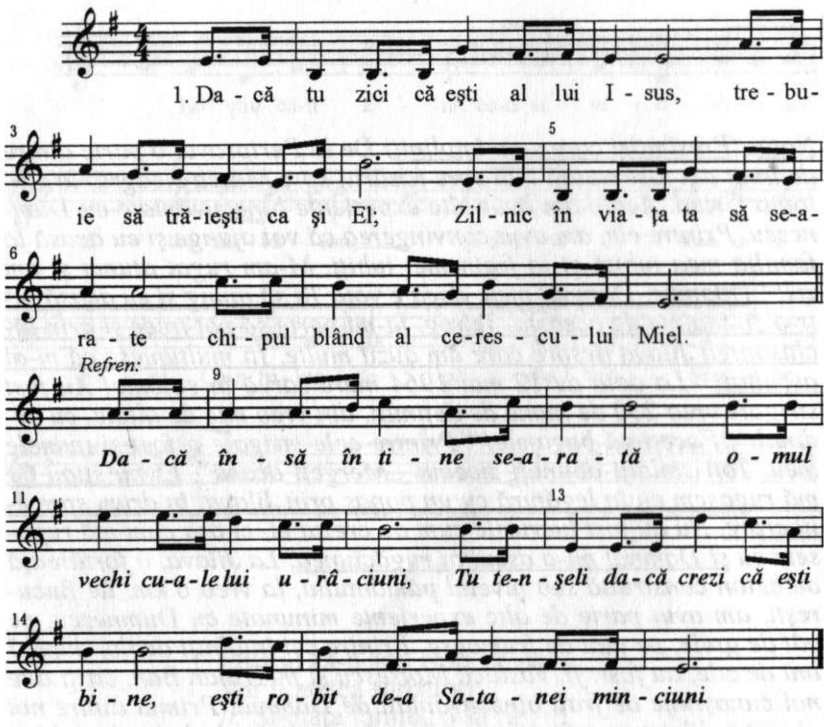
3. Aştept cu dor şi ziua-n care
Pe-ai mei iubiţi voi revedea;
//: Va fi o scumpă sărbătoare
Prin harul Său şi-n casa mea. .7/

Notă: (Presimţiri care s-au împlinit) De la Periprava, o parte dintre deţinuţi am fost mutaţi mai spre răsărit, spre Marea Neagră, la Colonia Grind. Acolo am avut alte experienţe binecuvântate cu Dumnezeu. Printre ele, am avut convingerea că voi ajunge şi eu acasă la familia mea iubită şi la fraţii mei iubiţi. M-am rugat atunci şi am zis: „Doamne. Domnul meu, dacă e voia Ta să ajung şi eu acasă într-o zi. înainte de aceasta. Te rog, fa-mi parte să pot trece şi prin închisoarea Jilava despre care am auzit multe. Iti mulţumesc că m-ai ascultat!" La data de 12 mai 1964 mare zarvă în colonie! Au fost strigate vreo 230 de nume de deţinuţi, din vreo mie de altele, cu ordinul: „Faceţi-vă bagajele!" Printre cele strigate a fost şi numele meu. Top ceilalţi deţinuţi ziceau: „Mergeţi acasă". Ei nu ştiau ce mă rugasem eu în legătură cu un popas prin Jilava. în drum spre eliberare. Nu au fost lucrurile cum au crezut ei, ci aşa cum mă rugasem eu şi Domnul mi-a ascultat rugăciunea. La Jilava, o fortăreaţă de beton construită sub nivelul pământului, la vreo 6 km. de Bucureşti, am avut parte de alte experienţe minunate cu Dumnezeu, pe cât de grele, pe atât de frumoase. Printre cei întâlniţi acolo, după 5 ani de zile, au fost: fr. Vasilică Moi se seu şifr. Traian Ban, ca şi alte noi cunoştinţe de fraţi binecuvântai de Domnul. Primul dintre noi plecat în libertate a fost Traian Ban, iar în ziua când el a fost eliberat eu am primit vorbitor cu familia. După aproape 6 ani, mi-am văzut soţia şi fetiţa Casiana, care s-a născut la 5 luni după arestarea mea şi acum aveam să o văd pentru prima dată. Vorbitorid, însă, nu mi-a fost dat la ora anunţată, ci a trebuit să aştept destul de multă vreme. Gardianul a motivat întârzierea cu faptul că a primit ordin de la comandantul politic al închisorii să nu mă introducă la vorbitor până nu vine şi el. Voia cu tot dinadinsul să fie de faţă, căci din anumite motive îl interesa. Atât soţia cât şi eu, l-am surprins la un moment dat copleşit de emoţii, pe care se trudea să le stăpânească. Aşa s-a făcut că eliberarea mea avea să fie în ultima zi a executării decretului de graţieri: 31 iulie 1964, când presimţirile din cântecul meu s-au împlinit! Minunat este Domnul!
SLAVĂ LUI!

32. Dacă tu zici...

1 Ioan 2:6

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Dacă tu zici că eşti al lui Isus, trebuie să trăieşti ca şi El;
Zilnic în viaţa ta să se-arate chipul blând al cerescului Miel.

R: Dacă însă în tine se-arată omul vechi cu-ale lui urâciuni.
Tu te-nşeli dacă crezi că eşti bine, eşti robit de-a Satanei minciuni
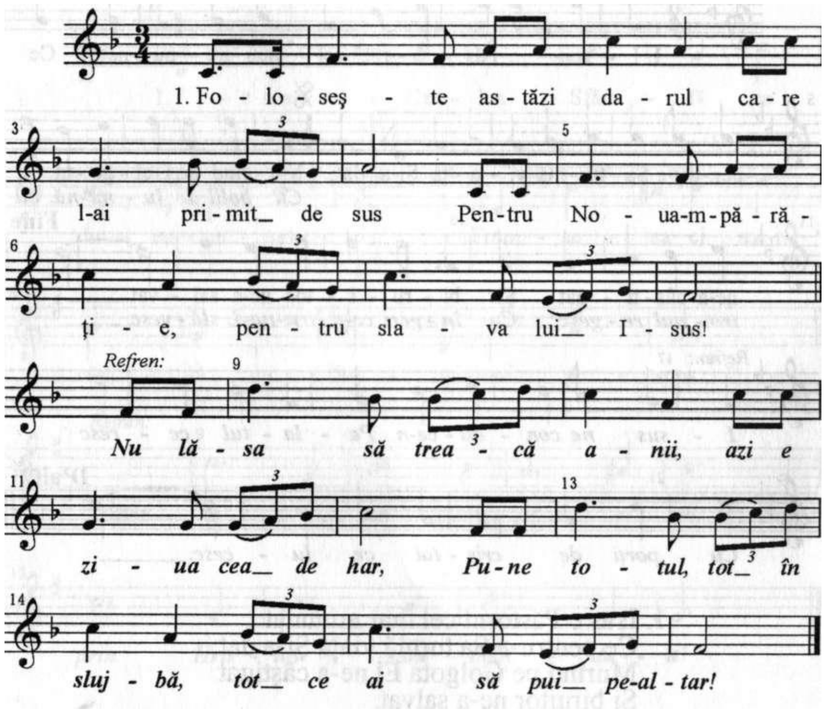
2. Dacă tu zici că eşti al lui Isus, trebuie să fii bun şi milos;
Faţa ta să arate de-a pururi sfânta faţă-a lui Isus Hristos.

3. Dacă zici: „Sunt al Lui, am iertare", trebuie ca să ierţi tuturor;
Doar aşa dai dovadă în faptă că tu eşti din al Lui sfânt popor.

4. Dacă tu zici: Jubesc mult pe Isus", trebuie şi pe fraţi să-i iubeşti;
Cu aceeaşi căldură ca Domnul, şi pe tari şi pe slabi să-i primeşti.

33. Foloseşte astăzi darul

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Foloseşte astăzi darul care l-ai primit de sus
Pentru Noua-mpărăţie, pentru slava lui Isus!

R: Nu lăsa să treacă anii, azi e ziua cea de har,
Pune totul, tot în slujbă, tot ce ai să puipe-altar!

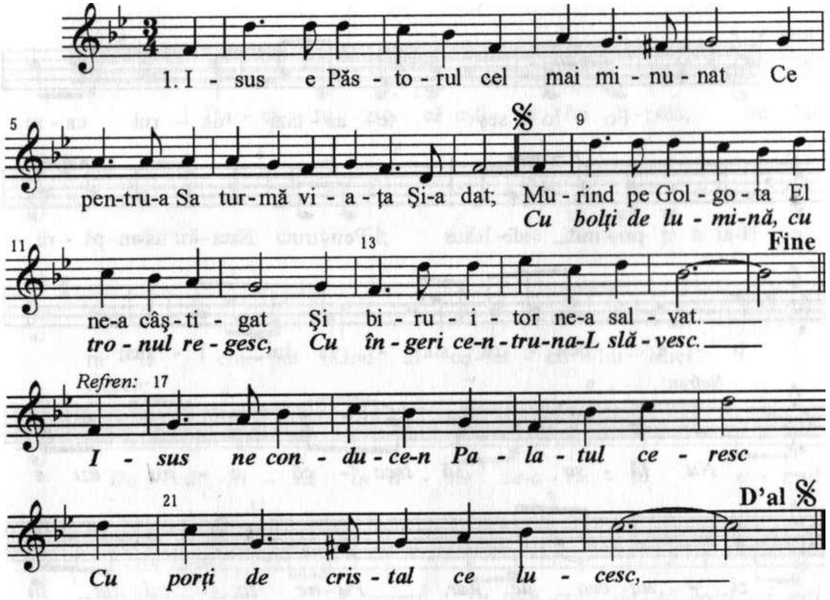
2. Foloseşte banii, timpul, tinereţea ta s-o dai;
Pentru sfânta Sa lucrare dă în grabă tot ce ai.

3. Foloseşte-mprejurarea cea în care te găseşti;
Să lucrezi cu-nsufleţire, pentru Domnul să rodeşti!

4. Foloseşte cântul, ruga, credincios smerit să fii;
Mărturia vieţii tale la Isus s-aducă mii!

34. Isus e Păstorul

MUZICA: Anonim
TEXT: Mia Iovin

1. Isus e Păstorul cel mai minunat
Ce pentru-a Sa turmă viaţa Şi-a dat;
Murind pe Golgota El ne-a câştigat
Şi biruitor ne-a salvat.
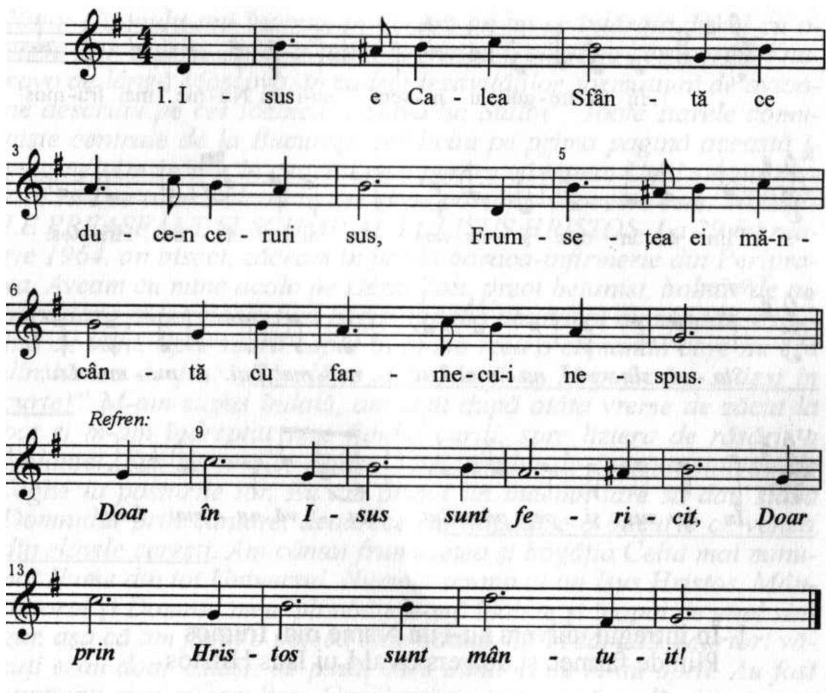
R: Isus ne conduce-n Palatul ceresc
Cu porţi de cristal ce lucesc.
Cu bolţi de lumină, cu tronul regesc,
Cu îngeri ce-ntruna-L slăvesc.

2. Oiţele Sale cunosc glasul Lui
De dragoste, har, cum în lume-altul nu-i;
Ce-aduce-alinare oriunde, oricui,
Nădejdea în El să ţi-o pui.

35. Isus e Calea Sfântă

Ioan 14:6

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Isus e Calea Sfântă ce duce-n ceruri sus,
Frumseţea ei mă-ncântă cu farmecu-i nespus.

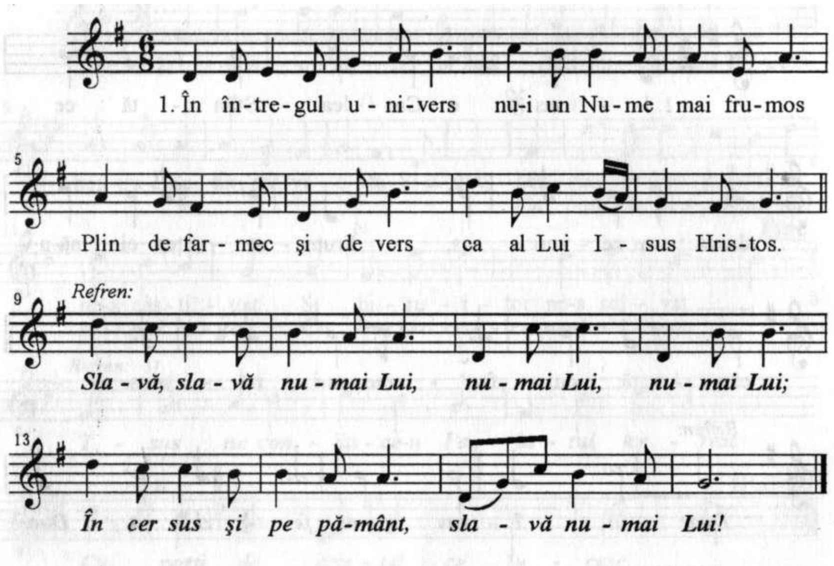
R: Doar în Isus sunt fericit,
Doar prin Hristos sunt mântuit!

2. Isus e Adevărul, El m-a eliberat
Din moarte la viaţă prin har m-a strămutat.

3. Isus îmi e yiaţa, eu sunt copilul Său;
Spre-a Sa împărăţie grăbeşte pasul meu.

36. Slavă numai Lui!

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. în întregul univers nu-i un Nume mai frumos
   Plin de farmec şi de vers ca al Lui Isus Hristos.

   R: Şlavă, slavă numai Lui, numai Lui, numai Lui;
   In cer sus şi pe pământ, slavă numai Lui!

2. Mântuire ni s-a dat pentru orice păcătos,
   Moşteniri cu rod bogat, numai prin Isus Hristos.

3.]S[ume-n toate-ndeajuns pentru orice credincios
   încercat prin suferinţi, Numele Isus Hristos.
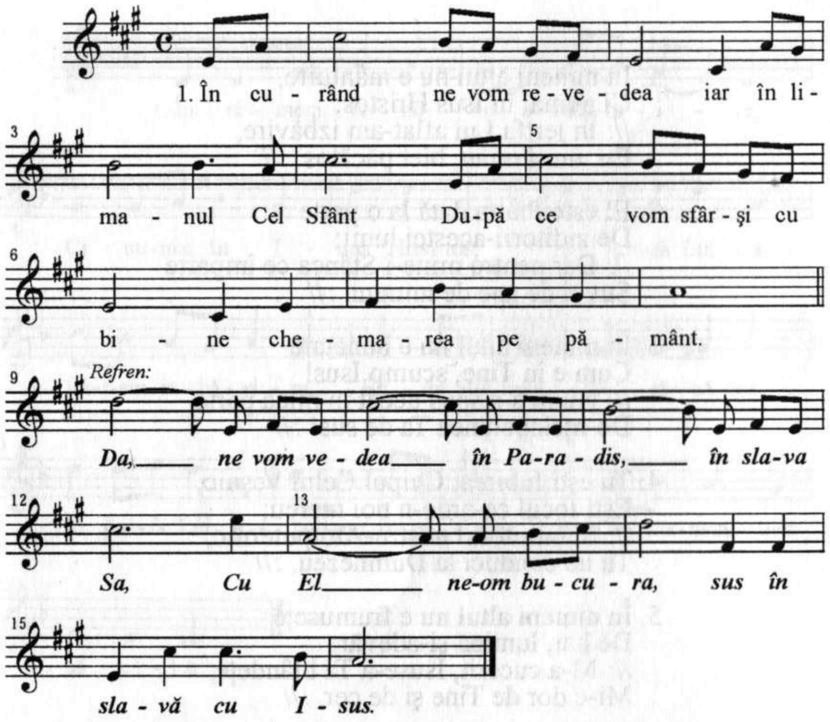
4. Nume sfânt şi minunat, plin de har şi-armonios,
   Viaţa Tu mi-ai transformat, Nume scump, Isus Hristos.

5. Slavă numai Ţie-Ţi cânt, Nume veşnic glorios
   Cât voi fi pe-âcest pământ, Nume drag: Isus Hristos.

<u>Notă</u>: Cu mulţi ani înainte, în fiecare an mi se întărâta duhul cu ocazia aniversării „zilei aviaţiei sovietice " când pe aeroportul Vnukovo de lângă Moscova, în cadrul festivităţilor, formaţiuni de avioane descriau pe cer lozinca: „ Slavă lui Stalin ". Toate ziarele comuniste centrale de la Bucureşti publicau pe prima pagină această imagine. Am suferit în cugetul meu pentru că numai Unul singur merită să I se aducă slavă în cer şi pe pământ, şi acesta este: NUMELE PREASFÂNT ŞI SCUMP AL LUI ISUS HRISTOS La 29 februarie 1964, an bisect, zăceam în pat la baraca-infirmerie din Periprava. Aveam cu mine acolo pe Dezsi Zoii, preot betanist, bolnav de tuberculoză pulmonară. Era frig şi ningea abundent cu zăpada viscolită de vânt. Spre seară capăt în inima mea o comandă care nu era din lumea de jos: ..<u>Scoală-te şi îmbracă-te. Ia pufoaica şi ieşi în curte!</u>" M-am supus îndată, am ieşit după atâta vreme de zăcut la pat şi m-am îndreptat spre fundul curţii, spre liziera de răsărit a Coloniei. Sus pe turele, ostaşii Ministerului de Interne stăteau de veghe la posturile lor. Eu am primit un îndemn tare să dau slavă Domnului prin cântare, deoarece <u>mă năpădise o bucurie ce venea din slăvile cereşti</u>. Am cântat frumuseţea şi bogăţia Celui mai minunat Nume din tot Universul, Numele scump al lui Isus Hristos, Mântuitorul şi Domnul meu, plimbându-mă înainte şi înapoi de unul singur, aşa că am făcut o potecă bine bătătorită în zăpadă. Martori văzuţi erau doar ostaşii de pază, care uimitor, nu m-au oprit. Au fost captivaţi şi ei şi ascultau. Gardienii nu puteau să audă, poarta era pe partea opusă a coloniei şi motorul care producea curent electric mă proteja fiind situat între mine şi poartă. A fost pentru a doua oară în închisoare şi în viaţă <u>când m-a copleşit o povară de slavă şi fericire pe care nu o puteam suporta</u>. Am fost nevoit să mă rog pentru a doua oară: ..<u>Doamne, opreşte binecuvântarea aceasta care este peste puterile mele de a o putea suporta!</u> Domnul m-a ascultat îndată şi a coborât greutatea slavei la nivelul la care am putut să o suport. Mărit să fie Domnul în veci de veci! Când vreau să ştiu care an va fi bisect, întotdeauna încep cu anul 1964, când am avut această prezentă a lui Dumnezeu atât de reală şi palpabilă, încât fizic m-a depăşit. SLAVĂ NUMAI ŢIE-JI CÂNT, NUME VEŞNIC GLORIOS, CAT VOI FIPE-ACEST PĂMÂNT, NUME DRAG: ISUS HRISTOS! Nu piere niciodată poporul al cărui Dumnezeu este Iehova-Domnul!

38. în curând ne vom revedea iar

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. în curând ne vom revedea iar în limanul Cel Sfanţ
   După ce vom sfârşi cu bine chemarea pe pământ.

R: Da, ne vom vedea în Paradis, în slava Sa,
Cu El ne-om bucura, sus în slavă cu Isus.

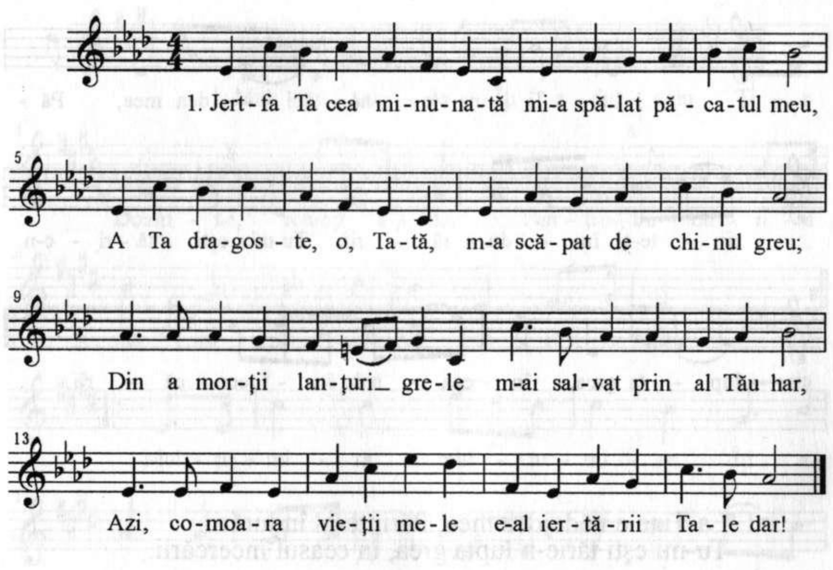
2. Vom vedea faţă către faţă pe-al nost' Domn şi Păstor;
   Vom urma Mielul orişiunde, pe-al nostru Salvator.

3. Lacrimile din ochi va şterge al nost' Mire-mpărat;
   Vom gusta toţi din Pomul Vieţii, din rodu-i minunat.

4. Nu-i Cuvânt ca să poată spune Harul Sfânt, sus păstrat
   Pentru cei ce aici în lume pe Domnul L-au urmat.

39. Jertfa Ta cea minunată

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin
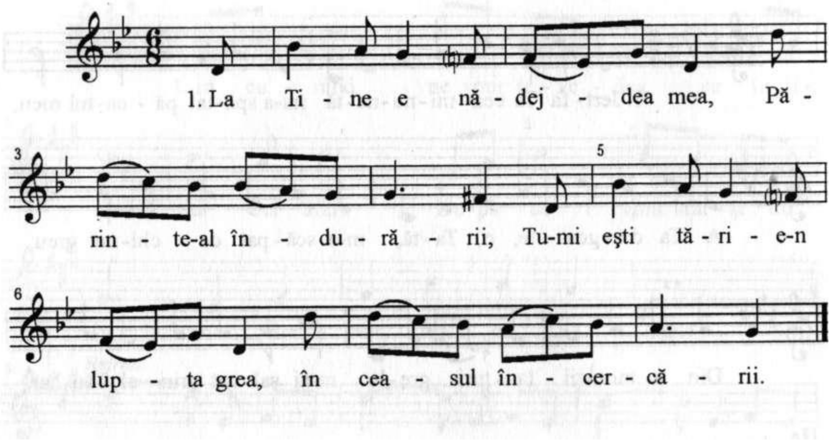

1. Jertfa Ta cea minunată mi-a spălat păcatul meu,
   A Ta dragoste, o, Tată, m-a scăpat de chinul greu;
   Din a morţii lanţuri grele m-ai salvat prin al Tău har,
   Azi, comoara vieţii mele e-al iertării Tale dar!

2. Cine m-ar putea desparte de-a Ta dragoste, Isus?
   Numele-n a Vieţii Carte mi l-ai scris m ceruri sus;
   Am deplină-ncredinţare că nimic nu va putea!
   în a Ta iubire mare pururea voi rămânea!

3. Nu-i departe ziua-n care o va arde ca-n cuptor
   A vrăjmaşului lucrare şi-a celor ce-n viaţă-1 vor-
   Nu va fi chip de scăpare decât pentru-acei curaţi
   Care-aici în strâmtorare de El sunt răscumpăraţi!

40. La Tine e nădejdea mea

1. La Tine e nădejdea mea, Părinte-al îndurării,
Tu-mi eşti tărie-n lupta grea, în ceasul încercării.
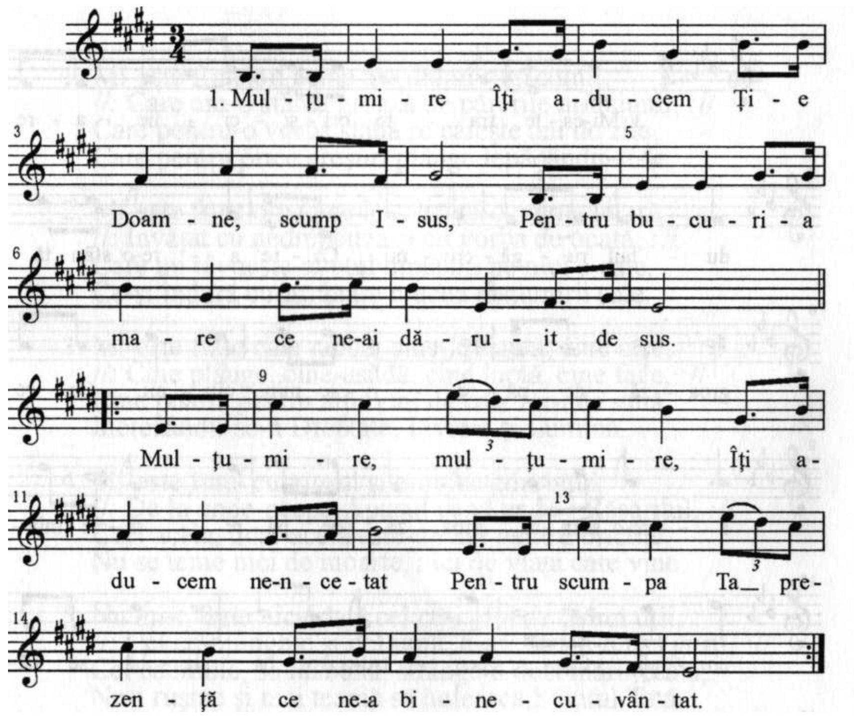
2. Când valurile mă-ngrozesc şi viata-mi ameninţă,
La Tine ajutor găsesc în orice suferinţă.

3. Eşti Stânca mea ce în furtuni mereu eşti neclintită;
Tu mă ajuţi chiar prin minuni, puterea-mi fiind sfârşită.

4. Sub braţul Tău adăpostit, mă lupt azi prin credinţă,
Ca bun ostaş să am sfârşit în a Ta biruinţă.

5. 0, Domnul meu iubit, Isus, azi harul Tău mă ţine
Şi-n carul slavei urc în sus spre slăvile senine.

41. Mulţumire îţi aducem
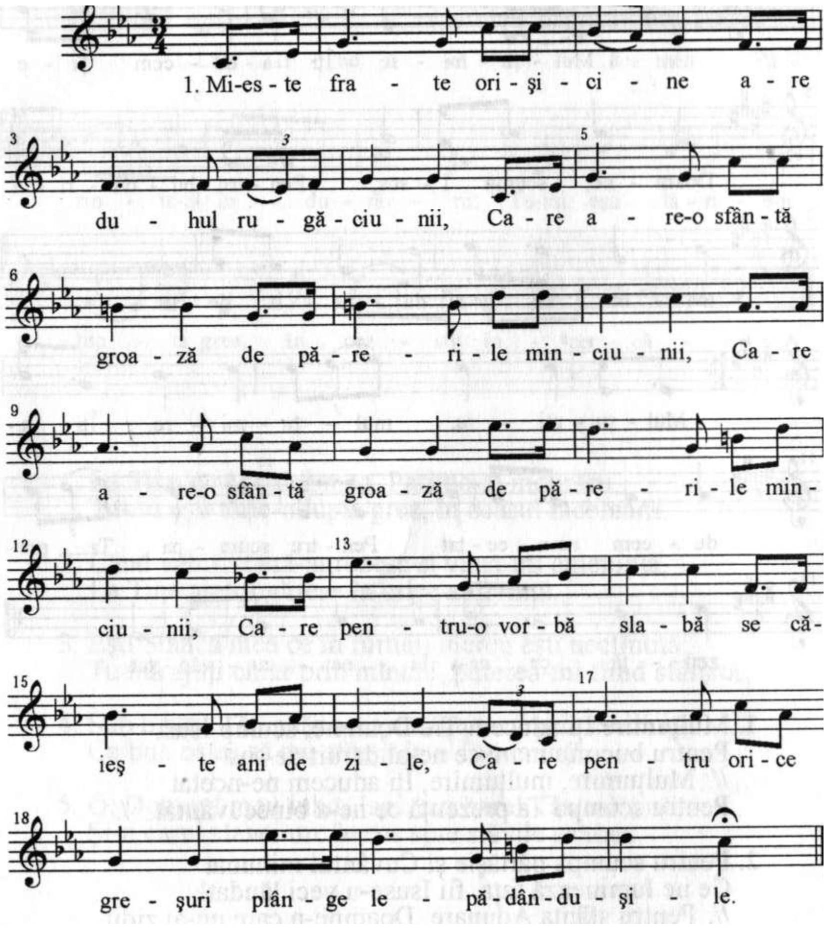

1. Mulţumire îţi aducem Ţie Doamne, scump Isus,
Pentru bucuria mare ce'ne-^i dăruit de sus.
//: Mulţumire, mulţumire, îţi aducem ne-ncetat
Pentru scumpa Ta prezenţă ce ne-a binecuvântat. 7/

2. Pentru scumpa părtăşie şi Cuvântul minunat
Ce ne luminează fata, fu Isuse-n veci lăudat!
//: Pentru sfânta Adunare, Doamne-n care ne-ai zidit,
Pentru-a Duhului lumină, fii Isuse-n veci slăvit! .7/

3. Pentru dragostea frăţească ce ne leagă-ntr-un mănunchi
Se cuvine închinare,'adorare în genunchi.
//: Slavă Ţie, slavă Ţie, Tu eşti Soarele iubit
Ne-ntrecut în strălucire, slavă-n veci, fii preamărit! .7/

42. Cine-mi este frate?

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Traian Dorz;
adapt: Mia Iovin

1. Mi-este frate orişicine are duhul rugăciunii,
//: Care are-o sfântă groază de părerile minciunii, .7/
Care pentru-o vorbă slabă se căieşte ani de zile,
Care pentru orice greşuri plânge lepădându-şi-le.

2. Mi-este frate orişicine îşi câştigă-o pâine-amară,
//: învăţat cu nedreptatea şi cu vorba de ocară; .7/
Care nu râvneşte-avutul nimănui pe nici o cale,
Ce-şi îndură cu-nfrânare crucea răstignirii sale.

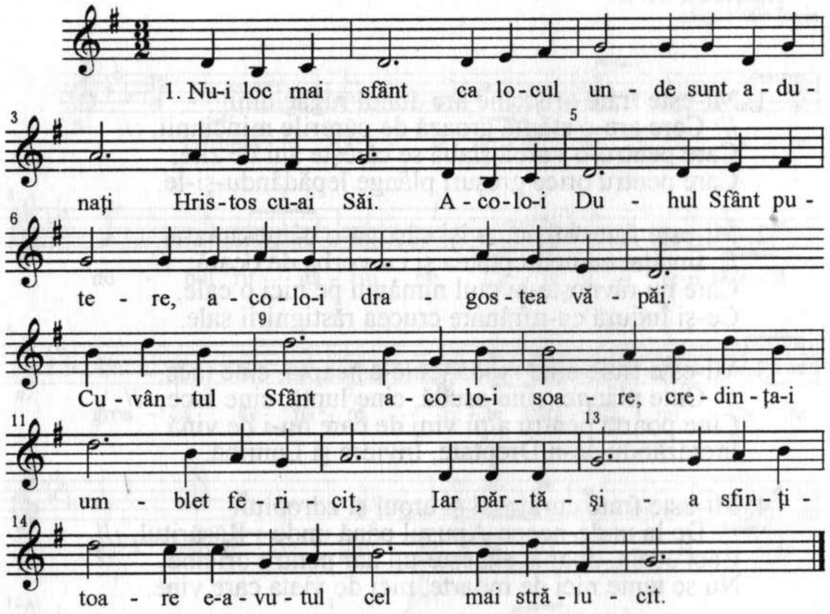
3. Mi-este frate cine rabdă, cine-aşteaptă, cine tace,
//: Cine plânge, cine-asudă, cine luptă, cine face, .7/
Cine poartă pentru alţii vinj de care nu-i de vină
Increzându-se-n Dreptate, înviere şi Lumină.

4. Mi-este frate curajosul şi eroul şi zdrobitul
//: De la unde-ncepe-Apusul până unde-i Răsăritul, 7/
Căci acela, doar acela este-un har pentru oricine
Nu se teme nici de moarte, nici de viaţa care vine.

5. Nu mi-e frate niciodată cel ce-i plin de duhul urii,
//: Cel ce-njunghie şi defăima, n-are strajă-n uşa gurii,
Cel ce minte, se răzbună, strânge-a dezbinării ceată,
Nu-i ruşine şi nici teamă să hulească Sfântul Tată.

43. Nu-i loc mai sfânt...
(ca Ekklesia)

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Traian Dorz

1. Nu-i loc mai sfânt ca locul unde sunt adunaţi Hristos cu-ai Săi.
   Acolo-i Duhul Sfânt putere, acolo-i dragostea văpăi.
   Cuvântul Sfânt acolo-i soare, credinţa-i umblet fericit,
   Iar părtăşia sfinţitoare e-avutul cel mai strălucit.
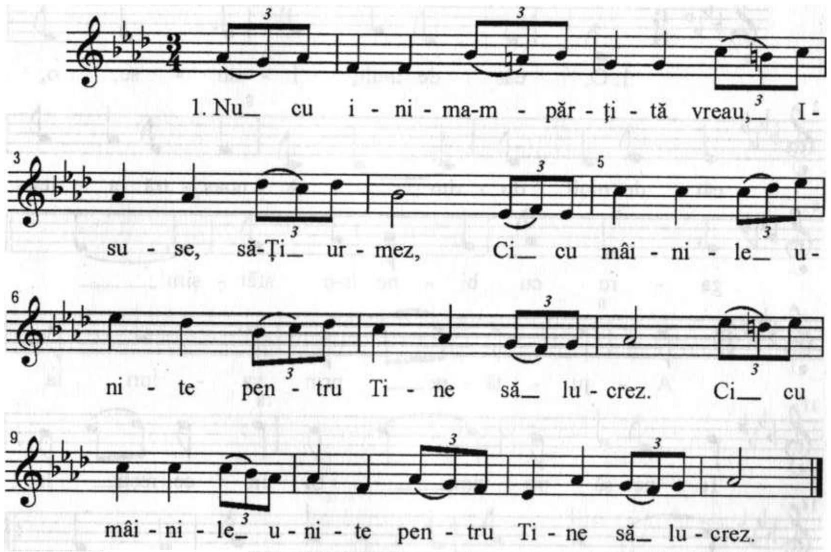
2. Nu-s stări mai sfinte ca acelea de pe Taborul luminos
   Când e Hristos în toti ce cântă şi toţi ce cântă-s în Hristos;
   Când de Hristos e plin Cuvântul şi-n rugăciune-i plin de El,
   Atunci şi-afară şi-nlăuntru Hristos străluce-n orice fel.

3. Nu-i ceas mai sfânt decât acela în care-s fraţii adunaţi
   Şi inimi lângă inimi, una în duh se roagă-ngenuncheati;
   Când rugăciunea lor se-nalţă scăldată-n lacrimi prin Hristos
   Ingerii-s fraţi şi fraţii-s îngeri, pământu-i sus, iar ceru-i jos.

4. £Ju-i har mai sfânt decât acela să fii cu Domnul şi cu-ai Săi
   In rugăciune si-n cântare şi-n lacrimi, lângă fraţii tăi;
   Oriunde-s ei fa tot şi du-te, oricâţi sunt ei, fa tot şi stai,
   Oricum sunt ei, fa tot şi-i caută, că unde-s ei e-un colţ de rai.

44. Nu cu inima-mpărţită

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Nu cu inima-mpărţită vreau, Isuse, să-Ţi urmez,
   //: Ci cu mâinile unite pentru Tine să lucrez. .7/

2. Nu c-o inimă de piatră vreau s-ascult al Tău Cuvânt,
   //: Ci c-o inimă sfinţită, înnoită-n Duhul Sfânt. 7/

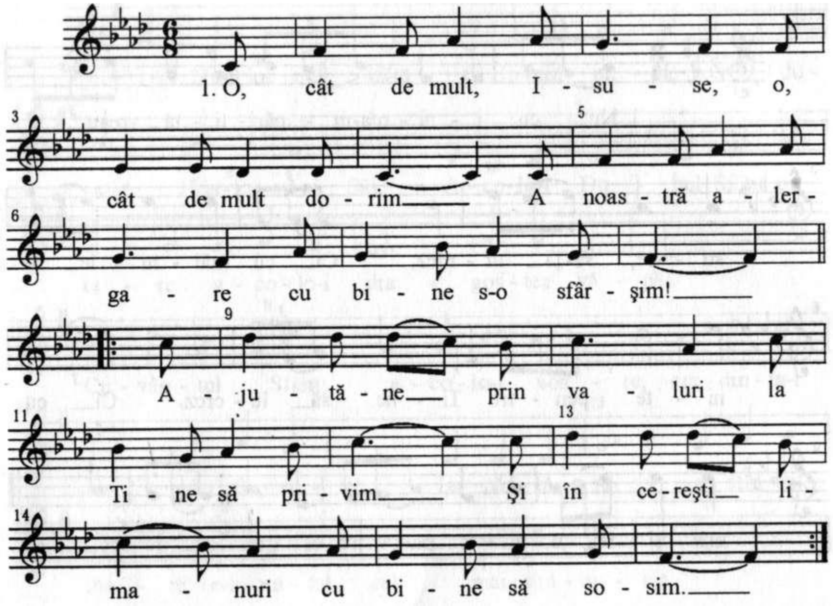
3. Nu purtând poveri în suflet, nu cârtind când drumu-i greu,
   //: Ci c-o inimă smerită, preamărind pe Dumnezeu. 7/

4. Nu râvnind la slava lumii, nici căutând a ei comori,
   //: Ci privind cu dor spre ceruri de-unde în curând cobori. .7/

5. Vreau Isuse, viaţa-ntreagă pentru Tine s-o trăiesc
   //: Pentru-a Ta împărăţie, pentru Tine s-o jertfesc. .7/

45. O, cât de mult, Isuse!

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

ma - nun cu bi - ne sa so - sim———

1. O, cât de mult, Isuse, o, cât de mult dorim
   A noastră alergare cu bine s-o sfârşim!
   //: Ajută-ne pnn valuri la Tine să privim
   Şi în cereşti limanuri cu bine să sosim. .7/

2. Suntem în suferinţă, dar noi nu disperăm,
   Eşti steag de biruinţă, pe Tine Te urmăm.
   //: Pe-a Tale urme sfinte cu drag noi azi călcăm,
   Orice ne-ar sta 'nainte, noi pas napoi nu dăm! .7/
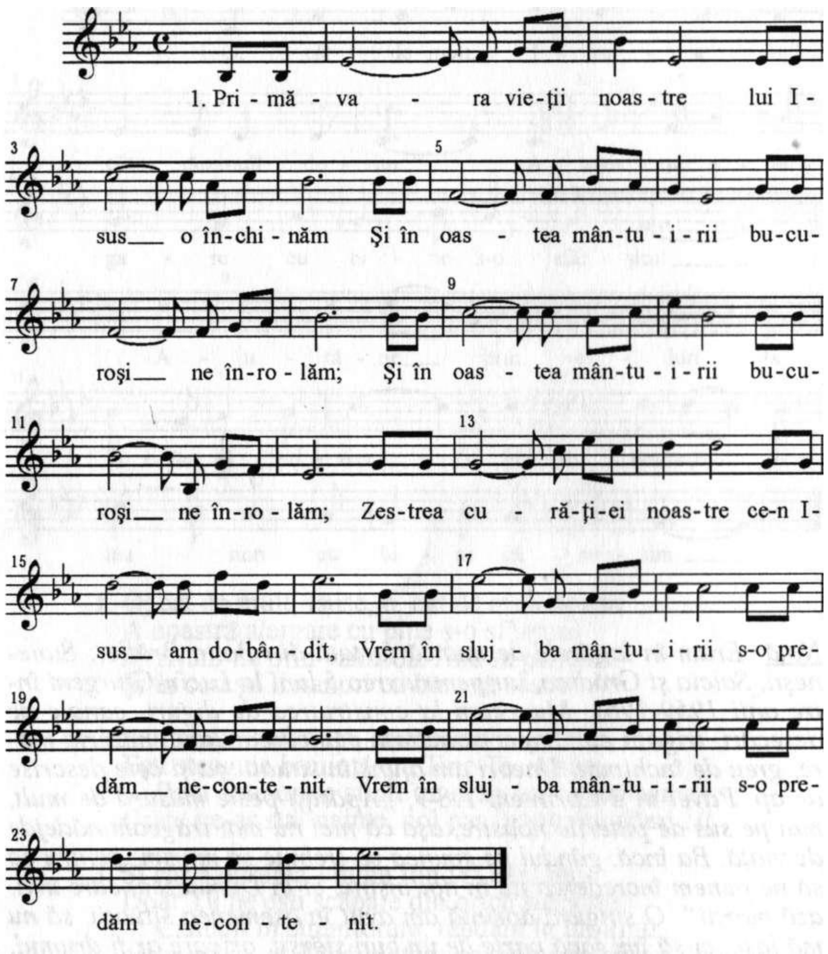
3. Şi când durerea-i mare fiind şi părăsiţi,
   Doar Tu ne eşti scăpare din orice suferinţi.
   //: Cântăm în strâmtorare, răbdăm în umilinţi,
   Ne porţi cu-al Tău braţ tare pe culmi de biruinţi! .7/

4. O, cât de mult, Isuse, o, cât de mult dorim
   La Tine sus în slavă, la Tine să venim!
   //: Acolo sus cu fraţii, în jurul Tău să fim,
   De-a-pururea cu sfinţii în veci să Te slăvim! .7/

Notă: Eram în lagărele de muncă forţată din Balta Brăilei: Stoieneşti, Salcia şi Grădina, iar pentru vreo 5 luni la Luciu-Giurgeni între anii 1959-1961. Munceam la construirea de diguri, canale de desecări, irigaţii etc. Super-solicitaţi, mâncarea slabă, mizeria mare, greu de închipuit. Uneori am ajuns în situaţii ca şi cele descrise de ap. Pavel în 2 Corinteni 1:8-9, „Apăsaţi peste măsură de mult, mai pe sus de puterile noastre, aşa că nici nu mai trăgeam nădejde de viaţă. Ba încă, gândul ne spunea că trebuie să murim; pentru ca să ne punem încrederea nu în noi înşine, ci în Dumnezeu, care învi. ază morţiiO singură dorinţă am avut în asemenea situaţii, să nu mă lase, ci să îmi facă parte de un bun sfârşit, oricare ar fi drumul, ultima suflare, ultima bătaie de inimă, ultimul pas făcut să fie spre gloria Lui şi a împărăţiei lui Hristos Domnul. Aşa am cântat atunci acest cântec pe care mi l-a dat Domnul şi sunt uimit cum am supravieţuit şi eu, numai prin har, prin credinţă, iar împreună cu mine şi cântarea pe care mulţi o cântă. Slavă Lui!

46. Imnul tineretului creştin

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin
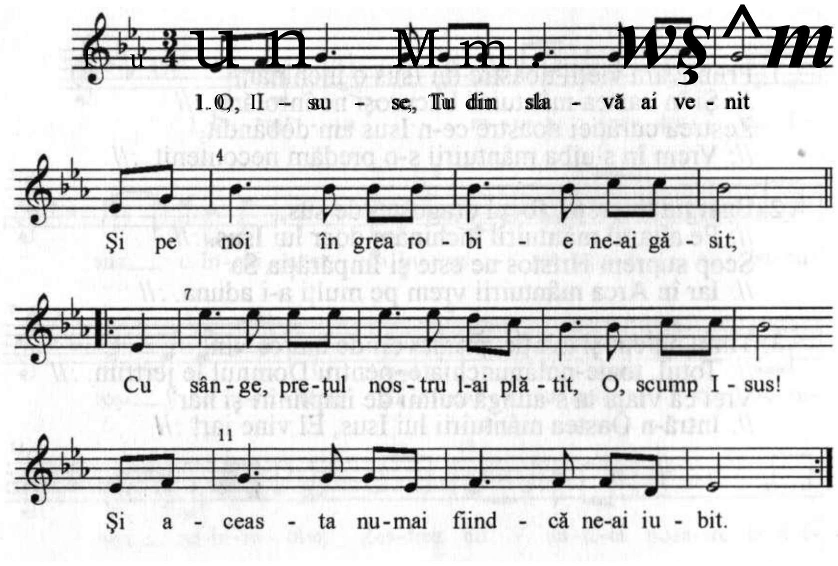

1. Primăvara vieţii noastre lui Isus o închinăm
   //: Şi în oastea mântuirii bucuroşi ne înrolăm; *UI*
   Zestrea curăţiei noastre ce-n Isus am dobândit,
   //: Vrem în slujba mântuirii s-o predăm necontenit. .7/

2. Energia tinereţii, focul dragostei de sus,
   //: Pe altarul mântuirii închinării doar lui Isus. .7/
   Scop suprem Hristos ne este şi împărăţia Sa
   //: Iar în Arca mântuirii vrem pe mulţi a-i aduna. .7/

3. Timp, talent şi avuţie, primăveri de har ce vin,
   //: Totul, toate-nmânunchiate, pentru Domnul le jertfim.
   Vrei ca viata ta s-atingă culmi de împliniri şi har?
   //: Intră-n Oastea mântuirii lui Isus, El vine iar! .7/

47. O, Isuse, Tu din slavă ai venit

MUZICA: *Melodie indoneziana*
TEXT: Domnica Iovin

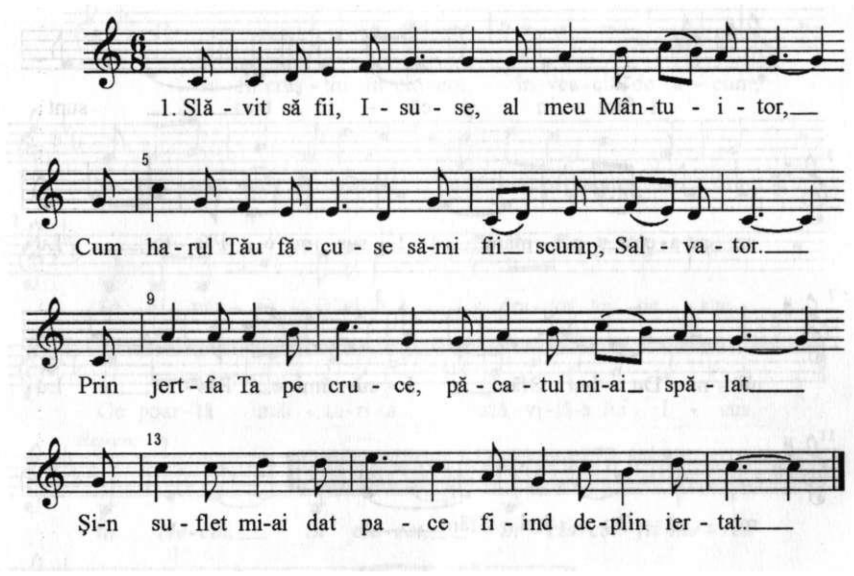
1. O, Isuse, Tu din slavă ai venit
Şi pe noi în grea robie ne-ai găsit;
//: Cu sânge, preţul nostru l-ai plătit,
O, scump Isus!
Şi aceasta numai fiindcă ne-ai iubit. .7/

2. Pace, har şi bucurie-n Duhul Sfânt
Ai lăsat din plin să curgă pe pământ;
//: Iar noi cei slabi, cei mici şi ne-nsemnaţi,
O, scump Isus!
Am ajuns să-ntrecem îngerii bogaţi. .7/

3. Viaţa noastră-i grea şi-n multe suferinţi,
Da£ din valea umbrei morţii Te slăvim;
//: In cer uşor va fi să Te slujim,
O, scump, Isusi
Din dureri noi Iţi strigăm: O, Te iubim! .7/

48. Slăvit să fii, Isuse!

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin
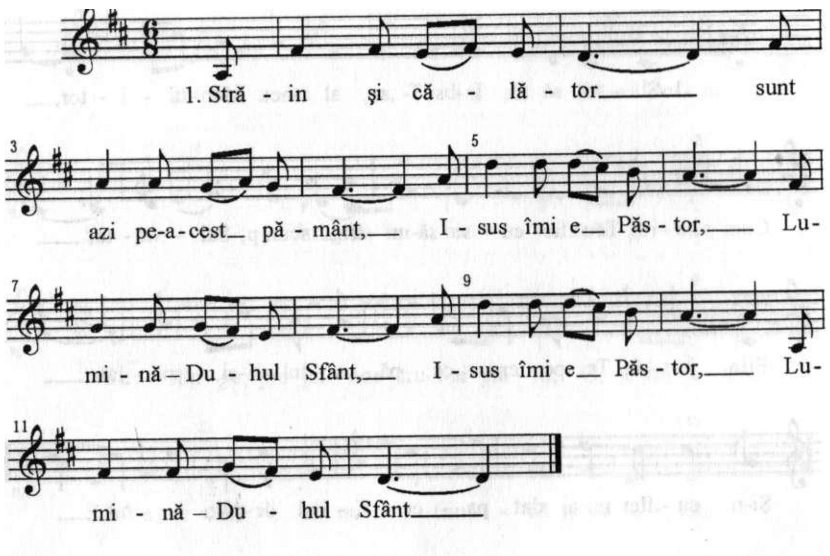

1. Slăvit să fii, Isuse, al meu Mântuitor,
Cum harul Tău făcuse să-mi fii scump, Salvator.
Prin jertfa Ta pe cruce, păcatul mi-ai spălat
Şi-n suflet mi-ai dat pace fiind deplin iertat.

2. Cum aş putea eu oare mai mult să-Ţi mulţumesc
Că mi-ai adus iertare prin harul Tău ceresc?
Azi inima din mine cu totul Ţi-o predau
Şi doar pe Tine, Doamne, Stăpân în ea Te vreau.

3. O, dă-mi a Ta putere, dă-mi Duhul Tău cel Sfânt,
Condu-mă cu-a Ta mână cât voi fi pe pământ;
Că-ntreaga mea viaţă e tot ce eu doresc:
S-ascult a Ta povaţa, să Te mărturisesc.

49. Străin şi călător

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Străin şi călător sunt azi pe-acest pământ,
//: Isus îmi e Păstor, Lumină - Duhul Sfânt. 7/
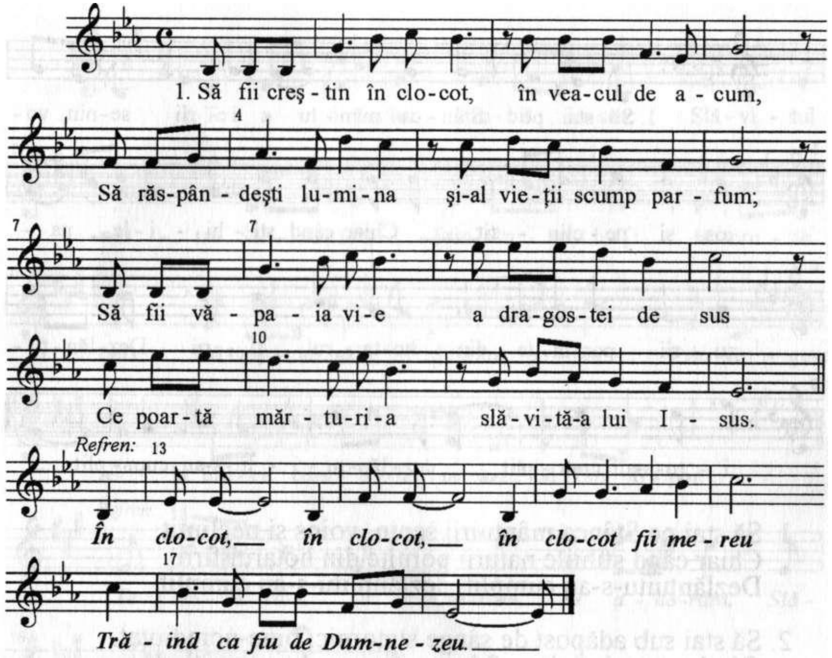
2. Spre Tara cea de sus călătoresc acum;
//: Iub'irea lui Isus mă ţine azi pe drum. .7/

3. Sunt gata orişicând pe Dojnnul să-L slujesc;
//; Prin faptă şi cuvânt să II mărturisesc. ://

4. Când drumul mi-1 sfârşesc aici jos pe pământ,
//; Cununa o primesc în cerul Său preasfânt. .7/

50. Să fii creştin în clocot

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Să fii creştin în clocot, în veacul de acum,
Să răspândeşti lumina şi-al vieţii scump parfum;
Să fii văpaia vie a dragostei de sus
Ce poartă mărturia slăvită-a lui Isus.
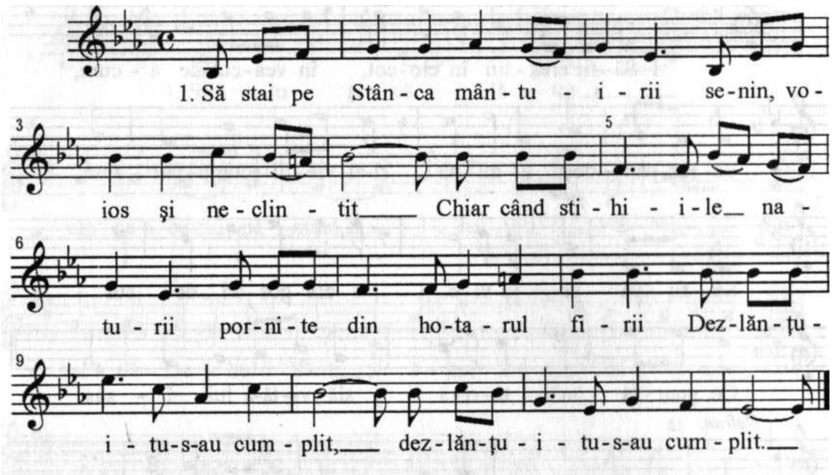
R: în clocot, în clocot, în clocot fii mereu
Trăind ca fiu de Dumnezeu.

2. Să fii creştin în clocot, când cei mai mulţi rămân
Cu-o formă de-nchinare, slujind un alt stăpân;
Tu gata fii de slujbă, de jug şi de altar,
Să suferi pentru Domnul e cel mai mare har.

3. Să fii creştin în clocot şi nu doar căldicel,
Căci căldiceii fi-vor vărsaţi de Sfântul Miel;
Tu umple-a ta fiinţă de foc, de Duh, de har;
Şi-aprinde şi pe alţii cu al iubirii jar.

51. Să stai pe Stânca mântuirii

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Să stai pe Stânca mântuirii senin, voios şi neclintit
   Chiar cand stihiile naturii pornite din hotarul firii
   Dezlănţuitu-s-au cumplit, dezlănţuitu-s-au cumplit.

2. Să stai sub adăpost de sânge statornic, bine-ncredintat.
   Când cugetul rănit se frânge şi inima de-amar îţi plânge
   Tu scapi prin Cel crucificat, tu scapi prin Cel crucificat.

3. Să stai la umbra Celui Veşnic, odihna Lui să-ti fie scut.
   De sunt văpăi, de-i întuneric, prădat de-ai fi de cel puternic,
   Să nu te uiţi la ce-ai pierdut, să nu te uiţi la ce-ai pierdut.
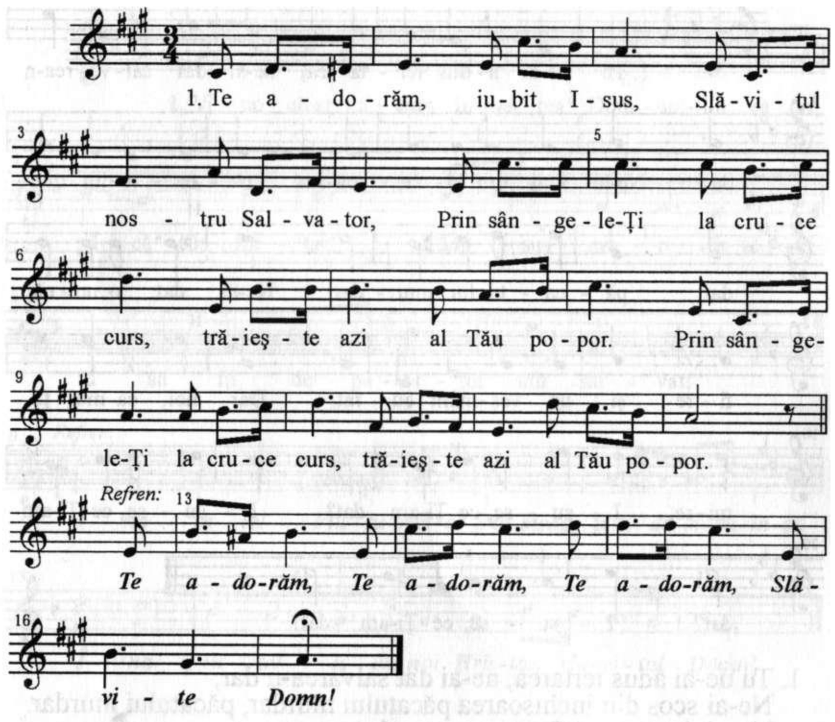
4. Să stai la post în vremuri grele, nu dând la bir cu cei ce fug.
   Tu, mută-ţi cuibul între stele, lumină dând şi tu ca ele
   Tu ai **viaţa** din belşug, tu ai **viaţă** din belşug.

5. Să stai în strânsă legătură ca mădular în Trupul Lui
   Şi-n dragoste fară măsură cu-a Duhului Sfânt armătură,
   Luptând ca fiu al cerului, luptând ca fiu al cerului.

6. Chiar dacă tremuri în furtună de val, de vânt vijelios,
   De-asupra ta stă-ntinsă-o mână de cui străpunsă, dar stăpână:
   E mâna tare-a lui Hristos, e mâna tare-a lui Hristos!
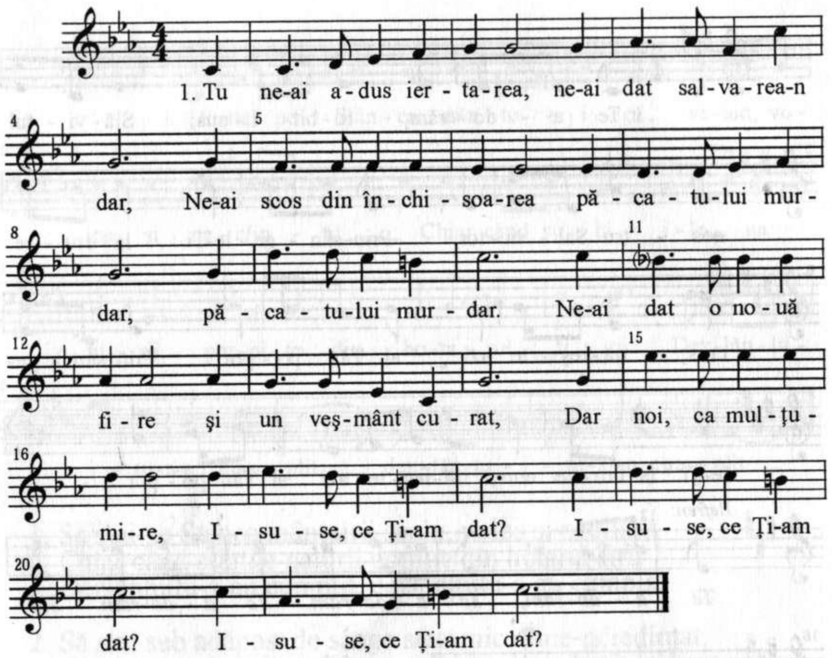
52. Te adorăm

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

53. Isuse, ce Ti-am dat?

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Costache Ioanid
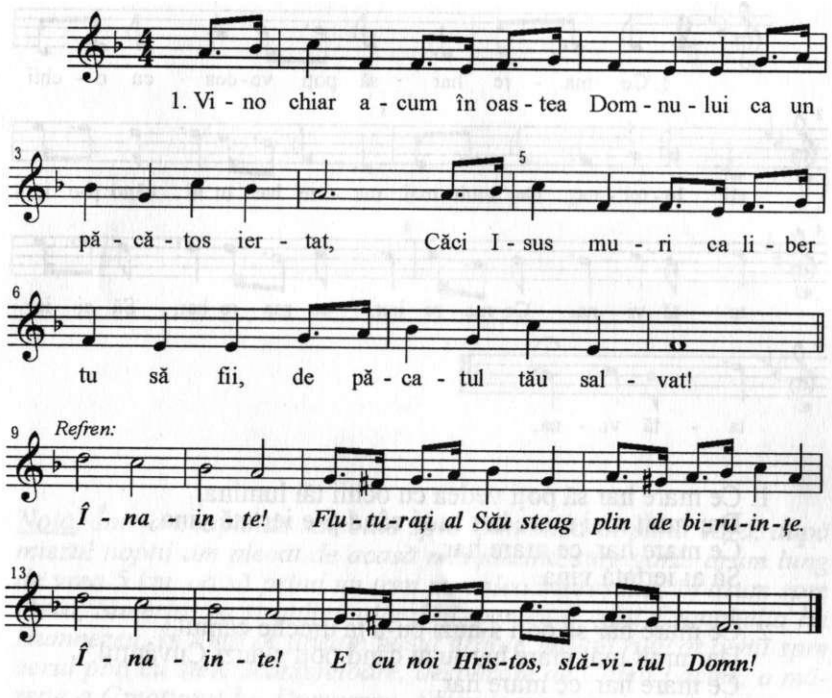

1. Tu ne-ai adus iertarea, ne-ai dat salvarea-n dar,
Ne-ai scos din închisoarea păcatului murdar, păcatului murdar.
Ne-ai dat o nouă fire şi un veşmânt curat,
Dar noi, ca mulţumire, Isuse, ce Ţi-am dat?
Isuse, ce Ţi-am'dat? Isuse, ce Ţi-am dat?

2. Tu ne-ai adus putere, scântei din focul Tău,
O sfântă-nvăpăiere ce mistuie ce-i rău, ce mistuie ce-i rău.
Spre veşnica cetate o cale ne-ai tăiat,
Dar pentru-acestea toate, Isuse, ce Ţi-am dat?
Isuse, ce Ţi-am dat? Isuse, ce Ţi-am dat?

3. Tu, tot ce-aveai în lume şi-n cer, ne-ai dăruit,
Şi inimă şi nume şi Duh nemărginit, şi Duh nemărginit;
Şi-n zarea albăstruie, Tu ce-ai luat şi cât?
Doar patru răni de cuie şi-o rană-n piept, atât...
Şi-o rană-n piept, atât... şi-o rană-n piept, atât...

54. Cântecul ostaşului creştin

MUZICA: AlfredP. Gibbs
TEXT: Mia Iovin

1. Vino chiar acum în oastea Domnului ca un păcătos iertat,
Căci Isus muri ca liber tu să fii, de păcatul tău salvat!

R: îţiainte! Fluturaţi al Său steag plin de biruinţe,
înainte! E cu noi Hristos, slăvitul Domn !
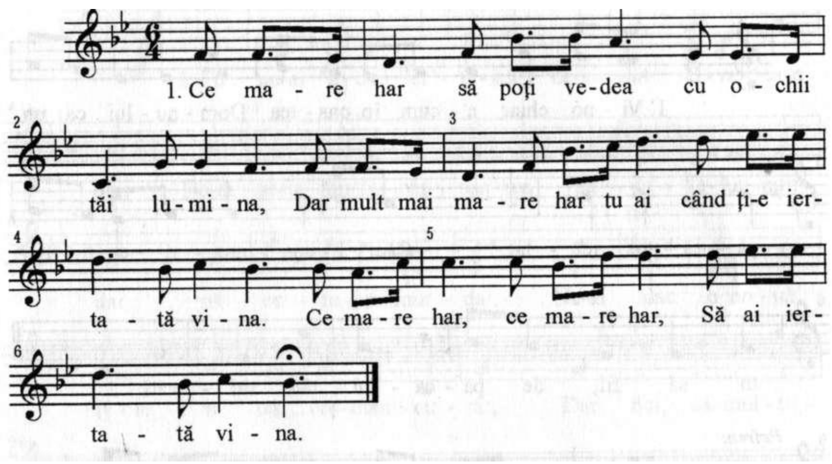
2. Ca oşteni, luaţi armura Duhului, cu-adevărul îmbrăcaţi;
Să stăm tari în luptă pentru-al nostru Domn, de iubire-nflăcăraţi.

3. Chiar Satana dacă ne va sta în drum cu-ale lumii vechi plăceri,
Niciodată nu vom da un pas 'napoi, chiar de suferim dureri.

4. Ca şi buni ostaşi în oastea lui Hristos, prin credinţă să luptăm;
Ascultând porunca sfântă-a Domnului, pe Satan sa-l înfruntăm.

55. Ce mare har

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Ce mare har să poţi vedea cu ochii tăi lumina,
   Dar mult mai mare har tu ai când ţi-e iertată vina.
   Ce mare har, ce mare har,
   Să ai iertată vina.

2. Ce mare har să poţi s-auzi cu-a ta ureche cântul,
   Dar mult mai mare har tu ai când poţi s-auzi Cuvântul.
   Ce mare har, ce mare har,
   S-auzi tu azi Cuvântul.
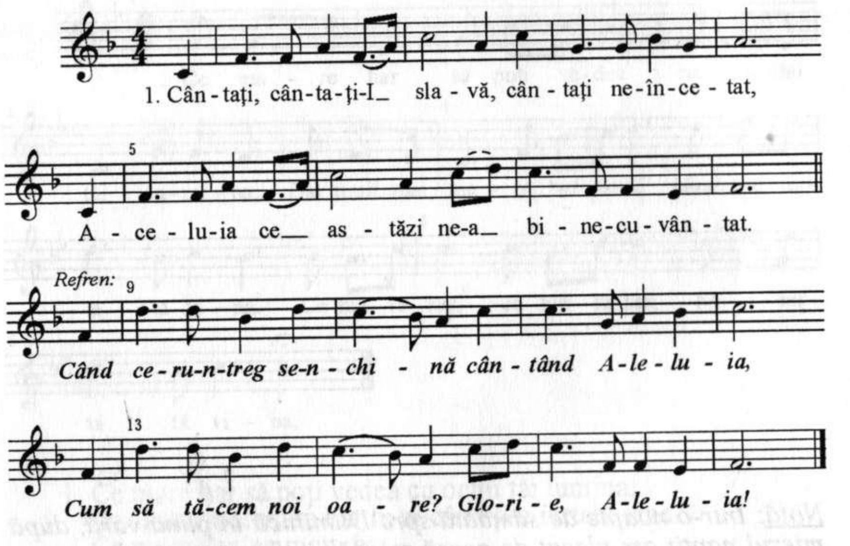
3. Ce mare har să poţi să guşti din roade de tot felul,
   Dar mult mai mare har tu ai când guşti ce bun e Domnul.
   Ce mare har, ce mare har,
   Să vezi ce bun e Domnul.

4. Ce mare har, ca mirosind parfum de flori frumoase
   Să răspândeşti mereu înjur miresme sfinte-alese.
   Ce mare har, ce mare har,
   Să răspândeşti miresme.

Notă: Intr-o noapte de sâmbătă spre Duminică în plină vară, după miezul nopţii am plecat de acasă mărşăluind spre gară, drum lung de vreo 5 km. ca să prind un tren pe valea Mureşului, în drum spre Deva, Simeria, ca şi atâtea alte daţi, pentru a vesti Evanghelia lui Dumnezeu. In timp ce ţineam pasul grăbit, mi-am ridicat ochii spre cerul plin cu stele scânteietoare, despărţite de Calea Lactee, o măreţie a Creapunii lui Dumnezeu. Splendoarea unui cer înstelat m-a inspirat să cânt şi m-am trezit cântând primele 2 strofe ale unei cântări noi, aşa cum mi-au fost dăruite de Domnul din primul moment, fară să fie făcută vreo modificare ulterioară, nici la cuvinte şi nici la melodie. Eram nespus de fericit de mesajul cântării primite. Apoi, mi-am adus aminte că omul este dotat de Dumnezeu cu cele 5 simţuri pentru a percepe lumea înconjurătoare şi anume: văzul, auzul, gustul, mirosul şi simţul tactil. Domnul mi-a dat pentru fiecare simţ câte o strofa. Am avut plăcerea să o cânt spre slava Domnului şi bucuria multora în Adunarea din Deva, unde am fost solicitat la slujire. Cântarea a devenit cunoscută şi cântată apoi în multe alte Adunări creştine din ţară şi din străinătate. Dar nouă, credincioşilor, ni s-a dat un al 6-lea dar, <u>al credinţei prin care îl vedem pe Cel Nevăzut, ne-am pus toată nădejdea în El. II iubim şi-L adorăm</u> a-<u>cum si în veci de veci</u>!

56. Cântaţi, cântaţi-I slavă!

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Cântaţi, cântaţi-I slavă, cântaţi neîncetat,
   Aceluia ce astăzi ne-a binecuvântat.

   R: Când ceru-ntreg se-nchină cântând Aleluia,
   Cum să tăcem noi oare? Glorie, Aleluia!

2. Cântăm a Sa iubire ce moartea-a biruit
   Când a răbdat pe cruce de lume răstignit.

3. Cântăm cu mic, cu mare şi tânăr şi bătrân,
   Isus Hristos e Domnul, al lumilor Stăpân.
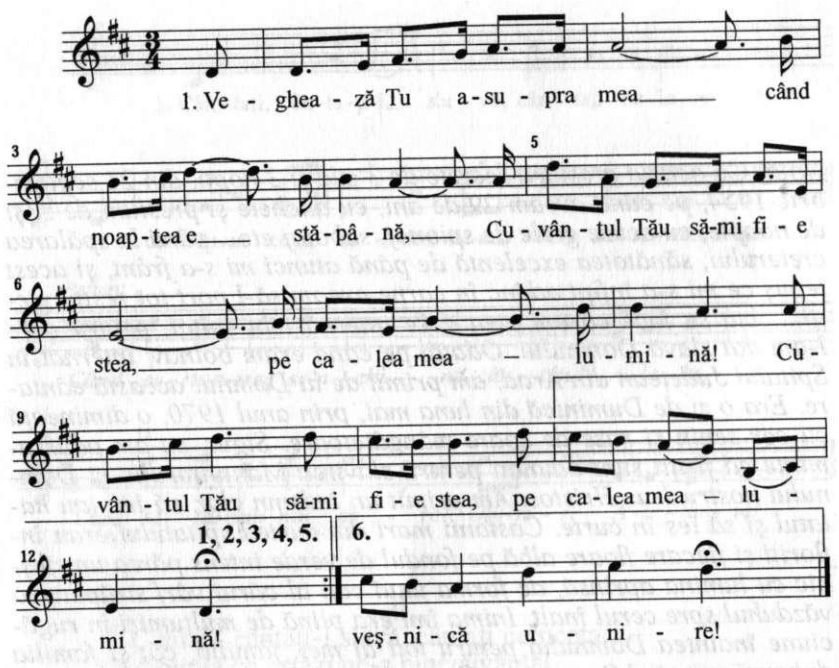
4. Şi cine altul oare ar merita aşa?
   Să I se-aducă cinste? Doar Isus şi jertfa Sa.

   R: A Lui să fie slava în veci Amin, Amin.
   Din mii şi mii de piepturi: Glorie! Amin! Amin!

<u>Notă</u>: Cu ocazia arestării secrete de 3 zile şi 3 nopţi, din 21 septembrie 1954, pe când aveam 29 de ani, cu anchete şi presiuni de zi şi de noapte, cu acuze grele de spionaj, sabotaj etc... până la spălarea creierului, sănătatea excelentă de până atunci mi s-a frânt, şi acest ţepuş ce mi s-a înfipt adânc în carne aveam să-l port tot restul vieţii... Aşa se face că am avut dese internări în spital, pentru care I-am dat slavă Domnului. Odată, pe când eram bolnav, internat în Spitalul Judeţean din Arad, am primit de la Domnul această cântare. Era o zi de Duminică din luna mai, prin anul 1970, o dimineaţă cu cer senin şi raze de soare mângâietoare. Sigur, mi-am adus aminte că frapi sunt adunap pentru slăvirea Mântuitorului şi Domnului nostru Isus Hristos. Am primit un îndemn clar, să îmi iau halatul şi să ies în curte. Castanii mari din curtea spitalului erau înflorip şi fiecare floare albă pe fondul de verde intens părea un sfeşnic cu lumina aprinsă, de forma unui con al cărui vârf străpungea văzduhul spre cerul înalt. Inima îmi era plină de mulţumiri în rugăciune înaintea Domnului pentru toţi ai mei, familia, cât şi familia duhovnicească. Mi-am zis: „ Cum să stau eu pasiv, de unul singur, pe un pat de spital, când toţi frapi, surorile şi copiii slăvesc pe Domnul, împreună cu ostile cereşti? " Atunci, mi-am unit gândurile de mulţumire şi laudă cu ale lor, şi cu glasul meu L-am slăvit pe Domnul. Cuvintele şi melodia au curs fară nici o oprelişte, ca un pârâiaş cristalin care coboară din vârf de munte. Eram foarte fericit, cum mă plimbam în curte pe sub castanii înfloriţi, ca-ntr-un templu al naturii. Când totul s-a statornicit şi sedimentat bine în memorie, mi-am adus aminte că într-un alt salon era un frate de credinţa noastră comună. L-am rugat să-şi ia halatul şi să vină cu mine în curte. I-am împărtăşit ce s-a întâmplat ceva mai devreme şi ce dar mi-a dat Domnul de sus, din cer. L-am învăţat cântarea nouă, I-am mulţumit împreună lui Dumnezeu şi aşa am avut şi noi doi Adunare în cinstea Domnului, în acea minunată zi, care s-a înregistrat sus în cer. (Maleahi 3:16-18) ..<u>Când ceru-ntreg se-nchină şi-I cântă Aleluia, cum să tăcem noi oare? GLORIE! ALELUIA!</u>"

57. Veghează Tu asupra mea!

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Veghează Tu asupra mea când noaptea e stăpână,
//; Cuvântul Tău să-mi fie stea, pe calea mea - lumină! ://

2. D**ÎQ** slăvile cereşti de sus, coboară cu-a Ta pace
//; In inima mea, scump Isus, şi-o fa cum Ţie-Ţi place. ;//

3. Prezenţa Ta doresc mereu, comoară-a vieţii mele,
//: Şi când pe cer e norul greu şi când e pfin cu stele. ;//
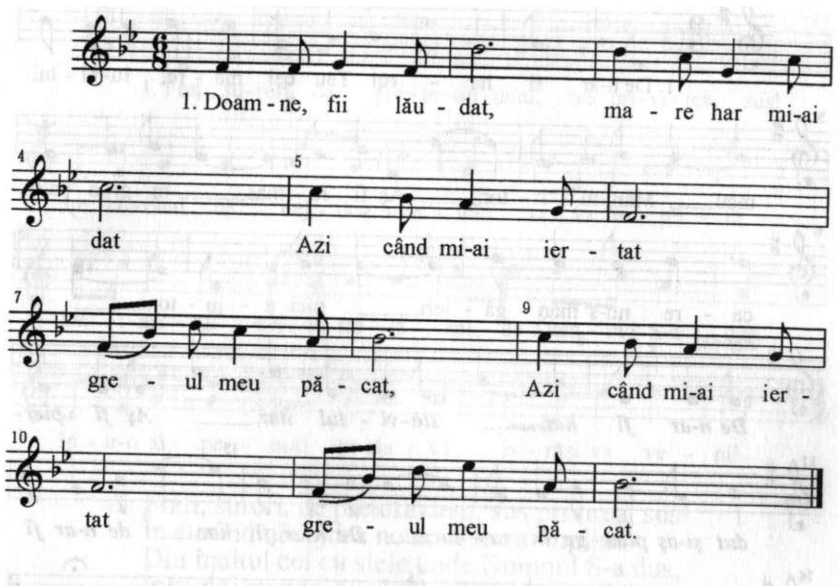
4. Luceafăr sfânt din înălţimi ce luminezi în noapte,
//; Eşti mai presus de serafimi, mai sus cum nu se poate. ;//

5. O, cheamă-mă în ţara Ta, cea plină de lumină;
//: O, smulge-mă clin lumea rea, din cortu-acest' de tină. ://

6. Acolo e Căminul meu, dorita fericire,
//; Cu cei iubiţi la sânul Tău, în veşnică unire! ;//

58. Doamne, fii lăudat!

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Doamne, fii lăudat, mare har mi-ai dat
II: Azi când mi-ai iertat greul meu păcat. .7/
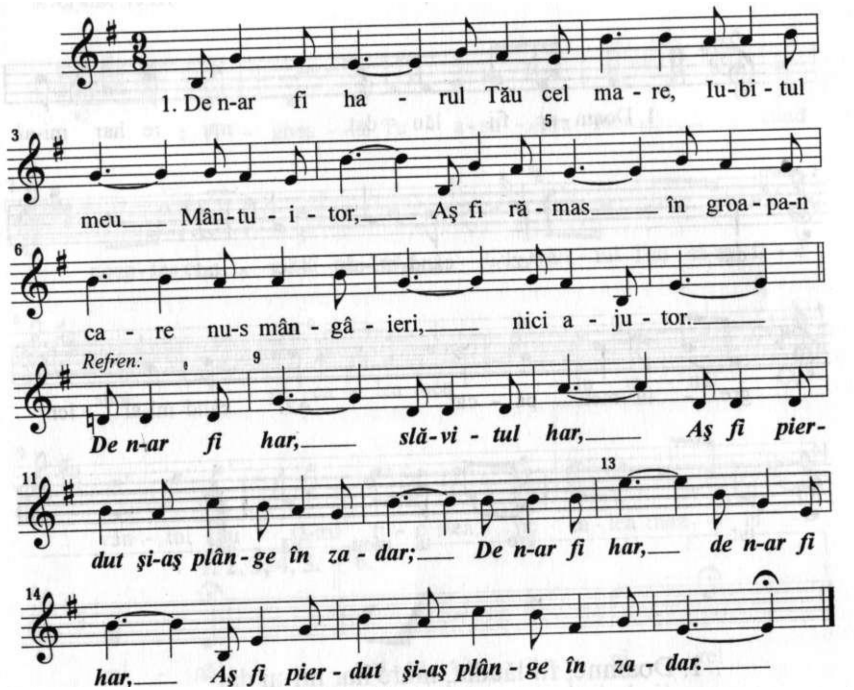
2. Şi când Te-am găsit, Domnul meu iubit,
//: O, cum m-ai primit şi m-ai mântuit! .7/

3. N-a fost în zadar dulcele Tău har
//: Căci a pus hotar chinului amar. .7/

4. Astăzi, credincios, sunt mereu voios,
//: Drumu-i luminos: e Isus Hristos! 7/

59. De n-ar fi har

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. De n-ar fi harul Tău cel mare, Iubitul meu Mântuitor,
Aş fi rămas în groapa-n care nu-s mângâieri, nici ajutor.

R: De n-ar fi har, slăvitul har,
Aş fi pierdut şi-aş plânge în zadar;
De n-ar fi har, de n-ar fi har,
Aş fi pierdut şi-aş plânge în zadar.
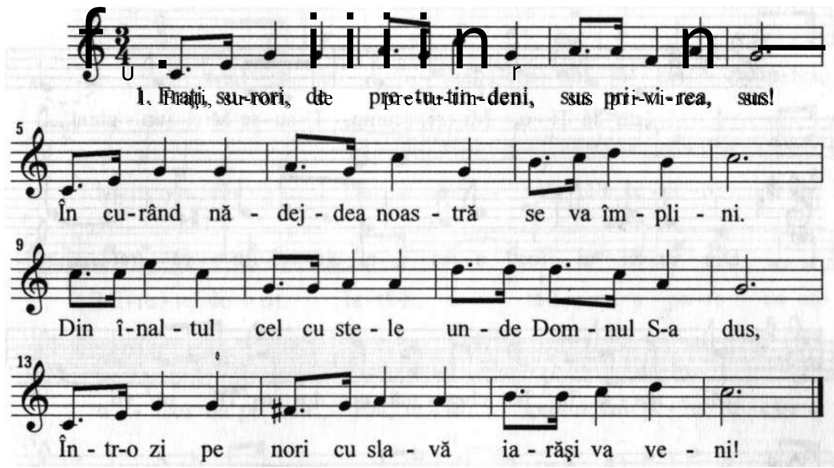
2. De n-ar fi dragostea de Tată spre mine, fiul cel pierdut,
Aş fi pierit şi niciodată salvarea n-aş fi cunoscut.

3. De n-ar fi mantia-ndurării, veşmântul sufletului meu,
Aş plânge plânsul disperării fară răspuns când chinu-i greu.

4. De n-ar fi jertfa Ta, Isuse, şi sângele Tău scump vărsat,
Aş fi purtat pe totdeauna osânda pentru-al meu păcat.

60. Fraţi, surori, de pretutindeni

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Fraţi, surori, de pretutindeni, sus privirea, sus!
In curând nădejdea noastră se va împlini.
Pin înaltul cel cu stele unde Domnul S-a dus,
Intr-o zi pe nori cu slavă iarăşi va veni!

2. Noi suntem comoară-ascunsă în acest ogor
Pentru care Prinţul Vieţii aici jos veni.
Nu eram nimic îh lume, azi suntem un popor
Plămădit prin jertfa-I sfântă care ne uni!

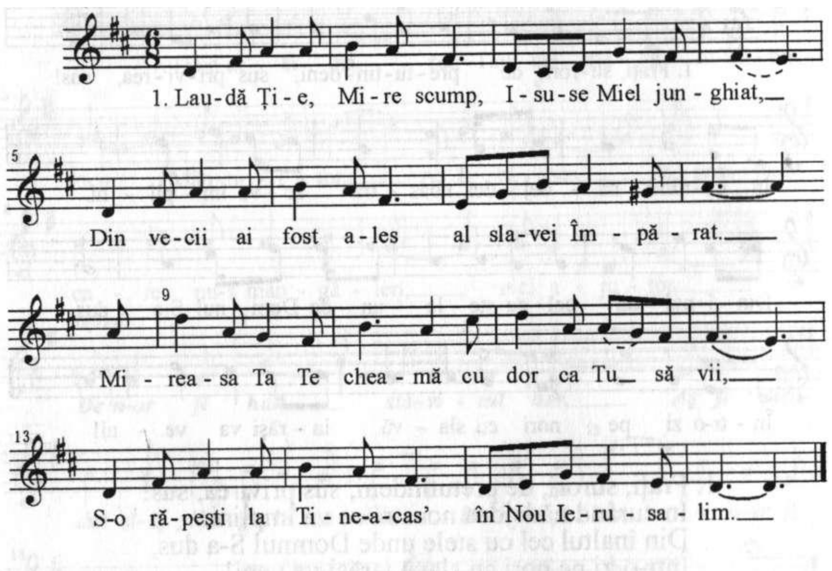
3. ^lirele e chiar la uşă, nu va zăbovi,
In curând El va deschide ale lumii porţi.
Chiar de nu ştim, totuşi credem, ziua Lui va veni
Până nu se împlineşte tot ce-i scris în Cărţi.

4. Ce frumoasă eşti, Mireasă, în veşmânt de in
Cu podoabe nestemate de la Duhul Sfânt.
Nujpe îngeri, ci pe tine te-a ales Cel Divin
Să Ii fii cunună-n ceruri, Templu pe pământ.

5. Trâmbiţa să sune-i gata pentru cei iubiţi,
Pentru sfinţi ce dorm sub glie cât şi pentru vii.
JJn semnafşi într-o clipă toţi la cer sunt răpiţi
într-un nor gigant de slavă, mii şi mii de mii.

61. Laudă Ţie, Mire scump!

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin
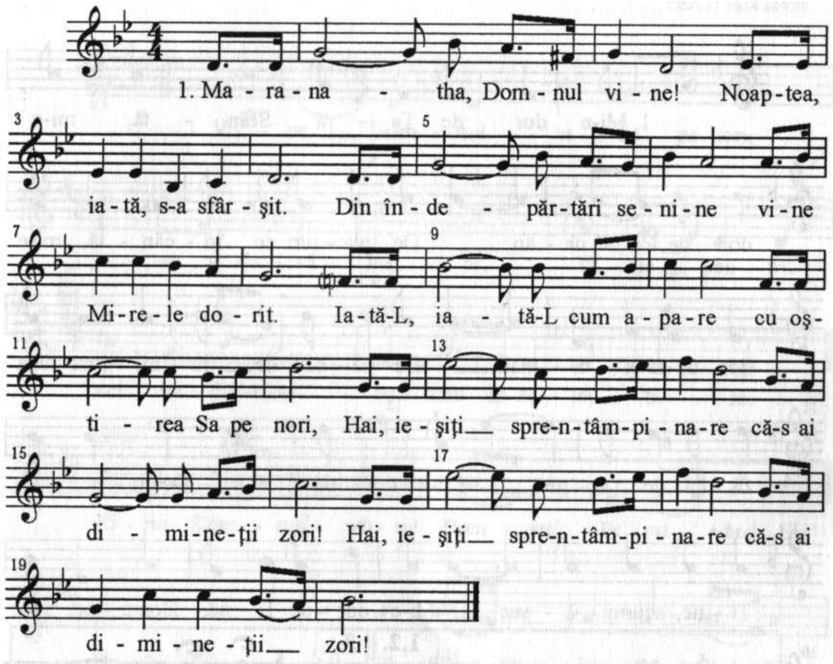

1. Laudă Ţie, Mire scump, Isuse JVIiel junghiat,
Din vecii ai fost ales al slavei împărat.
Mireasa Ta Te cheamă cu dor ca Tu să vii,
S-o răpeşti la Tine-acas' în Nou Ierusalim.

2. în dispreţ şi în ocări suntem în astă lume,
Dar suntem comoara Ta şi-atâta ni-e de-ajuns.
Iubirea Ta ne leagă pe veci în Trupu-Ţi slăvit
Şi în sfinte părtaşii venirea-Ţi aşteptăm.

3. Mijlocul vă fie-ncins, făclia fie-aprinsă
Şi vegheaţi, căci nu ştiţi când Mirele va veni.
Ah, cat de mult, Isuse,'dorim să Te-ntâlnim,
Vino dar, nu zăbovi, e-al nostru ţel suprem.

62. Maranatha!

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

di - mi - ne - fn_____zori!

1. Maranatha, Domnul vine! Noaptea, iată, s-a sfârşit.
Din îndepărtări senine vine Mirele dorit.
Iată-L, iată-L cum apare cu oştirea Sa pe nori,
//: Hai, ieşiţi spre-ntâmpinare că-s ai dimineţii zori! .7/
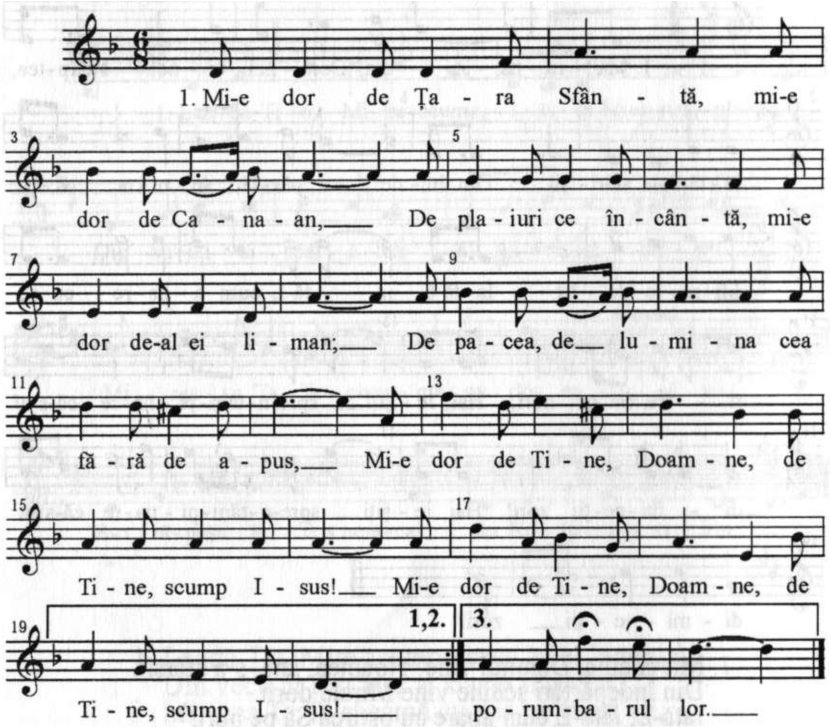
2. Trâmbiţi de argint răsună, străjile au amuţit,
Credincioşii se adună înspre cer în zbor grăbit.
Nu mai e timp de zăbavă căutând uleiul sfânt;
//: Cine-1 are intră-n slavă, cine nu, culege vânt. .7/

3. Maranatha, vine Domnul cu cortegiul Său ceresc;
Nimburi de lumini e norul Mirelui dumnezeiesc.
Apariţia-I slăvită, azi e fapt, nu e mister,
//: Căci Mireasa pregătită e răpită sus la Cer. .7/

4. Fii voioasă, Porumbiţă, mult bătută de furtuni;
E-mplinită-a ta dorinţă, cu Isus tu te cununi.
Iată-L, iată-L cum apare cu oştirea Sa pe nori,
//: Hai, ieşiţi spre-ntâmpinare că-s ai dimineţii zori! .7/

63. Mi-e dor de Tara Sfântă

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin
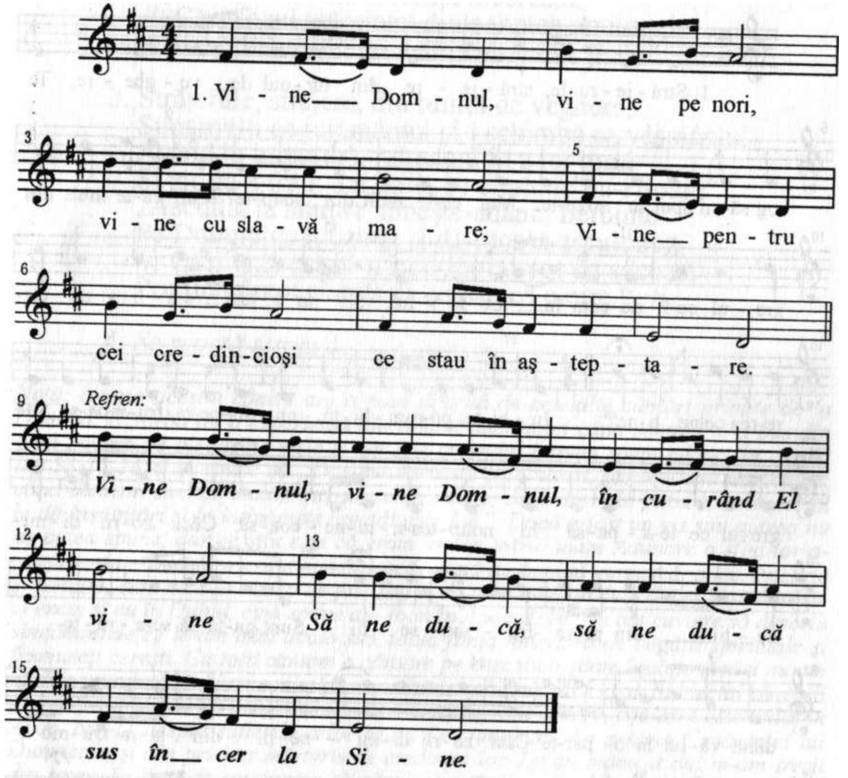

1 Mi-e dor de Țara Sfântă, mi-e dor de Canaan,
De plaiuri ce'încântă, mi-e dor de-al ei liman;
De pacea, de lumina cea fară de apus,
//: Mi-e dor de Tine, Doamne, de Tine, scump Isus! .7/

2. Mi-e dor de mângâierea ce Tu doar poți s-o dai,
Mai blândă ca zefirul ce-adie peste plai;
Mi-e dor de frumusețea Cerescului cămin,
//: Mi-e dor Tine, Doamne, mi-e dor de-al Tău alin. .7/

3. Mi-e dor de împlinirea măreţului Tău plan,
Când sfinții dintre neamuri, (lin al credinței lan
Se vor întoarce-acasă ca porumbeii-n zbor
//: Atrași de-a Ta iubire spre porumbarul lor. .7/

64. Vine Domnul!

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Vine Domnul, vine pe nori, vine cu slavă mare;
Vine pentru cei credincioși ce stau în așteptare.

R: Vine Domnul, vine Domnul, în curând El vine
Să ne ducă, să ne ducă sus în cer la Sine.
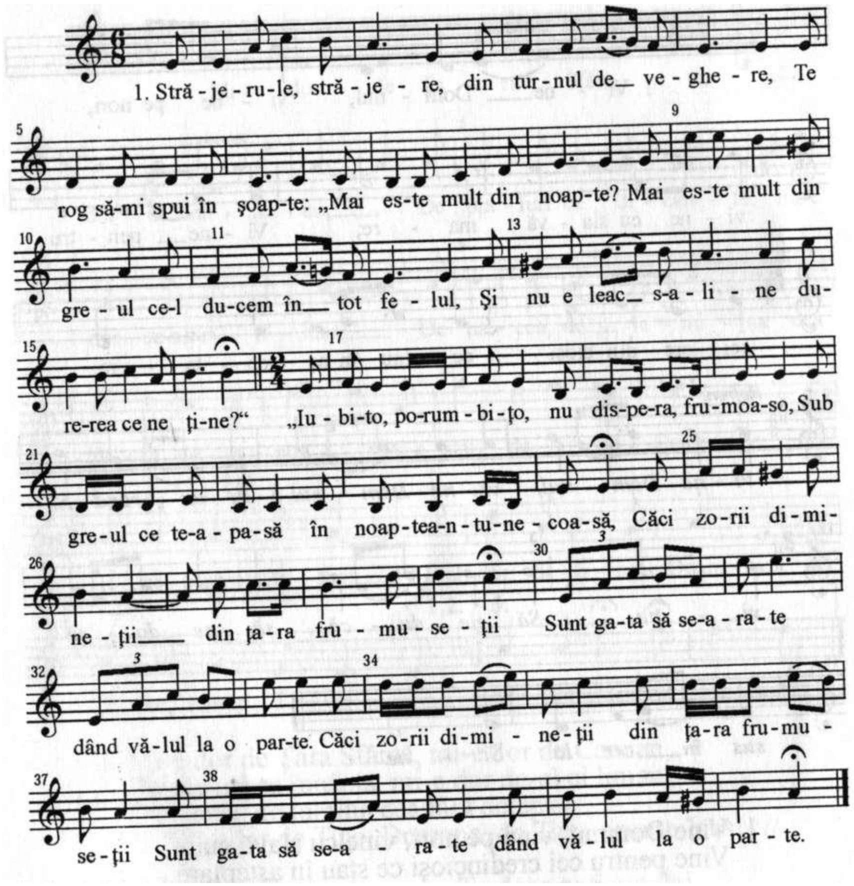
2. Stați dar gata, fîtipregătiți, candela fie-aprinsă,
Nunta-i pregătita in cer și masa e întinsă.

3. în curând se va sfârși a noastră așteptare
Când Isus Se va arăta pe nori, al nostru Mire.

65. Străjeriile, străjere!

***Im** 21:11*

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. Străjeriile, străjere, din turnul de veghere,
   Te rog să-mi spui în şoapte: „Mai este mult din noapte?
   Mai este mult din greul ce-l ducem în tot felul,
   Şi nu e leac s-aline durerea ce ne ţine?"
   „Iubito, porumbiţo, nu dispera, frumoaso,
   Sub greul ce te-apasă în noaptea-ntunecoasă,
   //: Căci zorii dimineţii din ţara frumuseţii
   Sunt gata să se-arate dând vălul la o parte." .7/

2. Străjerule, străjere, din turnul de veghere,
   Mireasa Ta întreabă să-i spui, să-i spui degrabă:
   Putea-va-nvinge noaptea, sau birui chiar moartea?
   Pe cei ce-n suferinţă se luptă cu credinţă?
   O, nu, nu-i fortă-n'lume puterea să-şi adune
   Să biruie vreodată credinţa încercată,
   //: Căci focul suferinţei din noaptea umilinţei
   A ars tăria morţii, ne-a dat lumina vieţii. .7/

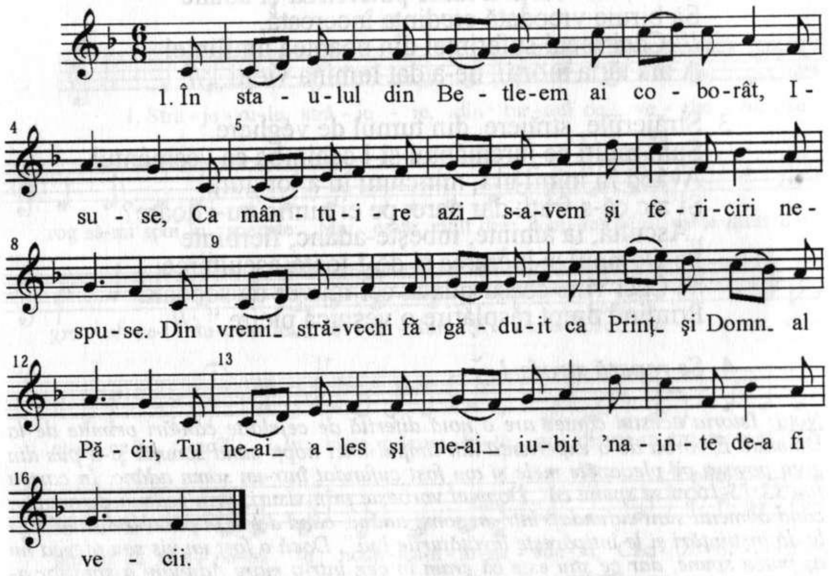
3. Străjerule, străjere, din turnul de veghere,
   Sunt mulţi ce jurământul şi-1 schimbă ca veşmântul
   Având în'inimi ură, minciuni în a lor gură
   Şi zic că-s fraţi: dar oare, pe ei nimic nu-i doare?
   „Ascultă, ia aminte, iubeşte-adânc, fierbinte
   Pe Domnul şi lucrarea şi dă-I toată-ascultarea,
   //: Căci vine ceasu-ndată, cei răi vor da socoată
   Primind drept răsplătire o veşnică pieire." .7/

4. *Se repetă strofa 1.*

<u>*Notă*</u>*: Istoria acestui cântec are o notă diferită de celelalte cântări primite de la Domnul E vorba de o experienţă din timpul unei nopţi când somnul şi-a^ pus din greu povara pe pleoapele mele şi am fost cufundat într-un somn adânc. In cartea Iov 33:15-16 ni se spune că „Domnul vorbeşte prin visuri, prin vedenii de noapte, când oamenii sunt cufundaţi într-un somn adânc, când dorm în patul lor. Atunci El le dă înştiinţări şi le întipăreşte învăţăturile Lui". Dacă a fost un vis sau aievea nu aş putea spune, dar ce ştiu este că eram în cer, într-o mare Adunare a sfinţilor a-junşi acolo. Atmosfera era dumnezeiască, plină de lumină cerească, pace, bucuiie şi fericire, cum nu e în lumea de jos. Toţi erau plini de Duh de viaţă şi împreună cu ei eram şi eu în Duhul, cum spune ap. Ioan în Apoc. 1:10. Nu am cuvinte să descriu simţămintele ce le-am trăit acolo sus, toată fiinţa îmi vibra de bogăţii spirituale şi frumuseţi cereşti. Cu toţii cântam o cântare pe care nu o ştiam înainte şi nici nu am auzit-o vreodată. Trăiam o minune, o realitate sublimă, fară egal. Subiectul cântării privea pe sfinţii de pe pământ care sufereau prigoane amare, aşa cum este redat în Apoc. 6:9-11 despre sufletele celor ce au fost junghiaţi din pricina Cuvântului lui Dumnezeu şi din pricina mărturisirii credinţei lor. La un moment dat m-am trezit din somn, în timp ce continuam să cânt acea cântare din Adunarea din cer. Şi am cântat, şi am cântat, dar am vrut să mă scol să notez cuvintele şi să schiţez şi melo-dia, ca să nu le uit. Nu ştiu de ce nu am putut, şi atunci am zis: Nu mă scol, ci repet de mai multe ori până mi se întipăreşte bine în memorie şi dimineaţă am să o scriu. Şi aşa am făcut. Dimineaţa însă nu mi-am mai adus aminte, totul s-a şters din me-morie, cu o excepţie: proorocia cu strigătul din Seir, către străjerul de veghe: ..<u>Străjerule. cât mai este din noapte? Străjerule. mai este mult din noapte?</u> " (Isaia 21:11) Acesta era miezul cântării din cer. Am regretat mult că am pierdut cuvintele şi melodia ei divină. Prin îndurarea lui Dumnezeu însă, cu o lună mai târziu, din ceea ce s-a înregistrat în subconştient, s-a zămislit cântarea „Străjerule, străjere!" Mesajul, cât şi melodia ei aveau să fie o mare binecuvântare pentru multe suflete. Nu am pretenţia că este chiar cântarea din cer, ci doar ca sursă de inspiraţie mi-a fost subiectul acelei cântări. Am fost şi eu mângâiat şi întărit prin ea, prin necazu-rile mari prin care mi-a fost dat să trec şi aici în America... A Domnului să fie lau-da, cinstea şi gloria, în veci, Amin!*

66. în staulul din Betleem

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin
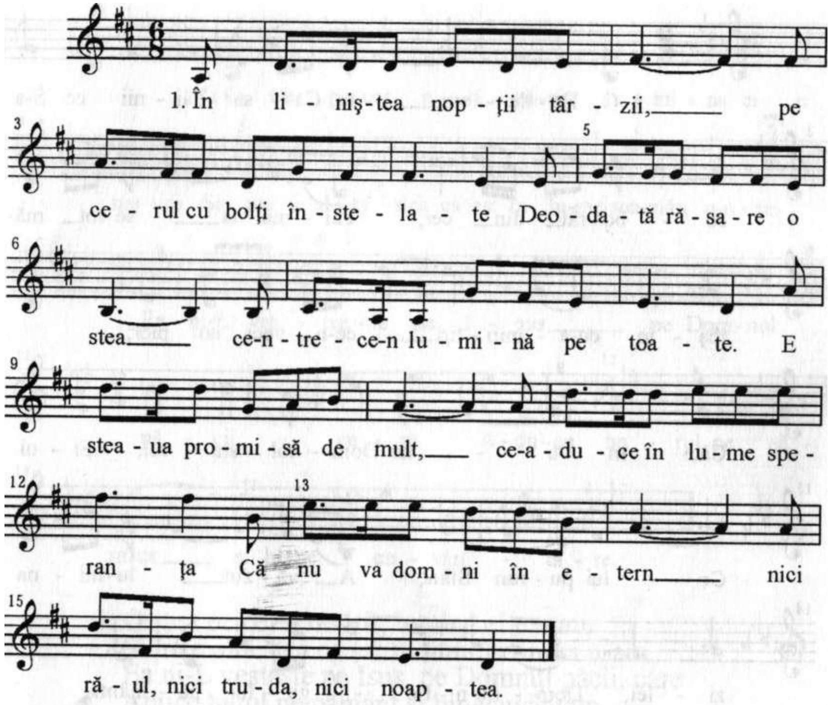

1. In staulul din Betleem ai coborât, Isuse,
   Ca mântuire azi s-avem şi fericiri nespuse.
   Din vremi străvechi făgăduit ca Prinţ şi Domn al Păcii,
   Tu ne-ai ales şi ne-ai iubit 'nainte de-a fi vecii.

2. Odraslă Sfântă din Işai, cum spune proorocia.
   Acelaşi eşti Tu, „El-Şadai",* şi fiică Ţi-e vecia.
   Veşmânt de slavă-ai dezbrăcat, să-mbraci săraca haină,
   De-aceea eşti azi Minunat şi Numele Ţi-e Taină.

3. Păstori şi magi Te-au adorat în starea Ta smerită,
   Irod adânc s-a tulburat că slava-i e pierdută.
   Şi ceru-ntreg s-a îmbrăcat în strai de sărbătoare,
   In coruri îngerii-au cântat divina-Ţi întrupare.

67. In liniştea nopţii târzii

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin
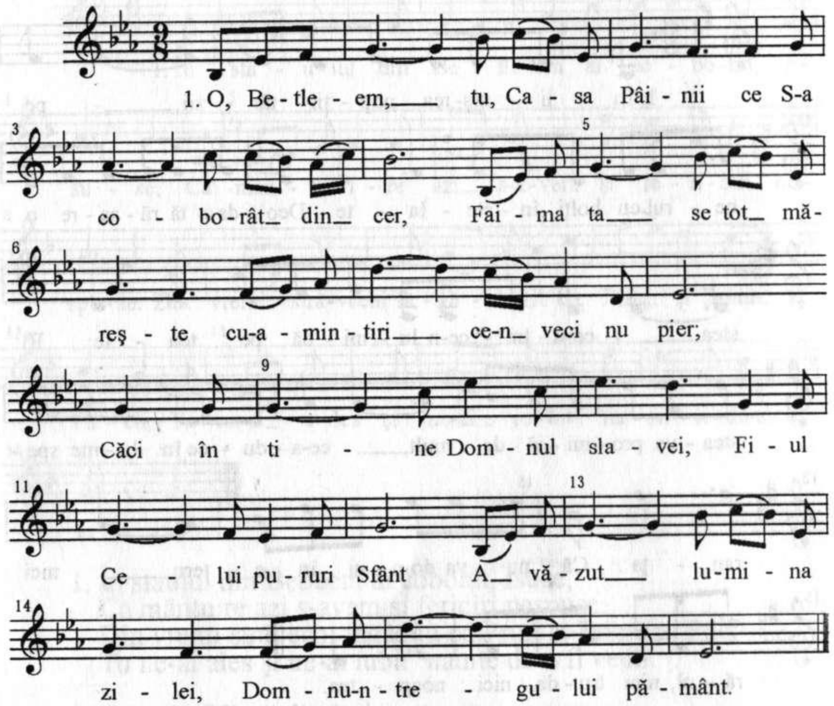

1. în liniştea nopţii târzii, pe cerul cu bolţi înstelate
   Deodată răsare o stea ce-ntrece-n lumină pe toate.
   E steaua promisă de mult, ce-aduce în lume speranţa
   Că nu va domni în etern nici răul, nici truda, nici noaptea.

2. Şi magii văzând steaua sus, pornit-au să caute „Iubirea",
   Pe Fiul Cel Veşnic, promis, s-aducă la noi mântuirea.
   In casă intrând au găsit pe Pruncul Isus, pe Mesia,
   Smeriţi, aplecaţi la pământ, se-nchină cu toţi şi Măria.

3. Cereasca minune şi azi cu farmecul ei ne cuprinde
   Şi faţa ne-o scaldă-n lumini şi focul în inimi ne-aprinde.
   Veniţi! O, veniţi să cântaţi, pe Domnul Isus, Domnul Păcii,
   Căci El, numaiEl ne-a iubit, atunci şi acum şi-n toţii vecii.

68. O, Betleem, tu, Casa Pâinii

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin
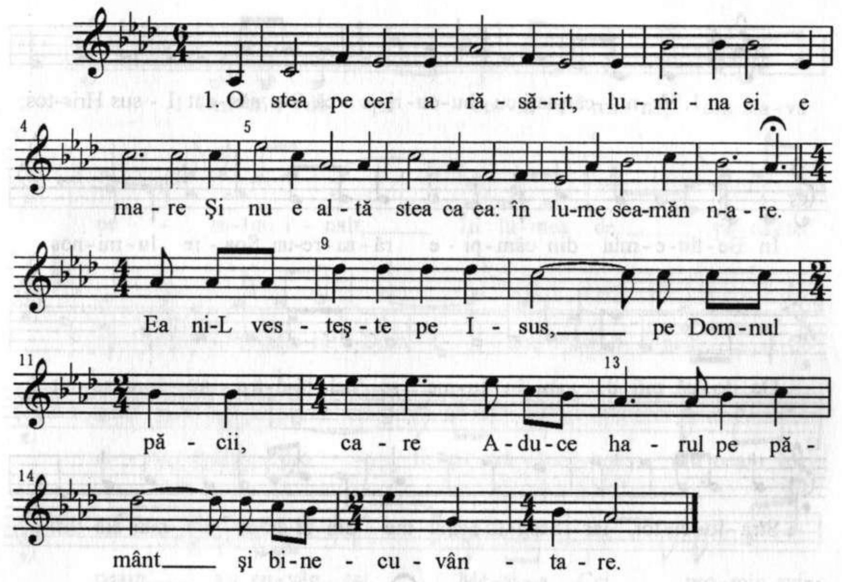

1. O, Betleem, tu, Casa Pâinii ce S-a coborât din cer,
Faima ta se tot măreşte cu-amintiri ce-n veci nupier;
Căci în tine Domnul slavei, Fiul Celui pururi Sfanţ
A văzut lumina zilei, Domnu-ntregului pământ.

2. O, Betleeme, tu schimbi anii în şiragul milenar,
Tu eşti la răscrucea vremii piatră sfântă de hotar;
Căci Isus, Lumina lumii, te-a ales din veşnicii
Ca în tine să Se nască! Amintit în veci să fii!

3. O, Betleeme, ce te cântă îngeri, magi, păstori şi sfinţi,
Tu eşti leagănul iubirii, împlineşti tagăduinti;
Cel ce S-a născut în tine şi-a ţjiurit sus pe Calvar
Este Domnul, Prinţul slavei! In curând El vine iar!

69. O stea pe cer a răsărit

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. O stea pe cer a răsărit, lumina ei e mare
Şi nu e altă stea ca ea: în lume seamăn n-are.
Ea ni-L vesteşte pe Isus, pe Domnul păcii, care
Aduce harul pe pământ şi binecuvântare.

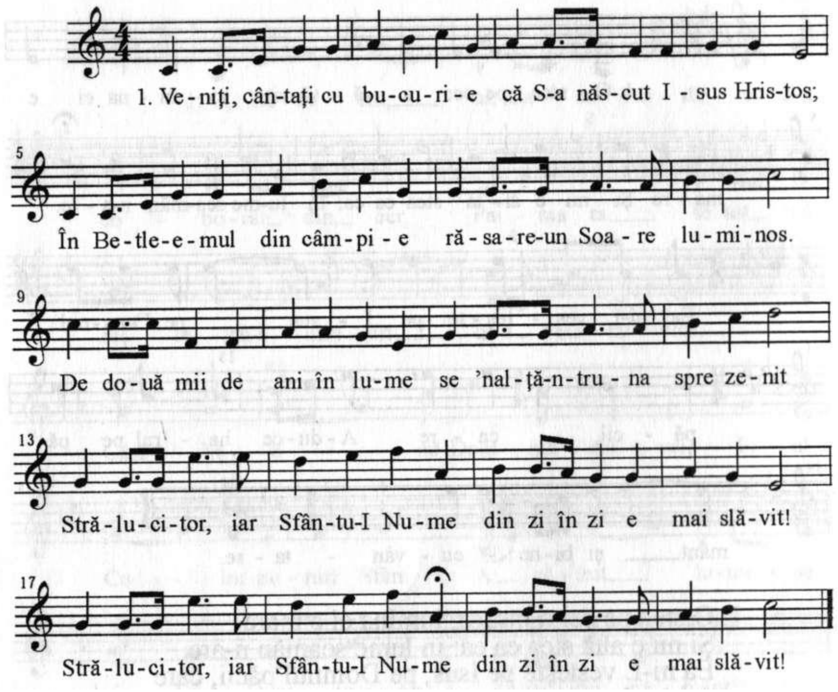
2. Suspinul nostru negrăit de-atâta aşteptare
S-a liniştit, căci Pruncul Sfânt e Dumnezeul Tare.
Mesia, Cel demult promis, din vremi de-ntunecare,
Umil, la noi a coborât prin sfânta-I întrupare.

3. Suntem uimiţi de-atâta har ce ne inundă-n cale,
Vrăjiţi de frumuseţea Lui şi-a-mpărăţiei Sale.
Ii cânţi şi tu cu cgi'ce-I cânt: Osana, osanale?
Domneşte El ca împărat pe tronul vieţii tale?

4. Curând Se va ivi pe nori o nouă Stea preasfântă:
Isus, Luceafărul din zori pe care lumea-L cântă.
Va fi atunci cum n-a mai fost, când Mire şi Mireasă
Vor fi purtaţi pe nori spre cer, căci cerul le-a fi casă.

70. Veniţi, cântaţi cu bucurie!

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin
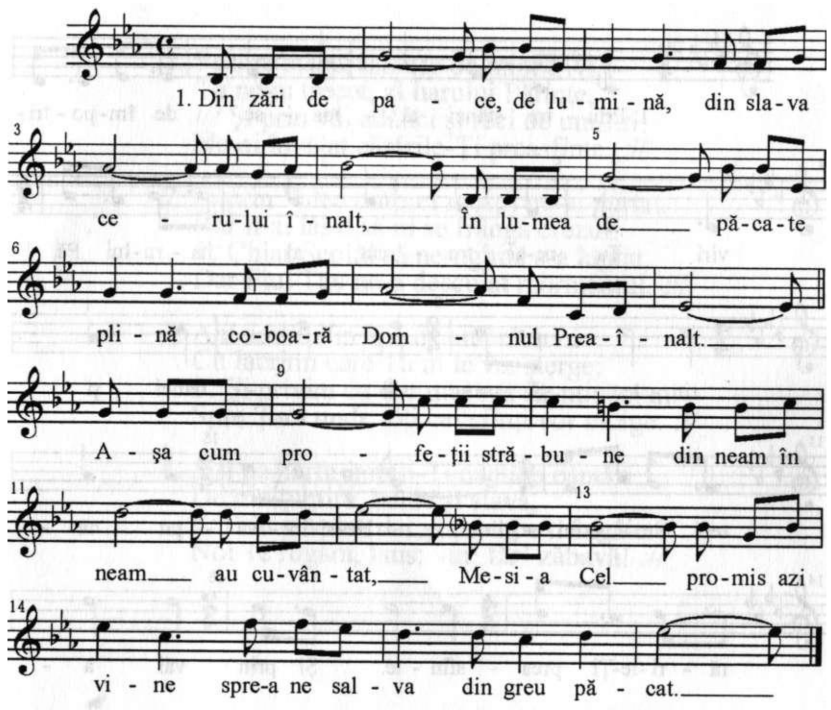

ı. Yeniti, cântaţi cu bucurie că S-a născut Isus Hristos;
în Betleemuf din câmpie răsare-un Soare luminos.
De două mii de ani în lume se 'naltă-ntruna spre zenit
//: Strălucitor, iar Sfântu-I Nume din zi în zi e mai slăvit! .7/

2. Lumina Sa ne luminează, pământu-i plin de slava Lui,
La ieslea Lui îngenunchează moştenitorii harului.
Păstori umili şi magi ai vremii vestesc dumnezeirea Sa,
//: Vestesc că darul mântuirii doar singur Fiul poate da. .7/

3. Veniţi, cântaţi cu-nsufleţire, cântaţi pe Fiul împărat,
Cântaţi cu-a cerului oştire pe Cel ce-i Sfetnic, Minunat.
Isuse,'slavă, slavă Ţie, noi Te iubim şi Te-adojăm
//: Şi Numele Tău pe vecie, cântând, slujind, II înălţăm. .7/

71. Din zări de pace

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Mia Iovin

1. pin zări de pace, de lumină, din slava cerului înalt,
In lumea de păcate plină coboară Domnul Preaînalt.
Aşa cum profeţii străbune din neam în neam au cuvântat,
Mesia Cel promis azi vine spre-a ne salva din greu păcat.
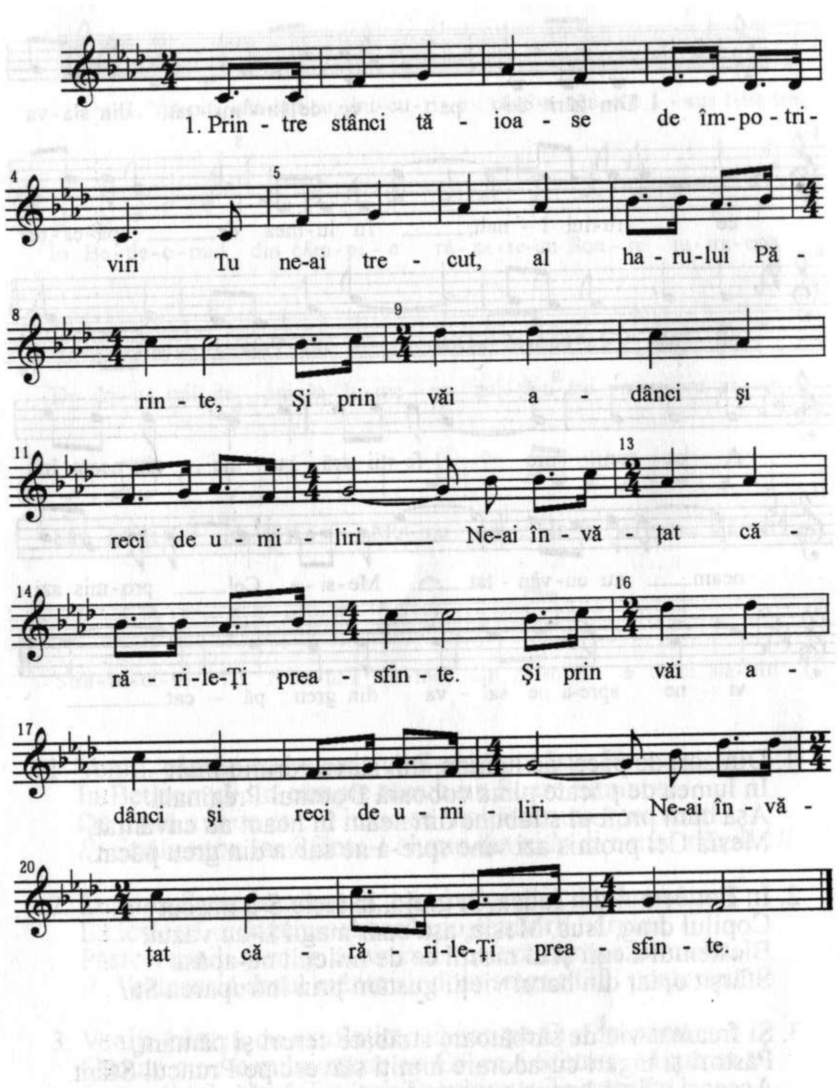
2. în Betleemul din ludea, în grajd, în iesle S-a născut
Copilul drag, Isus, Mesia, aşa cum magii L-au văzut.
Blestemul Legii şi al morţii ce de milenii ne-apăsa
Sfârşit e, iar din harul vieţii gustăm prin întruparea Sa.

3. Şi freamăt viu de sărbătoare străbate ceruri şi pământ,
Păstori şi îngeri cu-adorare uimiţi slăvesc pe Pruncul Sfânt.
Aceeaşi sfântă bucurie cuprinde azi poporul iar,
Hristos Isus ce-are să vie e-aproape, zorile răsar.

r

72. Printre stânci tăioase...

MUZICA: Mia Iovin
TEXT: Domnica Iovin

Chicago, 12 februarie 2003

1. Printre stânci tăioase de împotriviri
Tu ne-ai trecut, al harului Părinte,
//; Şi prin văi adânci şi reci de umiliri
Ne-ai învăţat cărările-Ti preasfinte. ;//

2. Şi prin Valea umbrei morţii ne-ai purtat,
Dar n-ai lăsat să ni se frângă crezul;
//: Chiar Şeolul să ne-nghită s-a luptat,
Dar Fiul Tău ne-a descuiat mormântul. ://

3. Am sorbit din ape de amărăciuni
Cu lacrimi care Tu ni le vei şterge;
//: Şi privim cu dor mai sus de-ntinăciuni
Spre Ţara unde toţi cei sfinţi vor merge. ;//

4. Azi pe harfa inimii-Ţi cântăm cântări
De mulţumire, laudă şi slavă,
//; Prin suspine dar şi scumpe mângâieri
Noi Te rugăm, Isus: vin' far' zăbavă! ;//

INDEX ALFABETIC